பாலகுமாரன்

அந்த அரண்மனை வாசலில் அந்த தேசத்திற்கு அதிபதியான காதி என்கிற அரசன் தன் மந்திரிமார்களோடும், குருமார்களோடும் காத்திருந்தான். அவனுக்கு அருகே அவனது மனைவி கூவலையோடும் பரபரப்போடும் நின்றிருந்தாள்.

உத்தமன்

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

"ஒரு [illegible] புல்வெளியில் சில [illegible] மழை தாங்காத புல்வேய்ந்த குடில்களுக்கு நடுவேயும் நீ எப்படி வாழப் போகிறாய் என்று எனக்குப் புரியவில்லை. அரண்மனையில் [illegible] கோட்டையில் பத்திரமாக வாழ்ந்து [illegible] பல தாதிகள் [illegible] உன்னால் அந்தப் புல்வெளியில் எப்படித் தூங்க முடியும் என்று தெரியவில்லை. அறுசுவை உணவுகள் சமைத்துக் கொடுக்க பலநூறு வேலைக்காரர்களும் இருக்க, நீயே சமைத்து உன் புருஷனுக்கும் அவன் சீடர்களுக்கும் போட்டு உண்ணுகின்ற பழக்கத்தை எப்படி [illegible] போகிறாய். உன் வாழ்க்கை முற்றிலும் மாறி விட்டதே. எங்ஙனம் உயிர் வாழப் போகிறாய் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. உன்னை இந்தப் [illegible]

[illegible] இல்லையே" என்றெல்லாம் புலம்பினாள்.

மந்திரிமார்கள் காதியின் மனைவியைத் தேற்றினார்கள்.

"பெண் என்பவள் [illegible] குறும்புகளுடன் [illegible] வளர்ந்து கொண்டு போகத் தெரிந்தவள். பெண்ணினுடைய இயல்பு அப்படித்தான் இருக்கிறது. நீங்கள் உங்கள் மகளை கெட்டிக்காரியாக, சாமர்த்தியசாலியாக வளர்த்திருக்கிறீர்கள். அவளை மிக ஒரு நல்ல மனிதனுக்கு திருமணம் செய்து கொடுத்திருக்கிறீர்கள். பிரபஞ்சத்தின் [illegible] தெரிந்த மிக கெட்டிக்காரனுக்கு சத்தியவதி மனைவியாகப் போயிருக்கிறாள். சத்தியவதியைத் தேடி வந்து விரும்பி அவர் திருமணம் செய்து கொண்டிருக்கிறார். எனவே உங்கள் மகள் அந்த அந்தணரிடம் [illegible] என்று தயவு செய்து நினைக்க வேண்டாம்.

அப்படி சத்தியவதியை மிக அக்கறையோடு ரிசிகர் [illegible] வைத்திருப்பார். [illegible] சத்தியவதியை அவர் [illegible] மிகச் சிறந்த ஒரு [illegible] வேண்டும். அவர் உங்கள் பெண்ணை [illegible] கொண்டு போயிருக்கிறார். [illegible] உங்கள் சத்தியவதியைத் தேர்ந்தெடுத்த [illegible] உங்களுக்கும் பிறருக்கும் தெய்வங்களின் [illegible] மட்டுமல்ல அறிவும் நிறைந்தவர். [illegible] என்று ரிசிகருக்குத் தெரிந்து அவளை விவாகரித்திருக்கிறார். சாதாரணமாகவா விவாகரித்தார்?

நீங்கள் ரிசிகரை சோதனைக்கு உள்ளாக்கி அல்லவா பெண் கொடுத்திருக்கிறீர்கள். வந்து கேட்டவுடன் சரி என்று சம்மதித்து விட்டீர்களா? இல்லையே. ஆயிரம் குதிரைகள் வேண்டும். அந்த குதிரைகளின் ஒரு பக்கக் காது கருப்பாக இருக்க வேண்டும். கால் நகங்கள் கருப்பாக இருக்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட ஒரே மாதிரி அச்சாக உள்ள குதிரைகள் ஆயிரம் வேண்டும் என்று நீங்கள் கேட்கவில்லையா?

அதற்கு ரிசிகர் சம்மதித்து வருண ஜபம் செய்து வருண தேவனிடமிருந்து அம்மாதிரியான குதிரைகளைப் பெற்று உங்களிடம் கொண்டு வந்து கொடுக்கவில்லையா. [illegible] அழகில் இந்த மொத்தப் பட்டணமும் [illegible] அவரை மிகச் சாதாரணமான அந்தணராக [illegible] ரிசிகரை மன்னர் காதி எவ்வளவு [illegible] ஏதேனும் தவறு செய்திருந்தால் [illegible] எத்தனை பணிவாகக் கெஞ்சினார்.

சத்தியவதியை மிகவும் [illegible] திருமணம் செய்து கொடுத்தார்.

ஒரே மாதிரியான ஆயிரம் குதிரைகளை ஒரு புருஷன் சம்பாதிக்க முடியுமென்றால், [illegible] காதிக்குத் தெரிந்து விட்டது [illegible] ஒரு புருஷனுக்கு தன்னுடைய [illegible] அந்த [illegible] சந்தோஷம்.

இதோ உங்கள் கணவரைப் பாருங்கள். அவர் எதையும் நம்பிக்கையோடு [illegible] எதிர் கொண்டிருக்கிறார். நீங்கள் மட்டும் ஏன் கவலைப்படுகிறீர்கள்" என்று பலவாறு அவளைத் தேற்றினார்கள்.

[illegible] காதியின் மனைவி [illegible] காத்திருந்தாள்.

நான்கு குதிரைகள் பூட்டிய தேர் வந்து நின்றது. [illegible]

உள்ளிருந்து சத்தியவதி மெல்ல வெளியே வந்தாள். படியில் கால் வைத்தாள். [illegible] தன் [illegible] ஓடி [illegible] கொண்டாள்.

அப்பாவும் [illegible] அவர்களை விருந்து [illegible] எழுந்து நின்று குருமார்களை நமஸ்கரித்தாள். [illegible] மந்திரிகளுக்கு வணக்கம் [illegible] பார்த்து [illegible]

மிகப் பெரிய ஆனந்தம் [illegible] அம்மாவின் கைகளை [illegible] சத்தியவதி பிடித்துக் கொண்டாள். அந்தப் [illegible] இருந்தது. [illegible] உதடுகள் [illegible] கழுத்தில் [illegible] உடம்பில் [illegible] வாசனை [illegible] உள்ளங்கைகள் [illegible] போனாள்.

உணவும் இரண்டு வேளை நல்ல ருசிகரமாய் நான் மிக சந்தோஷமாக அருந்தி வருகிறேன்."

"உணவு சரி. உன்னுடைய இருப்பிடம் எப்படி இருக்கிறது. அவைகள் மண் குடிசைகள்தானே."

"ஆமாம். மண் குடிசைகள்தான். குளிர்காலத்திற்கென்று குடிசைகளும், வெயில்காலத்துக்கென்று குடிசைகளும் விதம் விதமாக கட்டியிருக்கிறார்கள். வெயில் காலத்தில் கட்டப்பட்ட குடிசைகளுக்கு மேல் புல் வேய்ந்திருக்கும். குளிர் காலத்தில் தங்குவதற்குண்டான குடிசைகளின் மேலே மண் பூசி மூடப்பட்டிருக்கும். பூசிய குடிசைக்குள் உஷ்ணமாய் இருக்கும். புல்வேய்ந்த குடிசைகள் குளுமையாக இருக்கும். மண்வேய்ந்த குடிசைக்கு தெற்கு பார்த்த வாசலும் புல்வேய்ந்த குடிசைக்கு வடக்குப் பார்த்த வாசலும் வைத்திருக்கிறார்கள். குளிர் காலத்தில் தெற்கிலிருந்து காற்று வருகிறது. கோடை காலத்தில் வடக்கிலிருந்து காற்று வருகிறது. எனவே எந்த நேரமும் விழிப்பில்லாத அயர்ந்த ஆழ்ந்த நித்திரைக்கு உதவியாய் அந்த குடிசைகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன."

"படுக்கைகள் இருக்கின்றனவா."

"புற்கள் பரப்பிய பஞ்சணைகள் மீது தோல் போட்டு தோல் மீது துணி போட்டு அந்தத் துணி மீது படுத்துக் கொள்கிறோம். புற்களை மாதத்திற்கு ஒரு முறை என் கணவருடைய சீடர்கள் மாற்றி விடுகிறார்கள். எனவே படுக்கை மிக சுகமாக இருக்கிறது."

"பகல் வேளையும் தூங்குகிறாயா."

"ஆமாம். பகல் வேளையில் தூங்குவதற்கென்று கயிறால் பின்னப்பட்ட நீண்ட ஊஞ்சல்களை மரங்களுக்கிடையே மாட்டி வைத்திருக்கிறார்கள். நல்ல காற்று வீச, அதில் படுத்துக் கொண்டால் ஒரு நாழிகை அசையாமல் நன்கு தூங்கலாம். தாயின் மடியில் சுருண்டு தூங்குவது போல அந்த இடம் அத்தனை சுகம்."

"பகலில் ஏன் தூங்குகிறாய் என்று உன் புருஷன் கடிந்து சொல்வதே இல்லையா."

"இல்லை. தூங்கு என்று சொல்கிறார். விடியற்காலையில் எழுந்து விடு என்று கட்டளையிடுகிறார். முதலில் சிறிது சிரமமாக இருந்தது. பிறகு விடியற்காலை எழுவதே மிகச் சந்தோஷமாகப் போய் விட்டது."

"எழுந்து என்ன செய்வாய்."

"நானும், என் புருஷனும் எழுந்த பிறகு வீட்டு வாசலுக்கு வந்து வாய் கொப்பளித்து, முகம் கழுவி

ஈரத்துணியால் உடம்பு முழுவதும் பளபளக்க துடைத்துக் கொண்டு அமர்ந்து மெல்ல உடலையும் மனதையும் தளர்த்தி பாடத் துவங்குவோம். நாங்கள் பாடத் துவங்கியது கேட்டு விளக்கு ஏற்றிக் கொண்டு மாணவர்கள் வந்து விடுவார்கள். எங்களுக்கு அருகே விளக்குகளை வைத்து விட்டு எதிரே வந்து அமர்ந்து வணங்கி அவர்களும் பாடத் துவங்கி விடுவார்கள். மெல்ல வெளிச்சம் வருகிற நேரத்தில் பாடல்களை நிறுத்தி விட்டு நாங்கள் ஆற்றங்கரையை நோக்கிப் போவோம். அப்படி ஆற்றங்கரையை நோக்கிப் போகிற பொழுது சந்தேகங்களை சீடர்கள் கேட்பார்கள். அந்தக் கேள்விகளுக்கு அப்பொழுதோ அல்லது பிறகோ எனது கணவர் பதில் சொல்வார்.

ஆற்றங்கரைக்கும் போனபிறகு ஒரே ஆட்டம் பாட்டம்தான். சீடர்களுடைய மனைவிமார்களும், குழந்தைகளும் எங்களைச் சுற்றிச் சேர்வார்கள். பெண்களும் ஆண்களும் நீரில் இறங்கி சந்தோஷமாக குளித்துக் கொண்டிருப்போம். சீடர்களுடைய மனைவிமார்கள் எனக்கு முதுகு தேய்த்து விடுவார்கள். கால்களைச் சுத்தம் செய்து விடுவார்கள். தலையைப் பிரித்து அழுக்கு நீக்கி விடுவார்கள். என் தலைமயிரை துவைத்து வைத்துக் கொண்டு நாங்கள் மறுபடியும் பாடிப் பாடிக் கொண்டே எங்களுடைய ஆசிரமம் நோக்கி வருவோம். ஆசிரமத்தில் உணவு தயாராக இருக்கும். காலையில் நாங்கள் அடர் உணவு அருந்துவது இல்லை. நீர் ஆகாரமாக உள்ள உணவுகளையே அருந்துகிறோம்.

பழங்களை வேகவைத்த நீரோ, கீரைகளை வேக வைத்த நீரோ சிறிதளவு தானியங்கள் போட்டு கொதிக்க வைத்து, அதைக் கஞ்சியாக குடிப்போம். குடித்த பிறகு என்னுடைய கணவர் சீடர்களோடு பேசத் தனியே அமர்ந்து கொள்வார்.

பெண்டுகள் இங்கு வர நாங்கள் ஆசிரமங்களை சுத்தம் செய்யத் துவங்குவோம். செடி, கொடிகளை நீருற்றி உரமிட்டு வளர்ப்போம். பூக்களை பறிப்போம். உச்சி வெய்யில் வரை அவர்கள் தனியே பேசிக் கொண்டிருப்பார்கள். பிறகு வந்ததும் நறுக்கிய பழங்களை பச்சைக் காய்களையும் நாங்கள் உணவாக சாப்பிடுவோம். பசி தீரும் வரை சாப்பிட்ட பிறகு படுத்துத் தூங்குவோம். சில இளைஞர்களைத் தவிர மற்ற எல்லோரும் பகல்பொழுதில் உறங்கப் போய் விடுவார்கள்."

"உன் கணவரும் உறங்குவாரா."

"இல்லை. அவர் உறங்கமாட்டார். ஆனால்

[illegible] வாழ்ந்து [illegible] எனது [illegible] [illegible] மிக [illegible] இருக்கிறது."

[illegible] உன் [illegible] கொண்டிருக்கிறேன். உன்னை [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] கேட்டாள். அந்த [illegible] இருந்தது [illegible] இருந்தது.

"காலையிலே நான் கொடுத்த [illegible] இரவு வரைதான் எழும் பொழுது நான் [illegible] கொண்டு [illegible] உன்னை [illegible] எப்படி நடத்துகிறார் என்று எனக்குத் தெரியும்.

நான் பலமுறை கண்கூடாகப் பார்த்திருக்கிறேன். உன்னை அவர் கோபிக்கும் பொழுதும் அடக்கும் பொழுதும் எனக்குச் சங்கடமாக இருக்கும் [illegible] இருக்குமோ [illegible] இருந்து [illegible] பற்றி [illegible] எனக்கு எரிச்சல் தோன்றியதுண்டு.

செல்வமானவனாவும்! செயலில் உயர்வானவர். மனித குலத்தின் [illegible] கருணையும் [illegible] தெரிந்தவர். இதமான பேச்சால் திருத்திக் கொள்ள வாய்ப்புக் கொடுப்பவர். திருத்திக் கொண்டு விட்டால் மனதாரப் பாராட்டுபவர். தனக்கு எப்படி நடக்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கமாட்டார் [illegible] கொண்டாடுபவர். சிறிய விஷயங்களுக்கெல்லாம் கூட எவரிடமும் நன்றி சொல்வார். சிறிய விஷயங்களில் ஈடுபட்டு [illegible] பல பேர் முன்னேற்றமில்லை [illegible] எல்லோருக்கும் வழிகாட்டியாக இருக்க வேண்டும் என்று வாழ்த்துவார் என்றெல்லாம் சொல்வார்கள். தன் வாழ்க்கை முழுவதுமே 'மனித குலத்திற்காகவே அர்ப்பணித்தவர். மனித குலத்தின் வளர்ச்சிக்காக வாழ்க்கையை அர்ப்பணித்து விட்டு இப்பொழுது [illegible] மனித குலத்தை இழித்து என்ன பயன் [illegible] என்ன லாபம். எனவே என்னைக் [illegible] பார்ப்பதும் அவர்கள் [illegible] உதவுவதுதான் என் முதல் வேலை [illegible] செய்வதே [illegible] பொழுது மனித

குலத்திற்கு [illegible] இருக்கிறேன். நான் கோபித்துக் கொண்டால், நான் கத்தினால், நான் சண்டையிட்டால், நான் ஆத்திரமடைந்தால் என்னுடைய பலபேர் ஆத்திரமடைந்து பல பேர் கோபமடைந்து அதனால் அந்த கோபமும் ஆத்திரமும் பல பேருக்குப் பரவி மனித குலம் இந்நிலைக்குத் தள்ளப்படுகிறது. எனவே நான் நல்லவனாக இருப்பதற்கு முயற்சி செய்வதே மனித குலத்திற்கு நான் செய்கிற முதல் தொண்டு' என்று சொல்வார்.

உண்மைதான் அவர்கள் சொன்னதைக் கேட்டதும் என்னுடைய கற்பனை முடியவில்லை. இப்படியெல்லாம் மனிதர்கள் இருப்பார்களா என்று நான் திகைத்துப் போனேன். அம்மா நீ அப்பாவிடம் பயந்து நடுங்குவதும், அப்பாவைக் குறித்து கதறி அழுது நடுங்கிய வண்ணம் [illegible] நான் பார்த்திருக்கிறேன். உன்னை [illegible] என்று நடத்தாமல் பல சமயங்களை வெறும் தாசியாக, அடிமையாக அப்பா நடத்தியதை நான் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். உன் கண் முன்னாலேயே மற்ற பெண்களோடு கழித்திருப்பதையும் நான் பார்த்திருக்கிறேன். ஒரு ஆண் [illegible] ஒரு பெண் போதாது. பல பெண்கள் வேண்டும் என்று அவர் சொல்வதும் நீ ஆமாம் ஆமாம் என்று அவருக்கு ஆதரவாக பேசுவதையும் நான் கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.

தலைகீழானான் என் வாழ்க்கை அப்படி அல்ல. அவர் என்னைத் தவிர வேறு பெண்ணை நினைக்கவே இல்லை. நினைக்க வேண்டிய அவசியமே எனக்கு ஏற்படவில்லை என்று அவர் அடிக்கடி சொல்கிறார். நான் அவ்வளவு வேறு பெண்களிடம் மனம் பறிகொடுத்து விடலாகாது என்பதற்காகத்தான் அழகான உன்னை, அறிவான உன்னை, அன்பான உன்னை தேர்ந்தெடுத்தேன். நீ இவ்வளவு அறிவும், அழகுமாக இருக்கிறபொழுது இன்னொரு பெண் எதற்கு. அதில் எனக்கு என்ன சுகம் கிடைத்து விடப் போகிறது. நீ என் மீது காதல் கொண்டு வண்ணம் நடந்து கொண்டால் அதைவிட நிறைவு என் வாழ்க்கையில் வேறு என்ன ஏற்படும் என்று சொல்வார். நான் நெகிழ்ந்து போனேன் அம்மா. அவர் காட்டுகிற அன்பை என்னால் தாங்கவே முடியவில்லை. பல சமயம் தனியே உட்கார்ந்து கடவுளுக்கு நன்றி சொல்லி அழுதிருக்கிறேன். என் கணவரின் கருணையை நினைத்து விம்மியிருக்கிறேன். அவர் குரல் தொலைவிலே கேட்டால் போதும். ஓடிப்போய் அவருக்கருகே நின்று கொள்வேன். அவர் என்னை

[illegible]

[illegible]

[illegible] நல்லவனாகவும், வல்லவனாகவும் ஒரு ஆண் இருந்து [illegible] ஆனால் ஆண்களில் பல பேர்கள் நல்லவரும் இல்லை, வல்லவரும் இல்லை. இதுதான் பிரச்சினை.

இதைப் பற்றி நாங்கள் விவாதித்திருக்கிறோம். அப்பா மனித குலத்தில் வேர் ஆண்கள் என்று [illegible] அதன் கிளைகளையும், இலைகளையும், பூக்களையும் பெண்கள் என்று சொல்லுவார். [illegible] வாடினால் மரம் முழுவதும் வாடும். வேர் ஆரோக்கியமாக இருக்க வேண்டும். வேருக்கு இயற்கை அளிக்கிற நீர் மட்டுமில்லாமல் [illegible] உறிஞ்சி அனுப்ப வேண்டும். வேர் நீர் உறிஞ்சி மேலே அனுப்ப வேண்டும். வெளிச்சத்திலிருந்து [illegible] மண்ணிலிருந்து நீரும் கலக்கிற பொழுது நிறைய மலர்கள் உண்டாகின்றன. மகிழ்ச்சியாக உலகத்தில் தெரிகின்ற பெண்ணுக்கு அடியோ ஆண்தான். அந்த அடி வேர் உறுதியாக இருக்க வேண்டுமென்றால் பசுமையான செடி மிக முக்கியம், மலர்கள் மிக முக்கியம். இதுதான் மனித வாழ்க்கை என்று அவர் அடிக்கடி சொல்வார். "அம்மா, எனக்குப் பசிக்கிறது. ஏதேனும் உணவு தருவாயா?" என மகள் சத்தியவதி கேட்க, தாய் எழுந்து கை தட்டினாள். தாதியை அருகே வரவழைத்தாள்.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

"எழுந்து வெளியே போ" என்று கட்டளையிட வெளியே வந்து உட்கார்ந்து சிறிது நேரம் அழுதாள்.

தோழிகள் [illegible] குளித்து [illegible] விட்டு வாசலுக்கு வந்து விட்டாள். [illegible] எல்லோருடனும் சிரித்துப் பேசிக் கொண்டிருந்தாள். அவனோடும் சிரித்துப் பேசினாள். இந்த [illegible] அவனை அதிகம் வெறுப்படைய வைத்தது. [illegible] இல்லாத புருஷன் எப்படி புருஷனாக முடியும். இவனால் யாருக்கு [illegible] என்று நினைத்தாள்.

மகள் தூங்கத் துவங்கி விட்டாள் என்று தாதிகள் [illegible]

[illegible] சொன்னதும் அவளும் ஓடிப்போய் மகளைப் பார்த்தாள். உணவு எடுக்கும் முன்பு பயணக் களைப்பி னால் சத்தியவதி அயர்ந்து தூங்குவது தெரிந்தது. [illegible] விசிறி வாயில் அவள் விசிறத் துவங்கினாள்.

நான் ஏராளம் சௌகரியமாக வாழ்கிறோம். எதற்குமே குறைவில்லாமல் இருக்கிறோம் என்று தன் தாயிடம் சொல்ல வேண்டியிருந்து பத்து நாட்களுக்கு முன்பு சத்தியவதியின் மனம் [illegible] தன்னுடைய பெருமையை வெளியே சொல்லிக் கொள்ள வேண்டும் என்ற ஆவல் அதிகரித்தது. புருஷனிடம் உத்தரவு கிடைத்த போது அதிகம் பேச வேண்டாம் என்று அவர் கட்டளையிட்டார். ஆனால் இங்கு வந்து அதிகம் பேசியாயிற்று. புருஷன் கட்டளை மறந்து போயிற்று. இனிமேலாவது அதிகம் பேசாமல் இருக்க வேண்டும் என்று தூக்கத்திற்கு நடுவே சத்தியவதி நினைத்துக் கொண்டாள். தாயிடம் தூங்காமலேயே ஒரு நிலையில் இருந்தாள். ஆசிரமத்தில் ஆழ்ந்து தூங்குவது போல இங்கு [illegible] தூங்க முடியவில்லை. இந்த தூக்கமின்மை ஒரு எச்சரிக்கையாகவே இருந்தது. இந்த ஆரண்யத்தின் குழல் ஒலி பரிச்சயமாய் இருந்தது.

இத்தனை நல்ல புருஷனா. இத்தனை சுகமான வாழ்க்கையா. எனக்கு ஏன் இந்த நிலை கிடைக்கவில்லை. நான் பாவியா. உனக்கு ஏன் இந்த நிலை [illegible] யார் செய்த புண்ணியம். முற்பிறவியில் செய்த புண்ணியமோ. அல்லது நான் செய்த புண்ணியத்தை வாரிக்கொண்டு இங்கு வந்துவிட்டாயா என்று சத்தியவதியின் தாய் யோசனை செய்தாள்.

நீ சொல்வதெல்லாம் சரிதான் ஆனால் ஏதேனும் விசேஷம் உண்டா. நீ ஒன்றும் சொல்லவில்லையே. உன் உடம்பைப் பார்த்தால் அப்படித் தெரியவில்லையே. இங்கு வாழ்ந்த பொழுது உன் உடம்பிலிருந்த கன்னித் தன்மை இப்போது இல்லை. புருஷனோடு கூடி சுகித்திருக்கிறாய் என்பதை உன்னுடைய பருத்த மார்பகங்களும், இடுப்பும் தெரிவிக்கின்றன. உன் உதடு கனிந்திருக்கிறது. உன் கண்களில் ஒரு கிறக்கம் இருக்கிறது. இதுவரை சுருண்டு படுத்துப் பழக்கப்பட்ட நீ இப்பொழுது சற்று கால் அகட்டி மல்லாக்க தூங்குகிறாய். கூடலில் களைத்துப் போன பெண்தான் இப்படி உறங்குவாள். ஆனால் வெறும் கூடல் மட்டும் அனுபவித்தால் போதுமா. உனக்கு இன்னும் குழந்தை பாக்கியம் வரவில்லையே. ரிசிகர் அதற்கு தகுதி யானவர் தானா. இதைச் சோதித்துப் பார்த்தாயா. இது பற்றி ஏதுமே சொல்லவில்லையே. அங்குள்ளோர் சொல்லித்

[illegible] எந்த விசேஷமும் இல்லாமல் எதற்கு வீடு வந்திருக்கிறாய். உன் புருஷனைப் பற்றி [illegible] இங்கெல்லாம் ஆனந்தமாக [illegible]

நான் இங்கும் உன்னிடம் இருந்தும் [illegible] உன்னுடைய அழகும் உன் முகத்திலிருந்து [illegible] இருந்தாலும். [illegible] அறிந்தேதான் [illegible] இல்லை என்று தெரிந்ததும் உன்னை [illegible] என்று புரிந்ததும் உன்னை விட இளையவளாக ஒரு பெண்ணை அவர் தேட ஆரம்பித்து விட்டால் உன்னை [illegible] புரியாமல் நீ [illegible] பரிதாபத்தை [illegible] சிறுவன் [illegible] உன்னைப் போல் எத்தனை பேரை நான் பார்த்திருக்கிறேன். [illegible]

[illegible] அமைந்தது [illegible] அமையவில்லையே என்ற வருத்தம் அவள் மனதில் அதிகம் [illegible]

ஒரு குழந்தை பெற்றால் ரிசிகர் எனது [illegible] மனதோடு கூட [illegible] அந்தக் குழந்தை ரிசிகரை விட இன்னும் [illegible] இருப்பான். [illegible] அவரைப் இப்பொழுது [illegible] சத்தியவதி [illegible] தாய் [illegible] பெருமையடையப் போகிறாள். [illegible] நல்ல புருஷனாலும், [illegible] மகனாலும் இந்தப் பெண் [illegible] எனக்கு நல்ல புருஷனும் கிடைக்கவில்லை உத்தமமான மகனும் பிறக்கவில்லை.

அரசனோடு கூடிய நாதிகளும், நாதிகளும் குழந்தைகள் பெற்று விட்டார்கள். எனக்கு மட்டும் இன்னும் புத்திர பாக்கியம் ஏற்படவில்லை. தன்னை நினைத்தும் தன் மகளை நினைத்தும் சத்தியவதியின் தாய் அவளுக்கு அருகே அமர்ந்து கொண்டு அழுதாள்.

எழுந்து போய் [illegible] நடத்துக் கொண்டாள். மகள் எப்பொழுது எழுவாள். அவளிடம் மேலும் சில விவரங்கள் கேட்க வேண்டும் என்று நினைத்துக் கொண்டாள்.

மகள் எழுந்ததும் அருகேபோய் அமர்ந்து கொண் டாள். அவளுக்கு உணவு கொடுக்க ஆரம்பித்தாள்.

"ஆமாம். இத்தனை கொண்டாடுகிற புருஷன் உன்னை மட்டும் அனுப்பி விட்டு தான் இன்னும் இங்கு வராமல் இருக்கிறாரே ஏன். எங்கள் வீட்டிற்கு வர உன்

பிறகுதான் விடியற்காலையா உன் தகப்பனார் பார்க்க ஆளனுப்பினார். உன் நிலைமையைப் பார்க்க வேண்டும் என்பது ஒரு சம்பிரதாயத்திற்காகவும் எதற்கும் பரிதாபத்தை இவர்மேல் உன்மேல் மட்டும் அனுப்பி இருக்கிறார்."

"நான் அவரோடு ஒரு வார்த்தை பேச வேண்டும் என்று கூறினேன். ஆனால் என் புருஷனை எல்லாம் நீ எனக்கோடு உன் தாய் வீட்டிற்குப் போவாய் அல்லது போயும் நீ என்னுடைய சாவிற்குக் காரணமாகிறாய். என் மரணத்தால் பாதகம் விளைவிக்கிறாய். எனக்கு எனது கிராமத்து என்ன நியாயம் எனது பெற்றோர் கொண்டுபோய் எனவே எனது முடிவில் மறுதலிப்பு நீ உன் தாய் வீட்டிற்கு போவதில் எனக்கு சம்மதம் எனவும் நான் இரண்டொரு நாளில் பிரசவத்திற்கு வந்து விடுகிறேன் என்றும் சொல்லிவிட்டு வந்திருக்கிறார்" என்று விளக்கமாகச் சொன்னாள்.

இவளிடமிருந்து பதிலளிக்கும் முடிவுக்கு நான் வர வேண்டுமே தவிர என் புருஷன் இந்த விஷயத்தில் எடுத்த முடிவை அவளிடம் வலியுறுத்தி எனது நடவடிக்கையில் பிழை பிரமாதமாக இருக்க வேண்டியது எனது கடமையிடம் சொல்லி விடு. உனக்கு சொல்ல வேண்டியதை இருக்கவே நான் சொல்லிவிட்டேன். அவ்வளவும், தவறாமல் நீ கிராமத்திற்குப் புறப்பட்டுப் போக வேண்டும். தொந்தரவுக்கப்பட்ட வேலைக்காரர்கள் நான் அனுப்ப ஏற்பாடுகளை வேண்டும். இளைஞனை எல்லாம் முன் இப்பொழுதே செய்ய துவங்கி விட்டேன்" பாதி உளவில் மகள் எழுதிருந்தாள். தாயுக்கு இன்னும் ஆத்திரம் அதிகமாகியது.

"முடித்து விடு பேய்" என்று கத்தினாள்.

"தேவையில்லை" மகள் ஒதுக்கி விட்டு வேகமாக நடந்தாள்.

தாய் பல்லைக் கடித்தாள்.

தந்தையிடம் மகளும் எதிர் எதிரே உட்கார்ந்து கொண்டார்கள்.

"உன் புருஷனால் மனித குலத்திற்கு மிக நல்லவனென்று அடிக்கடி சொல்கிறாயே எவ்வளவு நல்லவன் ஆனால் எப்படி செயகிறான் என்று சொல்லவும் தானும் அப்படிச் செயல முயற்சிப்பேனல்லவா" அரசன் தந்தைத்தோடு பேசினான்.

பலபேரோடு பேசிப் பேசி பழக்கப்பட்டவர். மகளிடம் எப்படி செய்திகளைக் கறக்க வேண்டுமென்று சொந்தவர். அதே விதமாய் தாயையும், மாளாகுளையும்

பார்த்து கொண்டு பிரியாக பேசினார்.

தன் தகப்பன் தன் புருஷனுக்கும் மற்றும் மரியாதையும் பார்க்க தவறியதும் மட்டுமல்லாமல்

"நீங்க எல்லா தேவையில்லாம இப்படி பெரியவரை [illegible] ஆயிரத்தெட்டு தெரியாமலா என் மனசு எல்லாம் அறியாமலா சொல்லலை. என் புருஷன் நான் ஒரு நிமிஷம் பிரிஞ்சு இருக்க மாட்டேன்னு தெரிஞ்சும் என்னை அனுப்பி வைத்தார். அவர் சொன்னபடி எல்லாம் நடக்கும் பூஜை செய்தார். எனவே அவரில் தாயை பிடித்து இங்கு கொண்டு வந்து சேர்த்து விட்ட

"மனிதர்களை நான் தோகை மனிதர்களைப் பார்த்து பதந்து நான் என் புருஷனை விட்டுத் கொண்டு போய் விடுவோம் என்று கெட்டியாகப் பிடித்துக் கொண்டு அலறினேன். அந்த அடுத்த நொடிகளில் பிரச்சனை கரைந்து விட்டது. அப்பா அதன் பிறகு நான் கடவுளிடம் மன்னிப்புக் கேட்டேன். பலமுறை அவனிடம் வணங்கி நான் செய்தது பிசகு. என்னை மன்னித்து விடு என்று கேட்டேன்.

இன்னும் நம் ஆற்றுக்கு சென்று போக அப்பொழுது அவன் உன் மீது கோபமாக இருக்கிறானா இல்லையா என்று தெரிந்து விடும் என்று என் புருஷன் சொன்னான்.

நான் எவர் துணையுமில்லாமல் விறுவிறுவென்று நதி ஆற்றுக்குப் போனேன். கரையிலிருந்து ஒரு சுழி என்னைச் சுற்றி அணைப்பதைக் கண்டேன். அவன் கோபிக்கவில்லை. உன்னை மன்னித்து விட்டான் என்று என் காதில் சொன்னான். அலைகளின் தொடல் ஒரு பெண்ணின் தொடல் போல இருப்பதை நான் உணர்ந்தேனம்மா.

கடலாக வெறும் கடலாய். அது ஒரு தூய சொரூபம், உயிருள்ள ஒரு தத்துவம். நடந்து போகின்ற மகா சக்தி." நெகிழ்வோடு மகா வாஞ்சைக் குரலை சொல்லி கூப்பினாள்.

"ரசிகரான மனித குலத்துக்கு நன்மை என்பது எப்படி. அந்த சொந்தம் தயவு செய்து சொல்."

"இது பற்றிய ஆழ்ந்த அறிவு எனக்கில்லை. ஆனாலும் என் புருஷன் என்னிடம் இதை எப்படி விளக்கினாரோ அந்த விதமாக உங்களிடம் விளக்க நான் முயற்சி செய்கிறேன்.

இயற்கையை இடைவிடாது வழிபட்டு இயற்கையை குளிர்வித்தால் இயற்கையை சந்தோஷப்படுத்தினால் இயற்கை தன் செல்வங்களை அதிகமாகப் பெருக்கி அந்த இயற்கை பெருக்கிய செல்வங்களின் மூலம் நல்ல வீரிய வித்துக்கள் உண்டாகி, அந்த வீரிய வித்துக்கள் மூலம் நல்ல குழந்தைகள் பிறப்பார்கள் என்று சொல்கிறார்கள்.

அதற்காக இடைவிடாது அந்த வனப்பிரதேசத்தில் தவம்புரிகள் செய்கிறார்கள். கூட்டாக ஒரு நூறு பேர் அமர்ந்து ஒருவித ஜபத்தை மூன்று நாழிகைகள் சொல்கிறார்கள். அந்த இடத்தின் தன்மையே மாறுகிறது. அந்த ஜபத்தின் தன்மை உலகம் முழுவதும் பரவுகிறது. நீர் வழியாக பல இடங்களுக்கும் போகிறது. காற்றின் வழியாக பல மைல்களை தாவரங்களை மிருகங்களைத் தழுவுகிறது.

அந்தத் தாவரங்கள் செழிப்பாகின்றன. அவைகளுக்குள் இந்த ஒலிகளின் தன்மைகள் போய்

உட்கார்ந்து விடுகின்றன. அந்த தாவரங்களை உண்ணுகின்ற மிருகங்கள் அந்த தன்மையைப் பெறுகின்றன. அந்த ஆசிரமத்துக்கருகே உயரமான அந்த சமயம் மிக சாதுவான யானைகளை நான் பார்த்திருக்கிறேன். இவர் அழைத்தால் அந்த யானைகள் அருகே வந்து நிற்கின்றன. மிக வேகமாகப் போகின்ற மான்கள் இவரிடம் வந்து கொஞ்சுகின்றன. இவையெல்லாம் நம்முடைய ஆசிரமத்தில் தோன்றிய ஒலியால் பிறந்தவை என்று அவர் காண்பித்துக் கொடுப்பார்.

இவ்விதமே பறவைகளும் பூச்சிகளும், புழுக்களும் ஆசிரமத்தைச் சுற்றி ஆசிரமத்தின் ஒலியை உண்டு வாழ்கின்றன. இதே விதமாக நல்ல மனிதர்கள் தோன்றுவதற்கும் நான் முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறேன். இவைகளை உற்பத்தி செய்வது போல நான் நல்ல மனிதர்களையும் உற்பத்தி செய்வேன் என்று அவர் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்.

இப்படிப்பட்ட விஷயங்களை உலகம் முழுதும் பரப்ப வேண்டும் இப்படிப்பட்ட முயற்சிகள் உலகம் முழுவதும் நடத்தப்பட வேண்டும் என்று சீடர்களுக்குச் சொல்லி, சீடர்களை தயார்செய்து கங்கை நதிக் கரையோரம் பல ஆசிரமங்கள் அமைக்கச் செய்து அவர்களில் பல பேருக்கு இந்த விஷயங்களைச் சொல்லிக் கொடுத்திருக்கிறார்.

அவருக்கு இருக்கின்ற பல சீடர்கள் கங்கையில் ஆசிரமம் அமைத்து பலவேறு சீடர்களை உருவாக்கி மிகப் பெரிய குழுவாகப் பரவிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

என் கணவர் கண்டுபிடித்த மந்திரத்தை, அந்த தந்திர வித்தையை மற்றவர்களுக்கு அதாவது தகுதியானவர்களுக்கு உபதேசம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்."

"அம்மா, எனக்கொரு கேள்வி இங்கே இருக்கிறது" அரசன் மகளிடம் எல்லையில்லாத பணிவோடு பேசினான்.

அவளைத் தன் மகள் என்பதை மறந்து விட்டு ரிஷிகர் என்கிற முனிவரின் மனைவியாக கருதத் துவங்கினான். அவளை நோக்கி கைகூப்பி பேசத் துவங்கினான்.

"இயற்கை தனது வேலையை நன்றாகச் செய்து கொண்டிருக்கிறது. நல்லவர்களையும், கெட்டவர்களையும் சமமாக உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கிறது. மானையும், புலியையும், புலியைக் கொல்லும் வேடனையும் உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கிறது. இப்படி இருக்க நடுவே

நேரம் வருகிறபொழுது [illegible] அக்கினிக்கு [illegible] இருந்தும் அவனைச் சுற்றி [illegible] என்று [illegible]."

[illegible] ஆரன் திகைத்துப் போனான்.

2

அவளைத்தான் ஆரன் காதியின் கட்டிலில் மூன்று இளம் பெண்கள் மிகக் குறைவான உடை [illegible] அரசனைக் கட்டித் தழுவியபடி இருந்தார்கள். [illegible] பக்கமும் [illegible] ஆளுக்கொரு பெண்ணாக ஒட்டிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

சத்தியவதியின் தாய் உள்ளுக்குள்ளே நுழைகிறபொழுது ஒரு பணிப்பெண் அருகே வந்து "நான் வேண்டுமானாலும் அரசனிடம் உங்கள் வருகையைச் சொல்லி விட்டு வரட்டுமா. அதுவரை இங்கு காத்திருக்கிறீர்களா" என்று கேட்டாள்.

தன் அந்தப்புரத்தில் தான் நுழைவதற்கே அனுமதி வாங்க வேண்டியிருக்கிறதே என்கிற நிலைமை அவளைக் கோதிக்க வைத்தது. தேவையில்லை என்று ஒரு வார்த்தை சொல்லி விட்டு கட்டிலுக்குப் போய் புருஷன் எதிரே அமர்ந்து கொண்டாள்.

அந்தப் பெண்கள் பிரியமாய் அரசனைத் தழுவியபடியே இருந்தார்கள். சற்றுத் தள்ளி நகர்ந்து போங்கள் என்று கட்டளையிட்டான். அவர்கள் வேகமாக நகர்ந்தார்கள்.

"எதற்கு அவர்களை நகரச் சொல்கிறாய். உனக்குத் தேவையானது என்ன. ஏதோ பேச வந்திருக்கிறாய். பேச இவர்களைப் போகச் சொல்ல வேண்டிய அவசியமென்ன. [illegible] இன்னும் இறுக்கத் தழுவிக் கொள்ளுங்கள்" அரசன் கட்டளையிட்டான். அவர்கள் சிரித்தார்கள். அரசனை இறுக்கத் தழுவிக் கொண்டு முத்தமழை பெய்தார்கள்.

காதியின் மனைவியும், சத்தியவதியின் தாயுமான அந்தப் பெண்மணி நெஞ்சில் பலமாய் அடிபட்டாள். கண்களை மூடிக் கொண்டாள். வேதனையில் மனம் [illegible].

"[illegible] வந்தாய் சொல்" சிரித்தபடி [illegible]

[illegible] அவளை [illegible] என் பட்டமகிஷியைப் பார்த்துக் கேட்டான்.

"நமது மாப்பிள்ளையும் நமது மகளின் [illegible] வேண்டும் [illegible] அவர்களைக் கேட்க வேண்டும்" என்று [illegible].

"[illegible] வேண்டுமென்று [illegible] காதல்" அரசன் கேட்க மற்ற பெண்கள் [illegible] சிரித்தார்கள்.

"[illegible]"

"[illegible] இல்லையே."

"[illegible] பிரச்சினை இருக்கலாம். [illegible] நல்ல குழந்தைகள் பெற வேண்டும் என்று நீங்கள் [illegible] வேண்டும். நான் மட்டுமே வேண்டுமென்று [illegible] நீங்களும் அவரிடம் பணிந்து [illegible] இந்த வார்த்தை [illegible] இதுபோன்ற ஆட்டங்களை நீங்கள் [illegible] செய்து குறைத்துக் கொள்ள வேண்டும்" படபடவென்று அந்தப் பெண்களைச் சுட்டிக் காட்டினாள்.

"இதற்கும், அதற்கும் என்ன சம்பந்தம். இதோ இந்தப் பெண்ணுடைய அக்காள் கூட போன வருடம் என்னோடு ஆட்டம் போட்டாள். கர்ப்பமானாள். குழந்தை பெற்றாள். இப்பொழுது தங்கை ஆட்டம் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறாள். இவளும் கர்ப்பமாகப் போகிறாள். நீ ஏன் இது பற்றியெல்லாம் கவலைப்படுகிறாய். உன்னுடைய உடம்பில் கரு உருவாவதற்கு என்ன உண்டோ அதைச் செய். போதும். மற்ற விஷயங்களில் தலையிடாதே. மற்றவர்களைப் பார்த்து எப்பொழுது பொறாமைப் படுகிறாயோ, அப்பொழுது உடம்பு வெப்பம் அதிகமாகி விடும். எப்பொழுது உடம்பு வெப்பம் அதிகமாகிறதோ அப்பொழுது உன்னுடைய கருவுக்குள் அணுக்கள் போவது மட்டுப்படுத்தப்படும். அணுக்கள் நகர்ந்தாலும் உடனே தாங்காமல் இறந்து போகும். எனவே குளுமையாக இருக்க வேண்டுமென்றால் இங்கு வராதே. இங்கு வந்தால் நீ வெப்பம் மிகுந்தவளாய் மாறி விடுகிறாய்" என்று சொல்லிச் சிரித்தான். மற்ற பெண்களும்

சிரித்தார்கள். அவர் எழுந்து வெளியே போனார்.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

அந்த குளக்கிலுள்ள தேவதைகளையும் வழிபட்டு துவங்கினான். அவன் வழிபாடு தோகை தூக்கில் இருக்கின்ற சீடர்களுக்கு எட்டியது.

அவருக்கு தன் மனைவி இருக்கின்ற வீட்டுக்குப் போக வேண்டும் என்று தோன்றியது. அவர் அருகிலிருந்த சீடர்களைப் பார்த்தார்.

“நீங்களும் ஒரு பயணம் மேற்கொள்வீர்களா” என்று கேட்டார்.

“போகலாம் ஐயா. குரு பகுதியில் ஆலயங்களைப் பார்த்து நாளையிலிருந்து அவர்களைப் போய் சந்தித்து விட்டு வருவோம்” என்று சொன்னார்கள்.

அந்த சீடர்களில் முக்கியமானவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டு மற்றவர்களுக்கு ஆசிரமப் பணிகளைக் கொடுத்து விட்டு அவர் மேல காசியின் நகரம் நோக்கி நடக்கத் துவங்கினார்.

இரவு காசியின் நகரத்தில் மழை பெய்து அந்த நகரத்தைக் குளுமைப்படுத்தியது. காற்று திசைமாறி வீசி நகரை சுத்தப்படுத்தியது. யானை பிளிறியது. வெள்ளை

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

சீக்கிரம் வரும் செய்தி அரசன் காதிற்கு முன்கூட்டியே

[illegible] அரசன் காதி உத்தரவும் [illegible] மக்கள் ரிஷியின் வருகைக்காக [illegible] வீடுகளில் தோரணங்கள் கட்டினார்கள். வாசல்களில் கோலங்கள் இட்டார்கள்.

[illegible] பார்த்து அரசன் காதி [illegible] ஆயினும் தன்னுடைய [illegible] [illegible] என்று [illegible] தன்னுடைய [illegible] [illegible] மக்களுக்கு புதிய [illegible] [illegible] தோரணங்கள் [illegible] கோட்டையில் [illegible] அவர்களுக்குச் கட்டளையிட்டான்.

பெண்கள் [illegible] மக்கள் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். ரிசீகர் வந்து சேரும் [illegible] [illegible] முழங்க [illegible] என்று உத்தரவும் இருந்தது.

ரிசீகர் [illegible] [illegible] எந்த [illegible] [illegible] நடந்து வந்தார் [illegible] மிகவும் [illegible] அவர் தோள் மீது கைபோட்டுக் கொண்டு வரும் வகையில் [illegible] விட்டார்கள்.

வெறும் எந்த [illegible] அவர்களை [illegible] அவர்களுக்கு [illegible] ரிசீகர் [illegible] என்று [illegible] உள்ளவர்களுக்கு கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. ஒரு அந்தணர் கூட்டம் [illegible] வந்து இருக்கிறது என்று தெரிந்ததே தவிர அதில் [illegible] யார், தலைவர் யார், யார் ரிசீகர் என்று எவருக்கும் தெரியவில்லை.

எனவே இந்த அந்தணர் கூட்டத்தின் வருகைக்காக எக்காளம் முழங்குவதா வேண்டாமா என்றெல்லாம் [illegible] இருந்தார்கள். [illegible] ஆடுவதா கூடாதா [illegible] திகைத்துப் போயிருந்தார்கள். இவர்களைப் பார்த்து [illegible] என்று கூடவா இல்லை [illegible] என்று மக்கள் [illegible].

அந்த அந்தணர் கூட்டம் உள்ளே நுழைந்தது.

மக்கள் [illegible] அந்தக் கூட்டத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். உள்ளுக்குள் நுழைந்த அந்தணர் கூட்டம் [illegible].

[illegible] இருந்த [illegible] பார்த்து [illegible] தவமிருந்தார்கள்.

“இந்த [illegible] மக்கள் [illegible] இருக்கட்டும் [illegible] அதில் பூக்களையும் [illegible] இருக்கட்டும் [illegible] வேலையை செய்யட்டும்” என்றெல்லாம் [illegible] வேலைகளை செய்தார்கள்.

[illegible] அதிர்வுகள் [illegible] அந்தணர்கள் [illegible] கொண்டார்கள்.

அரசன் காதி ஒரு சிறு [illegible] வெறும் [illegible] எந்தவித [illegible] இல்லாமல் நடந்து வருகின்ற தன்னுடைய மாப்பிள்ளையைப் பார்த்து [illegible] காலில் விழுந்து வணங்குவதா அல்லது [illegible] என்று தவித்தான்.

இருபது வயதான மாப்பிள்ளை ரிசீகர் என்று [illegible] எனவே நீங்கள் காலில் விழுந்து வணங்க வேண்டியதே முறை என்று மந்திரிகள் சொல்ல, அரசன் காலில் விழுந்து வணங்கினான். [illegible] வலித்தது.

சத்தியவதி புருஷனை அழைத்துக் கொண்டு அரண்மனைக்குள் போனாள். தனியறையில் அழைத்துப்போய் தம் புருஷனை ஆரத் தழுவிக் கொண்டாள். அவரும் பிரியத்தோடு மனைவியை அணைத்துக் கொண்டார்.

“உங்களிடம் ஒரு விண்ணப்பத்தை வைக்கப் போகிறேன்.”

“என்ன அது” கனிவோடு ரிசீகர் கேட்டார்.

“என் தாயார் பிள்ளைப்பேறு இல்லாமல் தவிக்கிறாள்.”

"இல்லையே, உன்னைப் பெற்றிருக்கிறாளே" சித்ரா பதில் சொன்னாள்.

"நான் சொல்வது மகன் வேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிறார். அவருக்கு மறுபடி [illegible] உரியதாகவேயில்லை. எனக்குப் பிறந்தது பெண் [illegible] நான் இன்றும் என்ன [illegible] மனதுக்குள் [illegible] மகன் பிறக்கும் [illegible] என் உடல் [illegible] செய்ய வேண்டும் என்று [illegible] கொண்டு [illegible] நான் உங்களிடம் அதை [illegible] வாக்குக் கொடுத்திருக்கிறேன். அது அவிர [illegible] இருக்கிறது."

"என்ன, சொல் சத்தியவதி" என்று மறுபடியும் [illegible] சித்ரா கேட்டாள்.

"இங்கு வந்து 'அம்மா' என்று [illegible] பார்த்து விட்டு எனக்கும் [illegible] வந்து விட்டது. நமக்கும் குழந்தைகள் இல்லையே. எனவும் [illegible] குழந்தைக்கு காரணம் வேண்டும் என்று ஆசைப்படுகிறேன். உனக்கு குழந்தையை வயிற்றில் சுமக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன். எனக்கு குழந்தை பாக்கியத்தை [illegible] வேண்டும்" என்று கைகூப்பி வேண்டினாள்.

"நல்லது முறையாகக் கேட்கிறபொழுது அனுமானம் செய்கிறேன்" என்று அவளை அடக்கி கொடுத்து விட்டு மாலை நேர பூஜைக்கு வெளியேறினான்.

சீடர்களும் குருவும் அரண்மனைக் கோட்டத்தில் அமர்ந்து மாலையிலேதாபங்களை செய்து முடித்தார்கள்.

சித்ரா இரண்டு சிறிய மண்சட்டிகளில் நல்லது [illegible] விட்டு அதில் மூலிகைகளைப் போட்டு [illegible] வைத்து துணியால் மூடி அந்தத் துணியின் மீது தர்ப்பைகளை கோபுரம் போல எழுப்பினார். இரண்டு கும்பங்கள் போல தர்ப்பைக்கட்டுகள் அந்த மண்பாத்திரத்தை மூடிக் கொண்டன.

இரண்டையும் எதிரெதிர் திக்கில் வைத்து தன்னுடன் வந்த மாணவர்களை இரண்டாகப் பிரித்தார். இருவருக்கும் வெவ்வேறு விதமான மந்திரங்களை உபதேசித்தார். இடைவிடாது இந்த மண்பாத்திரங்களை சுற்றி அமர்ந்து ஆறாது போகாமல் இந்த மந்திரங்களை முறை வைத்து சொல்லிக் கொண்டிருக்க வேண்டும். தர்ப்பைகளில் இந்த மந்திரங்கள் பட்டு இந்தத் துணியில் விழுந்து அதிலிருந்து உள்ளுக்குள் இருக்கின்ற மூலிகை ரசத்தில் இந்த ஒலிகள் இறங்கும். அப்பொழுது இந்த மூலிகை ரசம் மாற்றப்படும்

சொல்லுகின்ற முறையினால் [illegible] இந்த மூலிகை [illegible] ஏற்படும்.

இந்த மூலிகை [illegible] அரசன் [illegible] [illegible] என் [illegible] [illegible] [illegible] பிறக்கும் மகனைப் [illegible] [illegible] என்று [illegible]

குருவின் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] அரண்மனைக்கு [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] சொன்னான்.

"உனக்கு [illegible] வேண்டும்" என்று கேட்டான்.

[illegible] சித்ரா [illegible] ஆசீர்வதித்தார்.

அரசன் இரும்பு [illegible] [illegible] [illegible] விட்டு [illegible] திரும்பினான்.

என்ன சாதுர்யம் என்ன அமைதி என்ன [illegible] [illegible] அந்த முகத்தில் [illegible] வியந்தாள். [illegible] நினைத்துக் கொண்டிருந்தாள்.

சத்தியவதிக்கு பெருமை தாங்கவில்லை. முன்னும் பின்னும் அலைந்து புருஷனுக்கு உதவிகள் செய்தாள். அவனும் சிரமப்பட்டான். அவர் கூட வந்த அந்தண இளைஞர்களுக்கு வேண்டிய உதவிகளை அதிகாரிகள் வைத்து செய்யச் சொன்னாலும், அவர்களின் தேவை மிகக் குறைவாகவே இருந்தன. ஆனாலும் அவைகளைச் செய்வதற்கு ஆட்கள் எப்பொழுதும் தயாராக இருந்தார்கள்.

இடைவிடாத மந்திர ஜபத்தால் அந்த [illegible] பொலிவாயிற்று. இரண்டு மண்பாண்டங்களிலும் உள்ள அமிர்த சக்திகள் வலுவேறின.

காலையில் தர்ப்பைக் கட்டுகளிலிருந்து அந்த மண்பாண்டங்களை பிரித்து எடுத்து துணியை நீக்கி

மகள் சிரித்தாள்.

"இது விதி தான் என்ன செய்ய ஆனாலும் அடுத்தமாத முடிவில் கொல்லப் போகிறேன்" என்று சொல்ல, "இதைச் சுருக்கி விட்டுச் சொல்லக்கூடாதா" என்று தாய் எடுத்தெறிந்தாள்.

"இப்ப, சொல்லி விட்டு வந்து குடிக்கிறேன்"

"இல்லை முகூர்த்த மேரம் தவறி போய் விடுமே நீ தொலைவில் உள்ள நிருகரைக்கும் போய் அங்கே உள்ள புரோகிதரைப் பார்த்து இதைச் சொல்லிவிட்டு வருவதற்குள் நேரமாகி விடுமே. எதுவே இவற்றை முடித்து விடு" என்று அவசரப்படுத்தினாள்.

மகள் மெல்ல தாயைக் கை தாங்கி எழுந்து சமையலறை வாயில் ஏறிப் குதித்தாள். புரோகிதரிடம் போனாள் நடந்ததைச் சொன்னாள்.

பிரோகிதர் புருவத்தை ஏறி இறக்கினார்.

"இது தவறான புத்தி கேவலமான நடத்தை. அந்தஸ்துக்குரிய ஒரு குணத்தை வெள்ளை நூல் கட்டும் சமயத்திலும், சுருதியிலுக்குரிய குணமான திருப்தி நூல் கட்டிய பிறகும் தான் பார்த்தேன். உன் தாயுக்கு அடுத்தபடி குணமுள்ள ஒரு குழந்தை பிறக்க வேண்டுமென்று விஷ்ணுவை ஆவாஹனம் உருவாக்கி செய்தேன். உனக்கு வந்தவர் குணமுள்ள குழந்தை பிறக்க வேண்டுமென்று மந்திரங்கள் ஜபிக்கச் சொன்னேனே இச்சமயத்தில் மாற்றி உண்டு விட்டீர்கள். இது இனி வருவதை மாற்றி விடாது ஆனாலும் எனக்கு உன் தாயின் செயலை கேவலமாக இருக்கிறது.

உனக்கு அடுத்தபடி குணமுள்ள தேவமான ஆத்மாவை ஒரு அருமையான பிறப்பாவது உன் தாய்க்கு பிரம்மன் குணத்தோடு ஒரு அரசன் பிறப்பான் இது தேவையற்ற செயல். அறுவெறியான செயல் உன் தாயின் பெரிட்ட புத்தியால் இது நடந்து விட்டது சரி. வேறு வழியில்லை அழுவதை நிறுத்தி நீருமோம்" என்று சொல்லி சந்தியாதி வினாரி காயில் விழுந்து வணங்கினாள்.

"எனக்கு தேவபுருஷன், ஆத்மாவுள்ள மகன் வேண்டும் தான் அப்படிப்பட்டவனுக்கு தாயாகி வாழ்ந்துவிட்டு நடப்பதற்கு விருப்பமில்லை. எனக்கு ஒரு நல்ல மகன் நீங்கள் கொடுக்க வேண்டும். எனக்கு பிறகும் போகும் போன் வேறுபிறவியால் தேவபுருஷனாகவே இருக்கட்டும். ஆனால் ஒரு நல்ல மகன் வேறு நிச்சயமாக வேண்டும் நல்ல புருஷனை அடைந்து சந்தோஷமாக இருக்கின்ற நான் நல்ல

[illegible]

அந்த தேசம் களையிழந்தது.

அந்த அரசிக்கு [illegible] ஒரு மகள் பிறந்தாள். [illegible] அவள் [illegible] அந்தணர் [illegible] தவம் செய்யும் [illegible] வெறிபோடு [illegible]

[illegible] இனிமையான [illegible] அந்த [illegible] மிக்க, [illegible] மிக்க, ஆற்றல் மிக்க, [illegible] மிக்க ஒரு மகள் பிறந்தாள்.

அவளுக்குப் பெயர் [illegible]

3

காட்டுக்கு அருகே இருந்த அந்த பரந்த புல்வெளியில் ஒரு குடும்பி நாரையும், கொண்டை மயிலும் மெல்ல நடந்து [illegible]களையும், [illegible]களையும், மண்

[illegible]

"[illegible]"

[illegible]

உத்தமமான [illegible] இடைக்கப்படுமோ என்று ஏங்கியிருக்கிறாள் எந்தக் குலத்தில் எந்த தேசத்தில் பெண்கள் அடிமைப்பட்டுக் கிடக்கிறார்களோ, அவமானப்படுத்தப்படுகிறார்களோ அந்த இடத்தில் பெண்கள் அடுத்த [illegible] அதிகமாகி விடுகிறது. பெண்கள் [illegible] அழுகிறபொழுது இயற்கையில் மாற்றம் ஏற்படுகிறது.

எந்த குலத்தில் எந்த தேசத்தில் பெண்கள் இம்சிக்கப்படுகிறார்களோ அந்த குலத்திலிருந்தே மனிதர்களை, அரக்கர்களை அழிக்கின்ற மிகப் பெரிய

[illegible] கொண்டிருக்கிறோம்.

இளவரசியின் அழகு மிக மிக [illegible] [illegible] அவளுடைய [illegible] அந்த [illegible] [illegible] [illegible] அமைந்து [illegible] [illegible] என்று அவர் சொல்லியது.

[illegible] [illegible] என்று தலையசைத்தது.

"[illegible] அறிவுக்கும் இந்த காட்டின் [illegible] மயில் [illegible] பார்த்து [illegible] கேட்டது. "[illegible] [illegible] போல இருக்கிறதே" என்று ஆச்சரியத்தோடு [illegible].

"[illegible] இந்தக் காட்டிற்கு [illegible] [illegible] காட்டிற்கு நடுவே இருக்கிற [illegible] இருக்கிறார்கள் என்பது [illegible] தெரியாது."

"தெரியும் வசிஷ்டர் இருக்கிறார். [illegible] [illegible] இடைவிடாது தவம் செய்து [illegible] [illegible] இருக்கிறது."

"ஆமாம் அந்த இடம் [illegible] பக்கத்தில் [illegible] கார்த்த வீர்ய அர்ச்சுனன் என்கிற அரசன் [illegible] போகிறான். அவனுடைய [illegible] படை வீரர்கள் அதிகம் [illegible] [illegible] குடித்து [illegible] [illegible] அந்தப் படை வீரர்களை [illegible] அவன் காடு நோக்கிப் போகப் போகிறான்.

எப்பொழுது வாலிபர்களும் வீரர்களும் பெருந்தும் [illegible] [illegible] அலைகிறார்களோ அங்கு [illegible] [illegible].

அதோ தொலைவில் [illegible] தூசி கிளம்புகிறது. அவன் படைகள் காடு நோக்கி நகரத் துவங்கி விட்டது.

"வசிஷ்டரா கொல்லுவதா அவன் வேலை."

"இல்லை வசிஷ்டர் அங்கு இருக்கிறார் என்றே அவனுக்குத் தெரியாது. படைகளை பயன்படுத்த வேண்டும் என்று கட்டாயத்திற்கு அவன் ஆளாகி வேறு வழியில்லாமல் அடர்ந்த காடுகள் நோக்கிப் படைகளை நடத்துகிறான். காடுகளுக்கு நடந்து போகும்படி படைகளை கட்டளையிடப் போகிறான்.

ஆனால் இந்தக் காட்டின் மிக [illegible] அடர்த்தியாக [illegible] [illegible] கொண்டவை. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] அடர்ந்த மரங்கள் [illegible] [illegible] தான் வேறு விதமாக அமைந்துள்ளது.

"ஏதேனும் ஒரு காரணம் இருக்க வேண்டுமல்லவா. [illegible] படை வீரர்களும் [illegible]."

"ஆமாம் இருக்கிறது. காவலர் [illegible] இருக்கின்ற [illegible] விலங்குகளும் [illegible] மக்களையும் பயிர்களையும் நாசம் செய்கிறது என்று ஒரே ஒரு [illegible] [illegible] அவன் [illegible] கொண்டிருக்கிறது. காட்டிலுள்ள மிருகங்களை வேட்டையாட [illegible] [illegible] போய்விடும். காட்டின் ஒரு சிறிய பகுதி கூட அவனால் கைப்பற்ற முடியாது போனது."

"ஏனோ..." மயில் ஆவலோடு கேட்டது.

"காட்டிற்கு நீ [illegible] போகிறீர்கள். காடு பகுதி [illegible] போகிறது."

"சரியே... அப்பொழுது வசிஷ்டர் ஆசிரமம் [illegible] ஆகும்."

"அந்த [illegible] [illegible] வேலையைத் துவங்கும்" [illegible] [illegible] பேசாமல் போயிற்று.

மயில் பறந்து [illegible] [illegible] பார்த்தது. காடு இருந்த திசைக்கு எதிர்த்திசையில் பெரும் [illegible] [illegible].

4

கார்த்த வீர்ய அர்ச்சுனனுக்கு அவனுடைய படை வீரர்கள் வேடிக்கை காட்டிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

[illegible] தேங்காய்களை தரையில் பரப்பி அதன் மீது [illegible] போட்டு [illegible] நடந்து போனான். அந்த வீரன் நடந்து போக கீழே உள்ள அத்தனை தேங்காய்களும் அவன் கனம் தாங்காமல் உடைந்து சிதறின. ஒரு வீரன் இரும்பை வளைத்தான். இன்னொரு வீரன் [illegible] பாறையை உடைத்தான். இன்னொரு வீரன் உயர்ந்து வளர்ந்த மரத்தை ஓங்கி உதைத்து சாய்த்தான். இன்னொரு வீரன் அவன் மீது அம்பெய்ய [illegible] [illegible] வருகிறபொழுது தன்னுடைய கைகளால்

அமைதியைப் பிடித்து நிறுவினான்.

கார்த்த வீர்ய அர்ச்சுனனுக்கு சந்தோஷம் தாங்க முடியவில்லை. மிகுந்த உற்சாகத்தோடு அந்த வீரர்கள் எதிர்பார்த்ததை விட அதிகமான பரிமானத்தையும் சன்மானமும் அந்த வீரர்களுக்குத் தந்தான். வெறும் சன்மானம் கொடுத்ததோடு இல்லாமல் அவர்களைத் தழுவிக் கொண்டு "எனக்கு இது போதாது. இன்னும் நிறைய காரியங்களை நீங்கள் செய்ய வேண்டும். அதை நான் ஆவலோடு எதிர்பார்க்கிறேன்" என்று சொன்னான்.

மன்னர் தரையிறங்கி தழுவிக் கொண்டதும் அந்த வீரர்கள் தலைகால் புரியாமல் அந்த அன்பில் நனைந்து போனார்கள். இன்னும் அதிக விஷமங்கள் செய்ய உறுதி எடுத்துக் கொண்டார்கள்.

காரணமின்றி அந்த வீரர்களை அந்த அரசு பாராட்டவில்லை. அந்த வீரர்கள் கூட்டத்தில் ஒருவன் கூட அரசனுடைய மகனில்லை. அவனுடைய மகன்களெல்லாம் அந்தப்புரத்தில் பெண்களோடு சல்லாபித்துக் கிடந்தார்கள்.

கார்த்த வீர்ய அர்ச்சுனன் தன் மகன்களைப் பற்றித் தவிப்புற்றான்.

கார்த்த வீர்ய அர்ச்சுனனுக்கு பல மனைவிகளும் காமக்கிழத்திகளும் இருந்தார்கள். அவர்களுக்கு குழந்தைகள் பிறந்தன. ஆனால் ஒரு மகன் கூட ஆண்மையும் வீரத்தோடு பிறக்கவில்லை. கார்த்த வீர்ய அர்ச்சுனனுக்கு இது கவலை அளித்தது.

நல்ல வீரர்களுக்கு நடுவே தன் குழந்தைகளை வளரவிட்டால் அவர்கள் சிறந்த அரசர்களாகவோ இல்லை குறைந்தது உயர்வார்கள் என்று நினைத்து அவன் வீரர்களை உற்சாகப்படுத்தினான். மகன்களை அவர்களுக்கு நடுவே பழகவிட்டான். ஆனால் மகன்கள் பெண் மோகம் கொண்டவர்களாக இருந்தார்களே தவிர சாதனை செய்பவர்களாக மாறவில்லை.

ஆண்மை மனைக்குள்ளே அடைந்து கிடந்தால் இப்படித்தான் இருக்கும் என நினைத்து மகன்களோடு குதிரை ஏறி காடு நோக்கி கார்த்த வீர்ய அர்ச்சுனன் நகர்ந்தான். தான் பின்புறமாக நின்று கொண்டு காட்டை எரித்துப் போரும்படி மகன்களுக்கு கட்டளையிட்டான்.

விருப்பமில்லாத அந்தப் பையன்கள் காரியத்தைச் செய்ய முடியாமல் தடுமாறினார்கள்.

"காட்டை அழித்து நாடாக்க வேண்டும். அவ்வளவு தானே. நெருப்பு வைத்தால் போயிற்று."

வருஷங்களில்லாமல் வெளிறிருந்த ஒரு பையன் ஏனென்று தெரியாத தன்னைத் தானே அப்புசிய ... ஓட்டுக்கொண்டுக்குள் வெகு தூரம் இடைவிடாது தெரிந்த தொண்டிருந்தான்.

காற்று திசை மாற, காடு பற்றிக் கொண்டது. தகதகவென்று எரிந்தது.

சிறுகாலையில் எழுந்த கார்த்த வீர்ய அர்ச்சுனன் திகைத்துப் போனான். அவன் வருவதற்குள் காடு அனைத்து முழுவதும் பெரும் தீயில் மூண்டு கொண்டு விட்டது. அந்தத் தீ பெரிய மெகாபாதி வசிஷ்டர் இருந்த ஆசிரமத்திற்குப் போயிற்று.

புகையாலும் வெப்பத்தாலும் ஈடுபட்டன.

தவம் செய்து கொண்டிருந்த வசிஷ்டர் எழுந்திருந்தார். அர்ச்சுனனை நோக்கி மறு வெண்டினார். பழந்த மனசு [illegible] அவருடைய அறிவு தடுக்கப்பட்டது. ஆசிரமம் காடு அழிக்கப்பட்டுக் குறி அறிந்திருந்தது.

"உலகத்தின் நன்மைக்காக மிக கன்னியமான ஒரு தவம் செய்து கொண்டிருந்த என்னைக் கலைத்து என்னை அமைதியைத் தகர்க்கும்படி காட்டுக்கு நீ வைத்தாய். அதனால் நீ வைத்ததை தடுக்க முடியாது என்று எங்கோ தொலைக்கிறேன். அர்ச்சுனா, கார்த்த வீர்ய அர்ச்சுனா, உன்னை அழிப்பதற்கு வலுமிக்க பலம் பொருந்திய ஒரு அந்தணன் வருவான்.

க்ஷத்திரியனை எதிர்த்து எதுவும் செய்ய முடியாது என நினைத்திருந்தாய். க்ஷத்திரியர்கள் தான் உயர்ந்தவர் என்று கருதியிருக்கிறாய். உன் மகன்களை நல்ல க்ஷத்திரியர்களாக்க காட்டை பலி கொடுத்திருக்கிறாய். இது முட்டாள்தனம். விவேகமற்ற செயல். இதற்கு தண்டனையை நிச்சயம் நீ அடைந்தே தீர வேண்டும்.

அந்தணர்கள் அமைதியை நீ கெடுத்ததால் உன்னைத் தண்டிக்க மிக உக்கிரமான ஒரு அந்தணன் வருவான். அவனால் நீ அடித்துப்படைக்கப் படுவாய். உன் குலம் நாசமாகும்" என்று சாபமிட்டார்.

வனத்தின் வேறு பகுதிக்கு நகர்ந்து போனார்.

கார்த்த வீர்ய அர்ச்சுனன் திகைத்துப் போய் தன் மகன்களைப் பார்த்து வாய்விட்டுச் சிரித்தான்.

"இந்த மாதிரி அந்தணர்கள் தங்கள் [illegible] பயந்து விடாதீர்கள். ஒரு வீரனை எந்த [illegible] சாபமும் எதுவும் செய்து விட முடியாது. உங்கள் வீரத்தை வளர்த்துக் கொள்ளுங்கள். [illegible]

உத்தமமான விஷயங்களை மாறுவதற்கு ஒழுக்கம் மிக முக்கியம். அவர்களுடைய தியான அந்த ஒழுக்கம் அந்த ஒழுக்கத்தை நாம் கையாண்டால், நாம் தெளிவது உறுதி. நம்முடைய வீரம், அவர்களுடைய ஒழுக்கமும் ஒன்று சேர்ந்தால் நம்மை யாரும் எதுவும் செய்து விட முடியாது. நாம் ஒழுக்கமற்றவர்களாக இருப்பதனால்தான் பயந்து போகிறோம், பலவீனர்களாக இருக்கிறோம். எனவே என் மக்களே ஒழுக்கத்தோடும், கடும் உழைப்போடும் வாழப் பழகிக் கொள்ளுங்கள்" என்று சொல்ல அவன் மக்களில் குறிப்பிட்ட சத்திரியர்கள் அவ்விதமே வாழத் துவங்கினார்கள்.

அவன் மக்கள் ஒழுக்கத்தையும் தம் வலிமையையும் பெருக்கிக் கொள்ள வேண்டுமென்பதற்காக கார்த்த வீரிய அர்ச்சுனனும் அவ்விதமே வாழத் துவங்கினான்.

தனிமையான சோலையுள் இருக்கத் துவங்கினான். இடைபடாது பிராணாயாமமும் தியானமும் செய்யத் துவங்கினான்.

சத்திரியர்களுடைய வீரமும், அந்தணர்களுடைய ஒழுக்கமும் அந்த அரண்மனையை பலகாலம் நிறைத்தது.

அரசன் கார்த்த வீரிய அர்ச்சுனன் கடைபிடித்தது, உடலெங்கும் பிராணனை அடக்க மனம் அடங்கும். மனம் அடங்க செயல்கள் அடங்கும். செயல்கள் ஒரு ஆதாரத்திற்கு வர சுறுசுறுப்பு உறவு முறைகளில் தெளிவு ஏற்படும். இந்தத் தெளிவினால் வாழ்க்கையில் ஒரு நிம்மதி கிடைக்கும். ஆனால் நிரந்தரம் அல்ல. இது ஞானமல்ல. பயிற்சியினால் வந்த வளைப்பது. பிராணனை அவிழ்த்து விட்டு விட, பிராணாயாமத்தை நிறுத்திவிட, மறுபடியும் மனம் ஓடத் துவங்கி விடும். நாலாபுறமும் சிதறத் துவங்கி விடும். பிறகு பழைய வாழ்க்கையே வாழ வேண்டியதுதான்.

தன்னை அறிதல் என்பதுதான் உயர்ந்த ஞானம். தன்னை அறிதல் என்பது பயிற்சியில் வெறும் முயற்சியில் ஏற்பட்டு விடாது. அது கருணையைக் கொண்டு கருணையை ஊற வைத்தல். தம் முயற்சிகள் அனைத்தையும் விட்டு விட்டு இறையருளுக்காக வெறுமே காத்திருத்தல். அப்பொழுது நிகழும் மாற்றம்தான் மகத்தானது. அந்த மாற்றத்தைத்தான் முனிவர்களும், ரிஷிகளும் பெற்றிருந்தார்கள்.

தான் எதுவுமே இல்லை என்ற நினைப்பில் மலைத்து கிடக்க அதன் மூலம் அருள் பெற்றார்கள். அந்த

அமைதியில் தெளிவடைந்தார்கள்.

இந்திரிய ஒழுக்கமும், ஆசார வகைகளும் பூஜை புனஸ்காரங்களும் நாக்கப் பயிற்சிகளும் மிகுந்த உடல் போகம் பாழ்மை ஏழுவாக்குகிறதேயன்றி, வாழும் வகையை எளிதாக்குகிறதேயன்றி ஞானத்தைச் சொறித்து விடுவதில்லை.

கார்த்தவீரிய அர்ச்சுனன் தபஸ்விகளைப் பார்த்து பொறாமைப்பட்டான். ரிஷிகளையும், முனிவர்களையும் பார்த்து அதிசயித்துப் போனான். எப்படி இவர்களுக்கு மட்டும் இப்படி ஒரு தூய்மை வந்தது, எல்லோரும் ஏன் ... என்று கேட்டுக் கொண்டான். மந்திரிகளோடு விவாதித்தான். முனிவர்களோடு கலந்து பேசினான்.

"ஆசனத்தின் உயரம், ஆசன அடிமை பக்தியில் உச்சமுடைய ஆடுதல் மீது எந்தவும் உண்டா" என்று நேரில் கேட்க, "தபஸ்விகளும், முனிவர்களும் அரசனைவிட உயர்ந்தவர்கள். அரசர் அவர்களை பணிந்துதான் ஆக வேண்டும்" என்று சொன்னார்கள்.

"தபஸ்விகளுக்கும் முனிவர்களுக்கும் மேலே யார் இருக்கிறார்கள்" என்று சொல்ல "அந்தப் பரம்பொருள் கடவுள் இருக்கிறார். எங்கும் நிறைந்த நிராகார வடிவமாய் இருக்கிறது" என்று விளக்கினார்கள்.

"அந்த இறைவடிவமாக நான் மாற முடியாது. ஆனால் அந்தணனாக, தபஸ்வியாக, முனிவர்களாக மாற முடியும் அல்லவா. என் தவ வலிமையைப் பெருக்கினால் என் காலில் முனிவர்களும், ரிஷிகளும் வணங்குவார்கள். அவர்களை எல்லோரும் வணங்குகின்ற இடத்தில் நான் இருப்பேனே தவிர இன்னொருவரை வணங்குகின்ற இடத்தில் நான் இருக்க மாட்டேன். காலில் விழுந்து வணங்குவது எனக்கு விருப்பமில்லாத விஷயம். என் காலில் மற்றவர் வந்து விழுவதும் அது மிகுந்த சந்தோஷம்" என்று கொக்கரித்தான்.

பொன்னிடத்தும், பெண்ணிடத்தும், மண்ணிடத்தும் எதிர்பார்க்கின்ற வெற்றியை கடவுள் என்கிற விஷயத்தில் மனிதன் எதிர்பார்க்கிறபொழுது மிகப் பெரிய தோல்வியை அடைகிறான். தானாகக் கனிய வேண்டிய ஒரு கனியை, விஷயத்தைத் தடி கொண்டு கனிய வைக்கும் முயற்சியால் அவன் எடுப்பது பழம் அழுகிப்போகிறது. மனம் அசந்துபோகிறது. உயர்ந்தவர்களைக் கண்டு கோபமும், பொறாமையும் ஏற்படுகின்றன. எல்லா இடத்திலும் சாதித்த வெற்றி இங்கு சாதிக்க முடியவில்லையே என்கிற துக்கம் பன்மடங்கு பெருகி அது பொறாமையும், பொறாமையால்

"நமது தேசத்தின் அழகே நமது பண்டைய பாரதமது இருக்கிறதல்லவா? அதனை எவரேனும் உண்டு" என்று சிவகாமி பதித்து கேட்டாள்.

மதிநிறைந்த மூல பிரகாரமும் கோபுரங்களும் நிறைந்த மாளிகைகளும் மண்டபங்களும் நிறைந்த பேரழகிய நகரமாகும் என்று தான் மனதிற்குள் நினைத்துக் கொண்டாள். அவளுடைய கேள்விக்கு பதிலாக முதலில் ஒரு புன்முறுவல் செய்தான் நரசிம்மன். பிறகு தன் தாயாரையும் தன் மனைவியையும் அழைத்து அவர்களுக்கு சிவகாமியை அறிமுகம் செய்து வைத்தான். அவர்களும் அவளை அன்புடன் வரவேற்று உபசரித்தனர்.

"அம்மா, தாங்களின் பெயர் என்னவோ? அதை கேட்டு எங்களுக்கு உள்ளம் பூரிக்கும் அளவிற்கு அவ்வளவு அழகு. நீங்கள் தேசத்தை பற்றி நகரங்களைப் பற்றி கேட்டீர்களே அதை போலவே இவளும் அழகானவள்தான். அதனால் தான் இவளுக்கு சிவகாமி என்று பெயர் வைத்தோம்" என்று நரசிம்மனின் தாயார் பதில் கூறினாள்.

பின்னர் அவர்கள் சிவகாமியை அழைத்துக் கொண்டு வீட்டின் பின்புறம் சென்றனர். அங்கு ஒரு பெரிய தோட்டம் இருந்தது. அதில் பல வகையான பழ மரங்கள் இருந்தன. அவற்றில் பழங்கள் பழுத்து தொங்கிக் கொண்டிருந்தன. அவற்றை பறித்து சிவகாமிக்கு கொடுத்தனர். அவளும் அவற்றை சாப்பிட்டு மகிழ்ந்தாள்.

பின்னர் அவர்கள் சிவகாமியை அழைத்துக் கொண்டு வீட்டின் பின்புறம் சென்றனர். அங்கு ஒரு பெரிய தோட்டம் இருந்தது. அதில் பல வகையான பழ மரங்கள் இருந்தன. அவற்றில் பழங்கள் பழுத்து தொங்கிக் கொண்டிருந்தன. அவற்றை பறித்து சிவகாமிக்கு கொடுத்தனர். அவளும் அவற்றை சாப்பிட்டு மகிழ்ந்தாள்.

எனக்கு எதையும் விளங்காது தான் என் குற்றமில்லை பெண்ணே கொஞ்சம் அவளை வெளியே திரிய விடாது தடுத்துக் கொண்டே வீட்டு வேலைகளையும் செய்யப் பழகுவதற்கு முன் என் குறைகளின் பெயர்களைச் சொல்லேன் இது முறையாக இல்லை துயரங்களை முன்வரிசையில் ஆடி மற்றவை வேடிக்கை பார்க்க அனுப்பாதே என்று சொன்னாள்.

"நீயும் எவரைவது குற்றங்களை முன்வைத்து பார்த்திருக்கிறாயா" என்று ஆச்சரியமாக வாசித்த பெண் அர்சுனை கேட்க, நேற்றைகள் முன் வந்தாள்.

"நீங்களுக்கு வாழ்வளிப்பே கடமையதான துணைக்கின் முன்பு வாழ்கிற இடத்திற்கு மிக அருகிலேயே தானுமும் வாழ்கிறோம். தொலைபேசியுடனே தினசரி பார்ப்போம். சில சமயம் அவர் அலுவலக அறிக்கை போல் நிறை அவரிடம் பேசுவதும் உண்டு

"எப்படியாது பேசினீர்கள்"

"லோன் பொருளாளருக்கு அவர் வேலையில் வந்து உட்காருது கொண்டிருந்தார் எங்களை அழைத்துப் பேசினார்.

"என்ன கேட்டார் நீங்கள் என்ன சொன்னீர்கள்" அருள் ஆவலோடு அவர்கள் பக்கம் திரும்பி கேட்டாள்.

துளசிக்க மொழிபெயர்ப்பு வேலைகள் செய்து கொண்டிருந்தவள்.

"கட்டிடத்துடைய வரைப் பற்றிக் கேட்டார். என்னென்ன பிரதங்கள் இருக்கிறது என்று கேட்டார். எந்த வேலையாடு என்ன உபயோகம் என்று விசாரித்தார்.

தங்கள் மாவட்டத்தை தேர்வுசெய்ததற்காகவும் யாவரையும் தந்தைகளுக்காகவும் சிங்களர்களை புறக்கணிக்காகவும் பிடரிகளாகவும் கொல்லுவதைக் கொன்றோம்.

குறைவாகச் செயல்களை அதிகமாகச் செய்து பிறருடைய எண்ணிக்கைகளைக் குறைத்து மரட வேண்டாம் கொலைகளையும் விரோதமான செய்கைகள் வன்மை தரவு செய்து குடிக்க விடாதீர்கள் என்றெல்லாம் உபதேசித்தார். என்ன ஆயுதங்கள் வைத்திருக்கிறீர்கள் என்று விசாரித்தார்.

நாங்கள் ஆயுதங்களைப் பரப்பிவோம் அந்த ஆயுதங்களின் உபயோகங்களை அவர் கேட்டறிந்தார். அதை எப்படிப் பிரயோகம் செய்கிறீர்கள் என்றும் சொல்லச் சொன்னார். அவை பற்றி அவர் கொஞ்சம் துல்லியமாக நாங்கள் அப்போது சிந்திக்காத பல விஷயங்களை நினைவுபடுத்தினார். பிறகு எங்கள் பணி சிறக்க தொண்டுகளை வாழ்த்தினார்.

எங்கள் உரை முடிவதற்குள் அவர்களைப் பார்த்துப் பயந்த சிறுவர்கள் எழுந்து ஓடிவிட்டார்கள். அதில் ஒரு சிறுவன் மட்டும் திரும்பி வந்து எங்களை விழித்துப் பார்த்துவிட்டு ஓடினான். அவர்கள் அனைவரும் அவர்களுக்கு அருகிலேயே தான் வசிக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஏதாவது தேவைகள் இருந்தால் தன்னிடம் தெரிவிக்கும்படி சொன்னார

"நாங்கள் மூன்று பேர் பேசியிருந்தோம்."

"மூன்று பேருக்கும் உணவா தந்திருக்கிறார்கள்" என்று கேட்டது.

"அவரிடம் ஏதோ சக்தி இருக்கிறது. மூன்று பேருக்கு உணவு வைக்கும் அளவுக்கு அங்கு இலைகளும் இல்லை. பாத்திரம் பண்டங்களும் இல்லை. இலைகள் பரிமாறப்பட்டன. பிறகு அதில் ஒரு பாத்திரத்தில் வெஞ்சனம் வைக்கிறார்கள். அதேபடியும் அதே பாத்திரத்தில் வேறு வேறாகக் கொண்டு வருகிறார்கள். இன்னொரு பாத்திரம், மூன்று நான்கு பாத்திரங்களிலே பரிமாறுகிறார்கள். அந்த மூன்று நான்கு பாத்திரங்களிலும் வியஞ்சனங்கள் திரும்பி வழிகின்றன. எத்தனை போட்டாலும் குறைவதில்லை. மூன்றாம் பேருக்கும் நிறைவான உணவை மனதாரச் சாப்பிட்டோம்.

குழந்தைகளுக்கு பால் கொடுக்கப்பட்டது. கர்ப்பிணிப் பெண்களுக்கு தேன் தரப்பட்டது. வயதானவர்களுக்கு மருந்து கலந்த உணவுகள் தரப்பட்டன. எங்களிடம் பழகும் திடமாகவிட்டார்கள். கண் பார்வை தெரியாமல் இருந்த ஒரு கிழவருக்கு அவர் குறிப்பிட்ட உணவை நாசி சொல்ல உடனே கண் பார்வை கிடைத்தது. பதிலுக்கு நாங்கள் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டோம். அவர் எதுவும் கேட்கவில்லை.

எவரோடும் சண்டையிடாமல் அமைதியான வாழ்க்கை வாழுங்கள். யாரையும் துன்புறுத்தாத ஒரு நெறிமுறையைக் கடைப்பிடியுங்கள். நீங்கள் வேட்டையாடுவதாலும், வேட்டையாடி வாழ்க்கை என்றாலும் அதிகம் இம்சை பண்ணாது விரைவாகக் கொல்லுங்கள். பசுவுள்ள மிருகங்களை மட்டுமே இம்சிப்பதையும் கடைபிடிக்குமாறு சொன்னார். தேவைக்கு அதிகமாய் ஒரு சிறு உயிரைக் கூட பறிக்க வேண்டாம் என்று உத்தரவிட்டார். நாங்கள் கடைபிடிப்பதாக சத்தியம் செய்திருக்கிறோம்."

"எத்தனை சீடர்கள் இருப்பார்கள்."

"நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட சீடர்கள் இருப்பார்கள். ஆனால் எந்த ஆரவாரமும் இருக்காது. மிக மிக அமைதியாக ஆசிரமம் இருக்கும். இடையறாது ஹோமங்கள் நடந்து கொண்டிருக்கும். யாகத் தீ எரிந்த வண்ணமே இருக்கும். சீடர்கள் பல ஜபங்கள் செய்து கொண்டிருப்பார்கள். சிலர் ஆசிரமத்தைச் சுத்தம் செய்து கொண்டிருப்பார்கள். பசுக்களையும், கன்றுகளையும் பராமரித்துக் கொண்டிருப்பார்கள்."

"அந்த நாடு போகக்கூடும் உணவு."

"அந்த பாத்திரங்களிலிருந்தான் எடுக்கிறார்கள். அந்த பாத்திரங்களில் எப்பொழுதுமே உணவு எடுக்கத் தீராதிருக்கின்றன என்ற மகிமையுள்ள பாத்திரமாக அவை இருக்கும் என்று நினைக்கிறோம்." வேடுவத் தலைவன் சொல்ல அரசன் திரும்பி மந்திரிகளைப் பார்த்தான். மந்திரிகள் மௌனமாக இருந்தார்கள்.

"ஏதேனும் அறுசுவை உணவை ஜமதக்னி முனிவர் வைத்திருக்கிறார்" என்று மந்திரிகளைப் பார்த்துக் கேட்டான்.

மந்திரிகள் வேடுவர்களுக்கு விடை கொடுத்தனுப்பினார்கள். சிறு பரிசுகள் கொடுத்து அவர்களை மன்னிப்போக சொன்னார்கள்.

அரசனைப் பார்த்து, "பாத்திரங்கள் ஏதுமில்லை. ஆனால் அவரிடம் காமதேனு என்கிற பசு இருக்கிறது. நந்தினி என்று அதற்கொரு கன்று இருக்கிறது. அந்தப் பசுவும் கன்றும் ஆசிரமத்தை செல்வமாக கவனித்துக் கொள்கின்றன. அவைகள் எதையும் தரக்கூடிய வல்லமை பெற்றவை. ஆசிரமத்திற்கு வேண்டிய தானியம் புல்லிலிருந்து பால் முதல் கொண்டு பல்வேறு உணவு வகைகளை அது பரிமாறக்கூடிய சக்தி பெற்றது."

"...ஓர் தெய்வ மந்திரப் பசுவா."

"ஆமாம். அது தேவலோகத்து விலங்கு. வருண எதுவும், எப்போதும் தரக்கூடிய அட்சய பாத்திரம் ஜமதக்னி முனிவரிடம் ஆசைப்பட்டு வந்து வைத்திருக்கிறது என்று சொல்வார்கள். நல்லதொரு வழியை பெருக்கிக் கொள்ள ஜமதக்னி முனிவரை நாடியிருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்."

"இதை ஏன் நீங்கள் எனக்குச் சொல்லவில்லை" அரசன் சீறினான்.

"அது நமக்குத் தேவையில்லை என்பதால் நான் சொல்லவில்லை" என்று ஒரு மந்திரி பதில் சொல்ல "அது எனக்குத் தேவையில்லை என்று எப்படி நினைக்கலாம்" பதிலுக்கு அரசன் உரக்கக் கத்தினான்.

"நமக்கு உறவினர்கள் இருக்கிறார்கள். தானியங்கள் கொண்டு வந்து தருகிறார்கள். நல்ல கருமாசகர் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அருந்திக் கொண்டு வருகின்ற அறுசுவை அமிர்தத்தைத் தருகின்றார்கள். நல்ல தச்சர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மேசையும், நாற்காலியும் ஏற்பாடு செய்து சாப்பிடுவதற்கு உண்டான மனைப்

"மன்னா இந்த ஆசை தவறானது."

"ஏன்."

துறங்கி விட்டு வெகு காலம் பிரிந்த நண்பனை மறுபடியும் பார்த்தது போல இரண்டு கைகள் நீட்டி வரவேற்று அரசரை விரைவாக பிடித்து உணர்ச்சி பூர்வ தொனியில் என்ன அருமை இது. இவ்விடம் இருக்கின்ற இந்த வெகுளித்தனம்தான் இவரின் பலம். இந்த வெகுளித்தனம்தான் என்னிடம் இல்லை. இந்த வெகுளித்தனம் வர என்ன ஊடுபோகம் செய்ய வேண்டும் என்று யோசித்தான்.

"நீங்கள் வயதிலே பெரியவர். அறிவிலே பெரியவர். ஞானி. உங்களைச் சந்திக்கும் போது ஏதேனும் கையுறைகள் எடுத்துக் கொண்டு வந்திருக்க வேண்டும். ஆனால் அவசரத்தில் நான் மறந்துவிட்டேன். மலர்களும், பழங்களும் கொண்டு வந்து உங்களை உபசரிப்பதுதான் முறை. ஆனால் நெடுந்தூரத்திலிருந்து வருவதால் இவைகளை எடுத்து வர முடியவில்லை. உங்களுக்கு வேண்டிய துணிகளை கொண்டு வர நான் ஏற்பாடு செய்தேன். வழியிலே குளிர் அதிகமாக இருந்து குதிரைகள் நடுங்கியதால் அந்தத் துணிகளை குதிரைகளுக்குப் போர்த்தி விட்டேன். இப்பொழுது எந்தக் கையுறையும் இல்லாமல் உங்கள் முன்னே வந்து நிற்கிறேன்" என்று கார்த்த வீர்ய அர்ச்சுனன் சொன்னான்.

"அன்பான வார்த்தைகளை விட மிகப் பெரிய கையுறைகள் எதுவும் இருக்க முடியுமா. நீ ஏதேனும் கொண்டு வந்து கொடுத்து பகிரங்கமாக என்னோடு பேசாது போனால் நீ கொண்டு வந்து கொடுத்ததனைத்து ஆத்தமிருக்குமா? இப்பொழுது எதுவும் இல்லாமல் இந்த அன்பான வார்த்தைகளைச் சொன்னாய். இதை விட மிகச் சந்தோஷம் எனக்கு வேறு என்ன முடியும். என்னை ஒருவரை பார்க்க வருகிறபொழுது அவர் கொண்டு வருகின்ற கையுறைகளை விட அவருடைய மனம் எந்த நிலையில் இருக்கிறது. அவர் சொற்கள் என்ன விஷயத்தைச் சொல்லுகின்றன என்பதே முக்கியம். அன்பும், பண்பும் மிகுந்த அரசனான நீ இதமான வார்த்தைகளை என்னிடம் சொன்னாய். இந்த வார்த்தைகள் எனக்கு சந்தோஷமாக இருக்கின்றன. என் மீது நீ கொண்ட அக்கறையை உறுதிப்படுத்துகின்றன. இந்த அக்கறை எனக்குப் போதும். இதை விட மிகப் பெரிய கையுறை வேறு எதுவும் இல்லை" என்று ஜமதக்கினி முனிவர் சந்தோஷமாகச் சொன்னார்.

உன்னிடமிருந்து நான் வேறு எதுவும் எதிர்பார்க்கவில்லை என்கிற நிறைவு அவர் பேச்சில் தெரிந்தது. ஒரு அரசன் பார்க்க வந்த போது ஒரு நெல்மணி

[illegible] அவரை வரவேற்றது அவனுக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது.

"அந்த சமயம் உங்களுக்கு நான் வேறு ஒரு [illegible]"

"நன்று, உனக்கு என்கு எப்படித் தொந்தரவு" கார்த்த வீர்ய அர்ச்சுனன் பேசியதற்கு ஜமதக்கினி [illegible] பேசினார்.

"என்னுடைய படை வீரர்கள் கடந்த மூன்று நாட்களாக சரியாக உணவு இல்லாமல் வருத்தப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இருக்கின்ற உணவை சிறிதளவு எடுத்து குதிரைக்கு கொடுக்கின்ற உணவை பாதியாக்கி அந்த படை வீரர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறேன். எனினும் இன்னும் அவர்களுக்கு உணவுப் பொருள் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். ஆசிரமத்தில் ஏதேனும் சேர்த்து வைத்திருந்தால் அவைகளை உடனடியாக என்னுடைய வீரர்களுக்கு உபயோகப்படுத்த வேண்டும். இல்லையேல் என் வீரர்கள் சோர்ந்து போவார்கள்."

"சோர்ந்து போவதா. என் ஆசிரமத்திற்கு வந்தா அப்படி ஒரு விஷயம் நடக்கவே நடக்காது. வந்த அனைவருக்கும் உடனடியாய் நல்லதொரு பதார்த்தம் செய்ய ஏற்பாடு செய்கிறேன். நீங்கள் கவலையை விடுங்கள். நீங்கள் போய் அமர்ந்து கொள்ளுங்கள்" என்று [illegible] சீடர்கள் அரசனை வேறொரு இடத்திற்கு அழைத்துப் போனார்கள்.

ஜமதக்கினி முனிவர் காமதேனு இருக்கின்ற இடத்திற்குப் போனார்.

"எட்டக்கணக்கான படை வீரர்கள் வந்திருக்கிறார்கள். அம்மா காமதேனு உன்னுடைய சக்தியினால் அவர்களுக்கு பதார்த்தங்களைத் தயார் செய்ய வேண்டும். அதற்கு உண்டான பாத்திரங்களும், ஆகப்பட்டதும் நீதான் தர வேண்டும்" என்று கை கூப்பி வேண்டினார்.

காமதேனு ஒரு சிறிய குடிசையில் கயிறோடு ஒன்றி மகிழ்வோடு நின்று கொண்டிருந்தது.

"என்ன பயம். மனிதர்கள் உள்ளே வருவதுகூட பதட்டமாகி விட்டபோ திடீரென்று ஒரு அரசன் வந்து நின்றதும் உனக்கு பயம் ஏற்பட்டு விட்டதா. அரசன் [illegible] வீரம் அர்ச்சுனன் [illegible] நல்லவர் [illegible] விருந்தினருக்கு ஏற்ற வகையில் உணவு தயாரிக்க உன்னைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்" என்று கைகூப்பினார்.

காமதேனு என்கிற அந்த வெள்ளைப் பசு பேச ஆரம்பித்தது.

"சகுனங்கள் நன்றாக இல்லை முனிவரே. என்னால் [illegible] இப்படி [illegible] நடக்கப் போகிறது என்று ஒரு [illegible] பொங்கி வருகிறது. அந்த அரசனின் [illegible] வெளியே வருகின்ற அதிர்வுகள் அவன் கோபமும் ஆத்திரமும் பொறாமையும் கொண்டவனாக இருக்கிறான். சூழ்ச்சியோடு பேசுகிறான் [illegible] நீங்கள் அதை அறிந்தும் அறியாத [illegible] இதமாகவும் பேசிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்" காமதேனு குரலில் கவலை தெரிந்தது.

"அவன் நிறம் மாறி இங்கு வந்திருப்பதையும் [illegible] அவன் [illegible] நானும் கவனித்தேன். ஆனால் அவன் மன அதிர்வுகளை என்னுடைய மன அதிர்வுகளால் மாற்றி விட முடியும். கோபமாகவும் பொறாமையாகவும் ஆத்திரமாகவும் [illegible] இனிமையாகப் பேசினால் அவனுடைய அந்தக் குணங்கள் [illegible] குணங்களுக்கு மாறி விடலாம் என்பேதான் [illegible] சந்தோஷமாக, ப்ரியமாக, சத்தியமாக அவனை வரவேற்றேன். அந்த சத்தியம் அவனை இதமாக்கியிருக்கிறது. யோசிக்க வைத்திருக்கிறது."

"கிட்டத்தட்ட ஒரு படையெடுப்பு போல அவன் இங்கு வந்திருக்கிறான். வேண்டுமென்றே எல்லோருக்கும் உணவு வேண்டுமென்று கேட்கிறான்."

"எனக்கு அது புரிகிறது. ஆனாலும் என்னுடைய தர்மத்தை நான் விடுவதாக இல்லை. அவன் மனதை என்னால் மாற்ற முடியும் என்று நம்புகின்றேன். எனவே எது பற்றியும் கவலைப்படாது அரசனுடைய படை வீரர்களுக்கு மீண்டும் வலிவு தரும் உற்சாகமான பானத்தை, பழரசத்தை உடனே [illegible] அதற்குண்டான உபகாரங்களையும் நீயேதான் வழங்க வேண்டும். இது என் அன்பான வேண்டுகோள்."

[illegible] தேனுவை சுற்றிப் பணிந்து வணங்கி விட்டு நகர்ந்தான்.

காமதேனு விநாடிப் பொழுதில் பழரசமும், [illegible] அந்த ஆசிரமத்து சமையல் அறையில் இருப்பதாக ஏற்பாடு செய்தாள்.

காமதேனு அந்த வந்த காலத்திலிருந்து உணவுக்குப் பஞ்சமில்லை. கேட்ட உணவெல்லாம் கிடைக்கும் [illegible] காமதேனுவை [illegible] சீடர்கள் [illegible] காமதேனுவின் [illegible] சீடர்களை [illegible] காமதேனுவே [illegible] அவர்கள் மூலமே தோற்றுவிப்பாள். அப்பொழுது அவர்கள் [illegible] காமதேனுவை [illegible] ஆனால் இன்று லட்சம் வீரர்களுக்கு [illegible] ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பது பார்த்து சீடர்கள் வியந்தார்கள். காமதேனுவை நோக்கிக் கை கூப்பினார்கள். "அம்மா எவ்வளவு பெரிய கொடையாளி நீ" என்று கொண்டாடினார்கள்.

காமதேனு சோகமான புன்னகையோடு அவர்கள் பாராட்டை ஏற்றுக் கொண்டாள்.

பழரசம் வழங்கப்பட்டது. வீரர்கள் ஆவலாகப் பழரசம் குடித்தார்கள். இன்னும் சில கோப்பைகள் வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். மறுபடி, மறுபடி வாங்கி [illegible] வழிய குடித்தார்கள். உற்சாகமானார்கள். முனிவர்களையும், சீடர்களையும் விழுந்து வணங்கினார்கள். கிடைத்த இடத்தில் அமர்ந்து தூங்கினார்கள்.

அரசன் திகைத்தான். அவனும் பழரசம் அருந்தினான். கவலையானான்.

இத்தனை பேருக்கு இப்படி ருசியுள்ள உணவு கொடுக்க முடியும் என்கிற நம்பிக்கைதான் ஜமதக்னி முனிவருக்கு கண்ணில் கருணையை, பேச்சில் அன்பை கொடுத்திருக்கிறது. இத்தனை பேரை ஏன் அழைத்து வந்தாய் என்று சீற வேண்டிய ஒரு முனிவர் இன்னும் ஒரு லட்சம் பேர் வந்தாலும் அவருக்கு நான் உணவு தருவேன் என்ற நம்பிக்கைதான் அவருக்கு இதமான வாசகங்களையும், அன்பையும் கொடுத்திருக்கிறது. அன்பு கருணையெல்லாம் பொருளாதார விஷயங்கள். பொருளாதாரம் நன்றாக இருந்தால்தான் இவைகளெல்லாம் உள்ளிருந்து வெளியே ஏற்படும். சிக்கல் மிகுந்த வாழ்க்கையில் என்ன செய்வோம் என்று திசை தெரியாமல்

அமைக்கப்பட்டிருக்கும் அன்பே, க்ருஷ்ணவேல ஏற்பட்டது.

செயலமைக்கப்படுகின்ற அடிப்படை ஆதாரமாக இருந்தாலும் கல்வி கற்ற முறையும் கல்வியில் பெற்ற உயர்வுகளும் தலைமையாகவும், உடல் வலிவும், ஆத்மீகவியல் ஒரு மனிதனின் உயர்வுக்குக் காரணம் என்று [illegible] அடிப்படை செல்வதில்லை.

இந்த ஞானத்தின் மிகப் பெரிய செல்வத்தை இருக்கிறான். வாழ்க்கை பற்றிய எந்தக் கவலையும் இல்லாதவனாக இருக்கிறான். இப்பொழுது புரிந்து விட்டது. வாழ்க்கை பற்றிய கோபம் கவலைகள் இல்லாததனால்தான் இவன் முகம் இத்தனை அமைதி மிளிர இருக்கிறது. இவன் முகத்தில் இத்தனை ஒளி வீசுகிறது. இவன் கண்கள் இத்தனை கருணையோடு சொக்கியாக இருக்கின்றன. இவன் உதடுகள் கனிந்து, இவன் மேனி மழுவின் பளபளப்பாக இருக்கிறது. நல்ல உணவு, நியமமான தூக்கம், இதமான மனநிலை, அமைவான ஏவல் பெண்டிர் என்று இவன் ஆர போகத்தோடு இங்கு வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறான். ஆனால் இவன் செல்வத்தின் அடிப்படை என்ன என்பது புரியவில்லை. [illegible] வேண்டும். இவன் [illegible] இப்படி உணவுகள் தயார் செய்ய முடிகிறது. [illegible] கூட்டத்தினர் எங்கே இருக்கிறார்கள் என்று பார்க்க வேண்டும். மிகப் பெரிய பட்டாளம் [illegible] கூட்டுக்குள் மறைத்து வைத்திருக்க வேண்டும். [illegible] எப்பொழுது உணவு போடப்படும் என்று அந்தக் கூட்டத்திற்குக் காவிங்கள். 'விரைவில், விரைவில்' இருக்கிவியின் மாணவர்கள் பதில் [illegible].

உணவு மிகவும் வேகமாகக் கொண்டு வந்து இறக்கப்பட்டது. எல்லோருக்கும் வட்டில்கள் தரப்பட்டன. எல்லா வட்டில்களிலும் ஆவி பொங்கும் சுவையான உணவு இருந்தது. வீரர்கள் வியப்பானார்கள்.

உணவு எடுத்து வரும் போது ஞானத்தின் முனிவரின் மாணவர்கள் உணவுகளை மறைத்து, ஒரு ஒழுக்கத்தோடு வந்தவர்தான் உணவு தரப்படும் என்று உரத்தக் கட்டளையிட்டார்கள். உடனே அவர்கள் கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிந்து காந்த வீரிய அர்ச்சனனின் வீரர்கள் வரிசையாக இருந்தனர். நாலா பக்கமும் அவர்களுக்கு உணவுகள் வழங்கப்பட்டன. அந்த லட்சம் பேருக்கும் சில நாழிகையில் உணவு கொடுக்கப்பட்டு விட்டது. அத்தனை பேரும் உணவு உண்டு [illegible] எந்தக் கூச்சலும் இல்லாமல், எந்தக்

கூச்சலும் இல்லாமல், ஆவேசமும் இல்லாமல் அமைதியான அந்த உணவை வேகமாக விழுங்கி முடித்தார்கள். கை கழுவினார்கள். தட்டுகளை வரிசையில் வைத்தார்கள். ஞானத்தின் முனிவரின் மாணவர்களுக்கு எதிரே போய் கை கூப்பி நன்றி சொன்னார்கள்.

பிறகு வரிசையாக இருந்து இதுவரை இப்படி ஒரு சாப்பாடு சாப்பிட்டதே இல்லை. இது மனதிற்கு அமைதியைத் தருகிறது என்றெல்லாம் பேசினார்கள். நாங்கள் ஏதேனும் உழைக்க வேண்டுமா? இங்கு உணவு கொடுத்திருக்கிறீர்களே பதிலுக்கு ஏதாவது செய்ய வேண்டுமா என்றும் கூட சிலர் கேட்டார்கள்.

எதுவும் தேவையில்லை. நன்கு ஓய்வு எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். தேவையெனில் எங்கள் குருநாதர் உங்களிடம் பேசுவார் என்று மாணவர்கள் இதமாக பதில் சொன்னார்கள்.

அர்ச்சனன் எல்லாம் பார்த்து ஆச்சரியப்பட்டுப் போனான். தங்களுடைய கட்டளை தவிர வேறு ஒன்றுக்கும் அடங்காத இந்தக் காவலர்கள், இந்த வீரர்கள் கைகூப்பி பேசுவதும் உதவி என்ன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்பதும் ஒரு ஒழுங்குக்கு கட்டுப்படுவதும் ஆச்சரியமாக இருந்தது.

சிறிது ஓய்வுக்குப் பிறகு மெல்ல வீரர்கள் எழுந்தார்கள். ஆற்றங்கரைக்கு அருகே உள்ள மணல் திட்டுகளுக்குப் போய் உடம்பை வெளுக்கிக் கொண்டார்கள். வந்து ஆற்றில் குளித்தார்கள். மெல்ல நடந்து மிக அமைதியாய் ஆசிரமத்திற்கு வந்து அமர்ந்து கொண்டார்கள். சற்று நெருக்கமாக அமர்ந்த வீரர்களுக்கு நடுவே ஞானத்தின் முனிவரின் சீடர்கள் போய் பாடல்கள் பாட ஆரம்பித்தார்கள். சுலோகங்கள் சொல்ல ஆரம்பித்தார்கள். அதற்கு பொருள் சொன்னார்கள். கேள்விகளுக்கு பதில் சொன்னார்கள். இரவு பத்து நாழிகை வரை இந்த பேச்சு நடந்தது.

பாடல்கள் வாத்தியக் கருவிகளுடன் முழங்கப்பட்டன. லட்சம் வீரர்களும் மிக அமைதியாக நாட்டினுடைய நிசப்தத்துடன் ஒன்றிப் போய் சீடர்களுடைய பாடலை ஆவலாகக் கேட்டார்கள். எல்லோருக்கும் சொம்பு நிறைய பசும்பால் தரப்பட்டது. வீரர்கள் மறுபடியும் தூங்க காந்த வீரிய அர்ச்சனன் தூங்காமல் விழித்துக் கொண்டிருந்தான். மெல்ல ஆசிரமத்தை இருளில் சுற்றி வந்தான். ஒரு [illegible]

பணையவனை அருகே அமர்த்தினான்.

"எல்லோருக்கும் இப்பொழுதுதான் அறுசுவை உணவுகளை ஆசிரமத்தில் முனிவர் அளிக்கிறார்" என்று கேட்டான்.

"காமதேனு என்ற ஒரு பசு வசிஷ்ட முனிவரிடம் இங்கு இருக்கிறது. அதனால்தான் எங்களால் அறுசுவை உணவு தர முடிகிறது. நாங்களும் தினமும் காமதேனுவிடமிருந்து உணவு எடுத்துக் கொள்கிறோம்."

"அப்படியா காமதேனு எங்கிருக்கிறது"

"அதைப் பார்க்க வேண்டுமென்றால் இதற்கு முனிவருடைய அனுமதி வேண்டும்."

"தேவையில்லை நான் இங்கு வருவதின் இந்த நாள் என்ன பார்க்க விரும்புகின்றேனோ அதையெல்லாம் பார்க்க எனக்கு உரிமை உண்டு. நான் அரசன். இந்த வனம் என்னுடைய ஆளுமைக்கு உட்பட்டது. ராஜ்ஜியம் இங்கிருக்கிறது. பொருள் எதுவும் மறைவாக எனக்குத் தெரியாமல் இருக்கலாகாது. அரசன் என்கிற முறையில் கட்டளையிடுகிறேன். காமதேனுவை எனக்குக் காட்டு" என்று மிரட்டினான்.

தலைமைச் சீடன் அழைத்துப் போய் கொட்டகையில் கருமை நிறத்து காமதேனுவைக் காட்டினான். காமதேனு ஒரு அமைதியாக நின்று கொண்டிருந்தது.

"மிகச் சிறிய பசுவாக இருக்கிறதே இதுவா பசுவாக இருந்தா உணவுகள் வருகின்றன."

"ஆமாம்."

கொட்டகைக்குள் காலடி எடுத்து வைக்கும் போது காமதேனு பயங்கரச் சீறியது. உக்கிரமான ஒரு காற்று முகத்தில் அடிக்க அரசன் பின் வாங்கினான். கண்கள் எரிந்தன. மூக்கு ரோமங்கள் பொசுங்கின. காதுக்குள் கும்மென்று ஒரு பலத்த சத்தம் பரவியது. நெஞ்சில் யாரோ தாக்கியது போல உணர்வு ஏற்பட்டது.

"என்ன இது ஒரு சிறு பசுவாக இருந்தாலும் வேகமாக இருக்கிறது."

"ஆமாம். காமதேனு உணவு தயாரிக்க மட்டும் அல்ல அவளால் படை வீரர்களையும் தயாரிக்க முடியும். சக்தியைத் தயாரிக்க முடியும். மிக உயர்வுமான சக்தியை, பெரிய சக்தியை வெளியே விட முடியும். காமதேனு என்பவள் சக்தியின் சொரூபம். சக்தியின் விதம் விதமான வடிவங்களை அவள் உடனடியாக தயாரித்துக் கொடுப்பதில் வல்லவள். அவளின் பெரு மூச்சு இந்த

கொட்டகையை பொசுக்கி எரித்து விடும் வல்லமை உடையது. அவளின் வருகை காமதேனுவுக்குப் பிடிக்கவில்லை. இந்த ஆசிரமத்தின் முனிவரின் அனுமதி இல்லாமல் நீங்கள் அமர்ந்து வந்தது அவளுக்குப் பிடிக்கவில்லை. தயவு செய்து வெளியே வாருங்கள்." அவன் மிக அடிபணிந்து வேண்டிக் கொண்டான். பின்னால் நின்றவர்கள் மெல்ல பார்த்து நடக்கத் துவங்கினான்.

"இந்தக் காமதேனு எங்கிருந்தது"

"இது தேவலோகத்துப் பசு."

"இங்கு எப்படி வந்தது"

"தெரியவில்லை. பூலோகத்தில் அமைதியாக சிறிது காலம் இருக்க வேண்டும் என்று எண்ணிவிட்டு எது அமைதியான இடம் என்று தீர்மானித்து இவ்வுலகத்தில் முனிவரின் ஆசிரமம்தான் சரியானது என்று பலர் சொல்ல இங்கு வந்து காமதேனு குடியேறியதாய் கூறுகிறார்கள். இங்கு திவ்யமாய் ஹோமங்களும் யாகமும் நடைபெறுவதால் காமதேனு இங்கு நிலைகொண்டிருக்கிறது. காமதேனுவிலிருந்து நாங்கள் எடுத்துக் கொள்கிறோம்."

"எதற்காக ஹோமங்கள் செய்கிறீர்கள்"

"உலகத்தின் நன்மை பொருட்டு அவ்வப்போது மழை பெய்ய வேண்டும் என்றும், இயற்கை சுபமாக இருக்க வேண்டும் என்றும், நோய்கள் பரவக் கூடாது என்றும், மக்கள் திடமாகவும் உடல் பொலிவுடன் இருக்க வேண்டும் என்றும், உயிர்கள் சந்தோஷமாக வாழ வேண்டும் என்றும், உயிர்கள் திருப்தியாக இருக்க வேண்டும் என்றும் ஹோமங்கள் செய்யப்படுகின்றன."

"உதாரணமாக என்ன ஹோமம் நடைபெறுகிறது என்று சொல்."

"சக்தியை வாலை என்ற திரிபுரசுந்தரியாக ஆவாஹனம் செய்து அவளை சந்தோஷப்படுத்துகின்ற விதமாய் அவள் பெயரை உச்சரிக்கும் விதமாய் அவள் மந்திரத்தை அதிர்வோடு சொல்லுகின்ற விதமாய் ஒவ்வொரு மாணவனும் ஒரு லட்சம் ஆவர்த்தி வெறுமே செய்யாமல் அக்னியில் செய்கிறார்கள். இங்கு உள்ள நூறு மாணவர்கள் லட்சம் முறை அக்னியில் வாலை என்கிற திரிபுரசுந்தரி, பாலா திரிபுரசுந்தரி மந்திரத்தைச் சொல்வதினால் உலகத்திலுள்ள எல்லோர் முகமும் பளபளப்பாகவும், வசீகரமாகவும் மாறுகின்றன. தாவரங்கள் செழித்தோங்கி வளருகின்றன. தாவரங்கள் செழித்தோங்கி

ஒரு நிலையாமை தெரிகிறது. உன் புருவங்கள் சுருங்கி விரிகின்றன. நீண்ட அழகிய பதினாறு மாத்திரை கொண்ட மூச்சு விடுகிறாய். இது சோகத்தைச் சொல்லும் குறி. என்ன சோகம் என்ன துக்கம் என்று சொல்லமுடியுமானால் நான் உனக்கு உதவி செய்ய முடியும் என்று நினைக்கிறேன். நாடாளும் மன்னன் ஒரு பொழுதும் துக்கத்திலேயோ கவலையிலேயோ தனிமையிலேயோ இருக்கக்கூடாது. அவனுக்கு பல பெண்களுடைய பரிவாரம் இருக்கலாம் என்று அனுமதித்ததே அவன் தனிமையில் இருக்கக்கூடாது என்பதற்காகத்தான். மன்னர் போன்றவர்கள் தனிமையில் இருந்தால் அவர்கள் சிந்தனை பல்வேறு திக்கில் பாயும். இவ்வளவு உயரமாய் வந்து விட்டோமே இனி இறந்து போவதும் உயர்வு உண்டா என்று கேள்வி எழும். இந்தக் கேள்வி சில சமயம் போதும் என்ற நிறைவைக் கொடுத்துவிடும். இப்படியொரு ஒரு மன்னனுக்கு போதுமென்ற நிறைவு வந்து விட்டால் அந்த அரச பதவியை உதறி அவன் வேறு பக்கம் நகர்ந்து விடுவான்.

இது நல்லதல்ல. இப்படிப்பட்ட அரசனுடைய விலகல் குடி மக்களிடையே கடும் குழப்பங்களை ஏற்படுத்தும். கலவரங்கள் நிகழலாம். பல உயிர்கள் பலியாகலாம். எனவே அரசன் எப்பொழுதும் மகிழ்ச்சியாக, திருப்தியாக திளைத்தபடி கொண்டாட்டத்தோடு இருக்க வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் அவனுக்கு ஆடல், பாடல், சங்கீதம், பொது மகளிர் நட்பு, பல மனைவிகள் கூட்டு என்று அவனை இறுக்கிப் பிடித்து வைத்திருக்கிறது. பூமியோடு சம்பந்தமுள்ளவன் அரசன் என்பதால் பூமியிலுள்ள எல்லா நல்ல விஷயங்களையும் அரசனுக்கு பகிர்ந்து அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பூமியின் முக்கியமான விஷயம் நல்ல உணவு, சுவையான மது, அழகான பெண்டிர், பலசாலியான வீரர்கள், திமிரான குதிரைகள், அடக்க முடியாத யானைகள். இவைகளால் அரசன் மிகவும் சந்தோஷமடைகிறான்.

பிற சிந்தனையில்லாமல் தத்துவரீதியான கவலையில்லாமல் அவன் மக்களுக்காக மக்களோடு வாழ்கிறான். ஆனால் உன்னைப் பார்த்தால் அப்படியாகத் தெரியவில்லை அர்ச்சுனா. நீ தத்துவ விசாரணைகள் செய்து கொண்டு அவஸ்தைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறாய் என்று தோன்றுகிறது. உனக்கெதற்கு அவை. ஏன் வாட்டமாக இருக்கிறாய். உன்னை உண்மையில் அழுத்துகின்ற கவலை என்ன. என்னிடம் சொல். நான் தீர்த்து வைக்கிறேன்" ஜமதக்கினி முனிவர் பேச அர்ச்சுனன்

அவரை உற்றுப் பார்த்தவாறு சிரித்தான். மௌனமாக இருந்தான்.

"என்னால் உன் கவலைகளைத் தீர்த்து வைக்க முடியாது என நினைக்கிறாயா? பேசு அர்ச்சுனா" ஜமதக்கினி முனிவர் வற்புறுத்தினார்.

"பல கவலை நிறைந்திருக்கு."

"என்ன, நாயகா."

"என்னை விட என் தேசத்தில் மிகவும் கொண்டாடப்படுகிறவர் நீங்கள்தான். இது எனக்குப் பிடிக்கவில்லை. இதற்காக உங்கள் மீது கோபமோ வருத்தமோ இல்லை. உங்களை விட ஞானிகளெல்லாம் என்னைக் கொண்டாட நான் என்ன செய்ய வேண்டும் இதுதான் என் கவலை."

ஜமதக்கினி முனிவர் வாய்விட்டு, கை கொட்டி ஒரு குழந்தைப் போல் சிரித்தார்.

"இது என்ன மதியீனம். உனக்கேன் இப்படி ஒரு யோசனை வந்தது. என்னை ஞானிகள் உன்னை விட அதிகமாகக் கொண்டாடுகிறார்கள் கொண்டாடி விட்டுப் போகட்டுமே. இதைப் பற்றி ஏன் கவலைப்படுகிறாய். அப்படி ஞானிகள் என்னைக் கொண்டாடுவதற்கு யார் காரணம். நீதான் அர்ச்சுனா. அமைதியான காலங்களில் சாதுக்களையும் ரிஷிகளையும், ஞானிகளையும், புலவர்களையும் கவிஞர்களையும், நடிகர்களையும், நடிகைகளையும், ஆடல் மகளிரையும் ஞானிகள் கொண்டாடுவார்கள். பாடகர்களுக்குப் பின்னே அலைவார்கள். கதை கேட்க குழுமுவார்கள். ஆனால் போர்க் காலங்களில் இவர்கள் அத்தனை பேரையும் ஒரே விநாடியில் உதறி விட்டு அரசன் பின்னேயும், வீரர்கள் பின்னேயும், யானைகளின் பின்னேயும், குதிரைகளின் பின்னேயும் ஞானிகள் திசை திரும்பி விடுவார்கள். உன் தேசத்தில் நான் கொண்டாடப்படுகிறேன் என்றால் நீ ஆட்சியை செவ்வனே செய்து கொண்டிருக்கிறாய் என்று அர்த்தம். உன் ஆட்சியில் எதிரியைப் பற்றிய பயமோ, விலங்குகள் பற்றிய கவலையோ, விஷப் பூச்சிகள் பற்றிய தொந்திரவோ ஞானிகளுக்கு இல்லை என்று அர்த்தம். ஞானிகள் நன்கு உண்டு ஆனந்தமாக குடித்தனம் நடத்தி அடுத்தபடி என்ன செய்வது என்கிறபோது என்னைப் போன்றவர்களுக்கு அருகே வந்து நின்று கை கட்டி வணங்குகிறார்கள். பேசுகிறார்கள் என்று அர்த்தம்.

தத்துவ சிந்தனை எப்பொழுது உண்டாகும். பசி தீர்ப்பதால் தானே. உன் தேசம் பசியை தீர்க்கிறது என்று

அர்த்தம் கார்த்த வீரிய அர்ச்சுனா, எவ்வாறு துறவிகள் கொண்டாடுகின்றார்கள் என்றால் அதற்கு உண்மையான திறமையான ஆட்சி காரணம்.

கார்த்த வீரிய அர்ச்சுனா, எல்லா காலங்களிலும் எல்லா தேசங்களிலும் துறவிகளிடம் ஒரு மனோநிலை உண்டு. இந்த மனோநிலைதான் எப்பொழுதும் தேசத்திற்கு ஒளியாக இடமாக நகர்ந்து கொண்டிருக்கும். ஆட்சி மக்களோடு சில காலம் துறவிகள் அமைப்பார்கள். பாடுபவர்களை இடம்பெயர்ந்து கொண்டாடுவார்கள். ஆட்சியையும் பட்டணத்தையும் விட்டு விட்டு துறவிகள் பின்னே திரிவார்கள். துறவிகள் இல்லாவிட்டால் பண்டிதர்களிடம் போய் பண்டிதர்களிடம் கேட்பார்கள். இவ்வாறுபோல் உண்டா என்று சொல்வார்கள். துறவிகளுக்கு எப்பொழுதும் முறையாக வந்திருக்கும் [illegible] இவர்கள் தங்களுடைய கடுமையான வேலை நேரம் போக மற்ற நேரத்தை எப்படி உபயோகப்படுத்துவது என்று புரியாமல் திகைப்பர். வேடிக்கை பார்ப்பதும் [illegible] நிற்பதும் துறவிகள் இருப்பது வழக்கம். அப்படி இருக்கின்ற விதத்தில் அதுவரைபோல வேறு விஷயத்திற்கு இவர்கள் பழகுவார்கள். துறவிகள் பின்னால் அலைவதை இருந்தாலும் முக்கியமாகக் கொள்ளாதே. எப்போது துறவிகள் இடம் மாறுவார்கள் என்று யாருக்குமே தெரியாது. அதுவே அடுத்த தேசத்திலிருந்து ஒரு மன்னன் படையெடுத்து வருகிறான் என்றால் துறவிகள் என்னிடம் அடைக்கலம் கேட்பார்கள். உள்ளே மற்றவர்கள் வந்து கேட்பார்கள். எனவே நீ போகின்ற வியாபார நிமித்தம் பிரயோஜனமற்றது என்பதை உணர்ந்து கொண்டு உன் கவலையை உதறி விடு. பாலிலிருந்து கடையப்பட்ட வெண்ணெய், மருந்திலிருந்து வடிகட்டி எடுக்கப்பட்ட பலம், கரும்பினுடைய சாறிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட கற்கண்டு போன்று நான் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு இடத்திலே உச்சியில் இருக்கிறோம். நான் தந்திரமாக இந்தத்து என்னைக் கடைந்து ஒரு உச்சிக்கு வந்திருக்கிறேன். நீ வெளிச்சமான வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டு உன்னைக் கடைந்து ஒரு உச்சிக்கு வந்திருக்கிறாய். இதே போல கவிஞர்கள், பண்டிதர்கள் மொழியின் அனுபவத்தைக் கடைந்து ஒரு உச்சியைத் தொட்டிருக்கிறார்கள்.

துறவிகள் நாம் சாதாரண மக்கள் அல்ல. எனவே நமக்கு சிலநேரம் இந்த மாதிரி கவலைகள் ஏற்படும். பிறர் சொல்லை கேட்காமல் நம்மை நாமே ஆராய்கின்ற

வனுடைய மயக்கம் எப்படியாவது [illegible] கவலையைப் போக்குகிறேன் என்றும் அர்ச்சுனன் உன்னை எப்படி [illegible] தெரிய வேண்டியது என் கடமை என்பதற்காக இந்த புதிர்களைச் சொன்னேன். இன்னும் ஆழ்ந்து யோசித்து இந்தக் கவலையை உன்னிலிருந்து எடுத்து விடு" என்று பிரியமுடன் பேசினார்.

"குருதத்தரின் முன்னால் [illegible] இனிமையாக இருக்கிறது. [illegible] தத்தாத்ரேயரும் [illegible] பற்றிய [illegible] பேசுவது [illegible] நிறைய கேட்டிருக்கிறேன். அரசனாகவும் துறவியாக இருக்கிறது. நாடு [illegible] நல்ல [illegible] நீங்கள் [illegible] எனக்கு ஆனந்தம் தருகிறீர்கள். நீங்கள் ஆசீர்வதித்தால் எப்போதும் உங்களை விழுந்து வணங்குகிறேன். நீங்கள் ஆசீர்வதிப்பீர்கள். நீங்கள் எப்போதும் என் கவலை விழுந்து வணங்குகிறேன். அப்படி விழுந்து வணங்குவதற்கு நான் என்ன செய்ய வேண்டும்" [illegible] கார்த்த வீரிய அர்ச்சுனன் [illegible] குருதத்தரின் முன்னால் [illegible] தவம் [illegible] அமர்ந்தார்.

"கார்த்த வீரிய அர்ச்சுனா, உன்னை ஆசீர்வதிக்கிறேன். உனக்கு கவலை [illegible] ஒரு கடமை ஒரு [illegible] என் [illegible] முக்கியமாக எடுத்துக் கொள்கிறாய். ஒருவருக்கு [illegible] மீது அன்பு அவருடைய [illegible] நான் தொலைவிலிருந்து பார்த்திருப்பேன். உடனே அவர் ஓடி வந்து என் கைகளையோடு சேர்த்துக் கொண்டு கவலை விழுந்து வணங்கினார். வேறு என்ன செய்வது என்று அவருக்குத் தெரியவில்லை. என்னை எப்படிப் பாராட்டுவது என்று புரியவில்லை. அவருக்கு வார்த்தைகள் கிடைக்கவில்லை. வார்த்தைகள் அவரை வழி நடத்த முடியாததால் வார்த்தைகளையும் விட அதிகமாக ஒரு வகையை ஒரு குறிப்பை எனக்கு காட்ட விரும்பினார். நான் இவ்வளவு நேசிக்கிறேன் உங்களை என்று சொல்ல விரும்பினார். உங்களால் நான் சந்தோஷமானேன். என் குடும்பம் நிறைந்தது என்று ஆனந்தத்தை வெளிக்காட்ட விரும்பினார். அந்த வெளிக்காட்டலின் ஒரு செயல் காலில்

விழுவது. அந்த ஒரு நொடி கர்ணனைக் குறிப்பதே அல்ல. காலில் விழுவதன் தாழ்நிலையில் விழுந்து வணங்குவதும் செய்தவன் உயர்ந்தவன் என்று நினைத்துக் கொண்டால் இது நிரூபணம்.

அவன் எல்லோரிடமும் காட்டிய பாசத்திற்கு நான் எனது செயலை என்று பேசுகிறானோ அவனுடைய இந்த நிமிஷ கொள்ளுதலால் அவனைச் சுற்றி தோன்றும் காலில் விழுந்தவனை பிடித்து எழுந்து எழ உடம்பிலுள்ள அத்தனை சக்தியையும் வாங்கிய பாறை இருந்தும் ஆசீர்வதிக்க இன்றும் ஆளாகாமல் இந்த உன் ஆதரவும் எனக்கு ஆளாக்கப்பட்டதற்கு என ஆனாலும் உன்னை ஆளாக்கப்பட்டதும் என்று நான் அப்படி ஆளாக்கிக் கொள்ளலாம் இந்த ஒரு சொல்லை ஒரு குறியீடு.

துயரமே நீ காலில் விழுவது அவமானம் இல்லை என்று ஒரு சொல்லும் இது இருக்கிறது. அவர் காலில் விழுந்தும் காலில் விழுந்தவர் தன்னி என்ற விஷயங்களைவிட வெளிப்படுத்துவது. எதிர்த்த நின்ற தொலைவது நலமெல்லாம் பிரபல வேலைக்காக என்று சொல்லலாம் அவர்களுடைய நிற்கு காரணி ஏதேனும் ஒன்றி என்று வேண்டி இருக்கும். அது ஆயுதம் முடிவாகவோ போருமே எனவே விழுந்தவனை வாழ்த்த முடிவு கொள்வதைவிட எந்தவிதமான இந்த எண்ணி பயமுள்ளவனை வெளிப்படுத்தி காரத்தின்படியே செயலை பிடித்து கொண்டு நிற்கிறது."

"இவனை நான் காலில் விழுவதை பற்றியே சொல்லவில்லை. காலில் விழும் அளவுக்கு உயர்ந்து நிற்கிறீர்களே எல்லோரும் பெற்றிருக்கிறீர்களே அந்தத் தன்மையைப் பார்த்து வியக்கிறேன். உங்கள் காலில் விழ வேண்டும் என்ற என் உள் மனம் தோன்றியது. மற்றோன விழுந்தேன். உங்களுக்கு எல்லாவற்றையும் பார்த்தால் அப்படித் தோன்றாதா. என தோன்றவில்லை என்கிற கேள்விதான் என்னைக் குடைந்து கொண்டிருக்கிறது. நான் சொல்வது உங்களுக்கு என் புரியவில்லை. ஜமதக்கினி முனிவரே புரிந்தும் புரியாதது போல் நடக்கிறீர. மகாபாரதம் நான் முக்கியமாக நினைத்துக் கொள்ளவில்லை. அந்த கதைக்கு உண்டான அருமையை நீங்கள் வெகு நிச்சயமாக அடைந்திருக்கிறீர்கள். உங்களைப் பார்த்த போது பரவசமாகிறார்கள் மக்கள். காவலாளர்கள் காலில் விழுகிறார்கள். நானும் விழுந்தேன். என்னுடைய

நினைவை வணங்கினார்கள். என் காலில் வணங்கினார்கள். தவறுகளில் தவறுகளை பார்த்தது. என்ன வேண்டுமானாலும் நினைத்துக் கொள்ளுங்கள். எனக்கு என்று சொல்ல வேண்டியதைதான் சொல்லிவிட்டேன். நான் நினைத்ததும் அவர் நினைத்த எண்ணமே நீ மகாபாரதம் என்று நினைக்கிறேன். அதனால் என்று என் காலில் விழுந்தவர்களை நான் பார்க்கவில்லை. அவர்களில் விழுந்தவர்களை நான் பார்க்கவில்லை.

இது என் கோவில் மாதிரிதான் எனக்கு தோன்றுகிறது. கோவில் அமைத்து ஒரு நகரி இடம் புனிதம் உணர்ந்தால் அதை அடைவதற்கு மனம் முடியாமல் தவிர அதை அடைவதற்கு மனம் மறுபடி காலில் விழ வேண்டும் என்ற கொள்ளுவதை விழுகின்ற நகரி எவருக்கானாலும் அவர் காலில் விழுந்தாலும் ஆனால் அவர் காலில் விழுவதைவிட உயர்வாக நான் நினைப்பது அவரை விட உயர்வாக நான் நினைப்பதை."

"காரத்த வீர அர்ஜுனா காடுதான் காரம் என்பதற்கு பெருமைக் வரது நிக்காய் உலகை வென்றும் உயர்ந்த வேண்டும் என்று தவத்தை கொண்டிருக்கிறாய். இது மேலே முயற்சியை அடைய பெறுவது என்று நினைத்துக்கொண்டிருக்காமல் மிக உயரமாக பிறக் வேண்டுமென்றால் மிக காரத்து இரக் கவேண்டும் என்ற ஒரு நடைமுறை உனக்கு உன்னை உணராமல் போய் விட்டது மாதிரியான் முகத்தின் முன்னால் அடிக்கடி பேசினார்."

"நீ கொண்டிருக்கிற எல்லா காயகளையும் நீ கொண்டிருக்கிற எல்லா ஆசைகளையும், நீ கொண்டிருக்கிற எல்லா பிடிப்புகளையும் உதறி எறிந்து நின்றால் உயரமாகி விடுவாய். இமயமலை வைத்திருக்க வைத்திருக்க கனமாக குறைந்து போயிருக்கும் நிலவு."

கர்ணன் வீர அர்ஜுனா பொருளை எல்லாம் நியாயமாகின் வெளிப்பாடு இவையும் என்பது நிடசித்தம் இல்லாத நிலை நிடசித்தம் இல்லாத நிலை என்பது வையாகிலும் அந்த நாளை வையாகிலும் என இல்லை என்று யோசித்தால் மனமும் உடல் மனமும் சுருங்கியிருக்கும். என் மனமும், உடல் மனமும் சுருங்கியிருக்கிறது என்றால் அர்ச்சனாசனன் போதாமை. என் அப்பியாசங்கள் போதாமை என்று யோசித்தால்

உன்னைத் தடுக்கி விழ வைக்க அப்பியாசத்திலிருந்து திசைமாற்ற பல விஷயங்கள் இருக்கின்றன. ஏகாக்கிரகம் இல்லை.

கார்த்த வீர்ய அர்ச்சுனா ரிஷிகளும் முனிவர்களும் காட்டில் ஏன் வசிக்கிறார்கள் தெரியுமா? ஏகாக்கிரகம் கருதியே. காட்டில் கண்களை கவர்ந்து இழுக்கின்ற, செவிகளை கவர்ந்து இழுக்கின்ற விஷயங்கள் எதுவுமில்லை. வெறும் பச்சை மணம். சில மிருகங்களின் ஒலிகள் மட்டுமே இருக்கின்றன. கதவு மேவிவிட்டு திறந்த வெளியில் குகைகளை போட்டு அமர்ந்து விட்டால் வேறு எவருடைய பேச்சுக் குரலும் இல்லாமல், வேறு எவருடைய சிந்தனையும் இல்லாமல் ஒரே புள்ளியில் நகர்ந்து விடலாம்.

ஒரு நகரத்திலேயிருந்து கொண்டு, ஞானியைப் போல் உயர வேண்டும் என்றால் அது எப்படி? ரிஷியைப் போல் வாழ வேண்டுமென்றால் அது எப்படி முடியும். தவம் செய்ய நகரம் சிறந்த இடம் இல்லை. கோட்டையில் தியானம் செய்ய இயலாது. ஹடயோகம் மட்டுமே செய்து பழக்கப்பட்ட நீ, தவம் என்கிற வார்த்தைக்கு அர்த்தம் தெரியாமல் குழம்புகிறாய். ஹடயோகம் என்பது பயிற்சி. பயிற்சியால் பிராணனை வசப்படுத்தல். பிராணனை வசப்படுத்த மூச்சு சரியாக வைக்கிறது. மூச்சு சரியாகப் பயிற்சியால் எண்ணங்கள் ஒரு முனைப்படுத்தி வந்து நிற்கின்றன. எண்ணங்கள் ஒரு முனைப்பில் வந்து நிற்கிறபொழுது உன்னால் மருகாக திறமையாக, வேகமாக செயல்கள் ஆற்ற முடிகிறது. ஆனால் எல்லாவற்றையும் உதறிவிட்டு வெறுமே நிற்க ஹடயோகம் ஒரு போதும் சொல்லித் தராது. இதற்கு இறையருள் வேண்டும். இறையருள் வேண்டுமென்றால் ஒருவன் சும்மாயிருத்தல் வேண்டும். உன்னால் ஹடயோகம் தான் செய்ய முடியுமே தவிர சும்மா இருத்தல் இயலாது. ஹடயோகம் செய்பவன் ஒருபொழுதும் சும்மா இருக்க மாட்டான். அடுத்தபடி, அடுத்தபடி, அடுத்தபடி என்று நகர்ந்து கொண்டிருப்பான். எல்லையில்லாது ஆசைப்பட்டுக் கொண்டிருப்பான். உனக்கு ஏன் இது புரியவில்லை. உன்னால் உதற முடியாது. உதற முடியாததால் உயரவும் முடியாது.

"இல்லை. நீங்கள் என்னைக் குழப்புகிறீர்கள்."

ஜமதக்கினி முனிவரின் பேச்சுக்கு கார்த்த வீர்ய அர்ச்சுனன் எழுந்து நின்று பதில் சொன்னான். ஜமதக்கினி முனிவர் உட்கார்ந்த இடத்திலிருந்தே அவனை உற்றுப்

பார்த்தார்.

"உங்களிடம் ஒரு முக்கியமான பொருள், உங்களை உயர்த்தி விட அதிகமான ஒரு பொருள் சிக்கி விட்டது. அதனாலேதான் இத்தனை செழிப்பாக பேசுகிறீர்கள். ஒரு நாளேதிலே உள்ளே நுழைந்தவர் அத்தனை பேருக்கும் அறுசுவை உணவு இட்டால் அவன் நிச்சயம் வணங்கி அமுதத்தை செய்வான். ஒரு கூட்டுவே அறுசுவை உணவிட்டால் அவன் தடுமாறி உங்கள் அறுசுவை பற்றி சொல்வான். நீங்கள் செட்டிக் காரத்தனமாக உங்கள் குடியிருப்பை நடுக்காட்டில் வைத்து அந்த காட்டிற்கு ஒராமச பாதையும் அமைத்து வருவோர், போவோருக்கு உணவிட்டுக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். இந்த உணவிடுதலால் உயர்ந்து நிற்கிறீர்கள். உணவே கிடைக்காத இடத்தில் உணவு கொடுப்பதால் உங்களை உயர்வாகப் போற்றி உங்கள் சாலையைப் பற்றிச் சொல்கிறார்கள். ஆனால் அந்த உணவு இடுவதற்கு பின்புலமாக உங்களிடம் இருப்பது என்ன என்பதை எல்லோருக்கும் தெரியும். பல ஊர் கூட மக்கள் வியாபாரிக்கின்றனர். காமதேனு, காமதேனு என்கிற பசுவை கையில் வைத்துக் கொண்டு நீங்கள் உயர்ந்து நிற்கிறீர்கள்.

அந்தக் காமதேனு என்னிடம் வந்து விட்டால் நானும் உயர்ந்து நிற்பேன். என் நகரத்திலே அத்தனை பேருக்கும் இலவசமாக உணவிடுவேன். என் நகரத்திலே வருகின்ற அத்தனை ஜனங்களுக்கும் அறுசுவை உணவு காலையும் மாலையும் போடுவேன். உணவு உண்டு விட்டு மக்கள் என்னை வாழ்த்துவார்கள். ஞானிகளும், ரிஷிகளும், முனிவர்களும் அவர்களுக்கேற்ற உணவை உண்டு விட்டு என் மீது பூச்சொரிந்து விட்டுப் போவார்கள். என் பாதங்களில் பணிவார்கள்.

ஆடல் மகளிருக்குண்டான உணவு, ஆட்டக்காரர்களுக்குண்டான உணவு, போர் வீரர்களுக்குண்டான உணவு, யானைப் பாகனுக்குண்டான உணவு, குதிரைகளுக்கும், யானைகளுக்கும், மற்ற விலங்குகளுக்கும் உண்டான உணவு. விதம் விதமான உணவு அந்த காமதேனு கொடுக்க, உண்ட அத்தனை பேரும் என் காலில் விழுந்து வணங்கத்தான் வேண்டுமல்லவா.

எனவே உங்களுடைய உயர்வின் ரகசியம் என்ன என்று நான் புரிந்து கொண்டேன். நானும் உயர ஆசைப்பட்டேன். நான் உயர்வதற்காக தயவு செய்து அந்த காமதேனுவை என்னிடம் கொடுத்து விடுங்கள். இந்த பூமியில், என் தேசத்தில் இருக்கிற நல்ல விஷயங்கள்

அனைத்தும் எனக்குத் தெரிந்ததுதான்."

"கார்த்த வீர்ய அர்ச்சுனா, [illegible]

[illegible]

இந்த [illegible] கோமாதாவை [illegible]

[illegible]

வருவதும், போவதும் அவள் விருப்பம். நீ அழைத்து காமதேனு உன் பின்னே நடந்து வந்தாள் என்றால் எனக்கு அதைத் தடுப்பதற்கு மறுப்பதற்கு எந்த எண்ணமும் இல்லை. எனவே இந்தக் கேள்வி என்னு கேட்பதற்கு பதிலாய், காமதேனுவிடம் போய் இவனுடன் என் தோட்டத்திற்கு வா என்று கேட்டால் அது பயனுள்ளதாக இருக்கும்" என்று ஜமதக்கினி முனிவர் சொன்னார்.

கார்த்த வீர்ய அர்ச்சுனன் ஆசிரமத்தை வளைத்து எழுந்தான். அவரைப் பார்த்துச் சிரித்தான். நடந்து வேகமாக காமதேனுவின் கொட்டிலுக்குப் போனான்.

[illegible]

[illegible] புரியவில்லை. இந்த முனிவரின் நல்ல காரியங்கள் நிறைவேறுவதற்காக வந்தேனே தவிர, ஒரு அரசன் கொட்டகையில் அடிமையாக இருப்பதற்கு அல்ல என்பது அவனுக்குப் புரியவில்லை. நல்லது நான் வருத்தத்தோடு இவனிடம் [illegible] இவன் பின்னே போகிறேன். ஜமதக்கினி முனிவர் என்ன செய்கிறார் என்று பார்ப்போம். இதை யார் இதைப் பற்றிக் கவலைப்படுகிறார்கள் என்று கவனிப்போம் காமதேனு மிருதுவாகத் தலை குனிந்து நின்றது.

அரசன் காமதேனுவை இழுத்துக் கொண்டு

இளமையும் அவன் செல்வமும் பின்னால் போயிற்று.

ஜமதக்கினி முனிவர் கண்களில் நீர் வழிய இறைவனை நினைத்து கை கூப்பினார்.

நான் இப்போது என்ன செய்ய வேண்டும் என்று எனக்கு எதற்காக இந்த நாடகம் இங்கே நடக்கிறது என்று எனக்கு அறிவித்து விடு என்று இறைஞ்சினார்.

இந்த நேரத்தில் எனக்கு யார் துணை யார் காப்பாற்றுவார்கள் என்று வேதனைப்பட்டார். என்னிலும் வலுவான என் தேசத்து அரசன் கோபப்பட்டு என்னுடைய சொத்தை அபகரிக்கிற பொழுது நான் யாரிடம் போய் இதை முறையிடுவது. தெய்வத்தைத் தவிர நான் வேறு யாரிடம் போய் கேட்பது. தெய்வமே எனக்குத் துணையிரு. எனக்கு பக்தி செய் என்று கரம் கூப்பினார்.

அவருக்கு அவர் மகன் பரசுராமன் ஞாபகம் வந்தது.

5

வனாந்தரங்களில் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருந்த பரசுராமருக்கு தந்தையின் துக்கம் மனதில் உறைத்தது. தந்தை அழைக்கிறார் என்று உத்வேகம் ஏற்பட்டது. தனக்கு ஏதோ ஆபத்து என்கிற ஒரு எண்ணம் படபடத்தது. உடனடியாக அவர் தந்தை இருந்த திசை நோக்கி நடக்கத் துவங்கினார். அப்படி நடக்கிறபொழுது அந்த நடையில் வேகம் அதிகரித்து தான் போவது சரியான திசை நோக்கித்தான் என்கிற எண்ணம் ஏற்பட்டது. இன்று வேறு திசைக்குத் திரும்ப மனம் சங்கடப்பட்டது. மனம் அப்படிப் போகாதே என்று ஆணையிட்டது. அந்த திக்கில் அல்ல என்று அறிவுறுத்தியது. மறுபடியும் தந்தை இருந்த திசை நோக்கிப் போக, மனம் துரிதமாய் அவரை நோக்கிப் போகும்படி கட்டளையிட்டது. தந்தைதான் அழைக்கிறார் என்று பரசுராமர் தெளிவானார். இன்னும் வேகமாக தந்தையை நோக்கி நடக்கத் துவங்கினார்.

பரசுராமன் எந்தத் திசையில் இருக்கிறான். ஜமதக்கினி முனிவர் கண்மூடி தியானம் செய்தார். பரசுராமன் இருக்கும் இடம் அவருக்குத் தெரிந்தது.

பரசுராமனை உடனே அழைத்து வரச் சொல்லி சீடர்களுக்குக் கட்டளையிட்டார். சீடர்கள் பரசுராமனை நோக்கி ஓடத் துவங்கினார்கள்.

பரசுராமனும் அந்த சீடர்களும் வனத்தில் ஒரு பகுதியில் சந்தித்தார்கள். சீடர்கள் பரசுராமரை சுற்றி வந்து நமஸ்கரிக்க, பரசுராமர் சீடர்களை ஆசீர்வதித்தார்.

"இங்கு என்ன நடந்தது?" என்று பரசுராமர் கேட்க பதட்டமாய் சீடர்கள் விவரித்தார்கள்.

"தந்தை உங்களை உடனே வரச் சொன்னார்" என்று ஜமதக்கினி முனிவர் பற்றி தெரிவித்தார்கள்.

"என்னுடைய மற்ற சகோதரர்கள் அப்பாவுக்குத் துணையாக இல்லையா. காமதேனுவை அரசன் கவர்ந்து போகாமல் தடுக்கவில்லையா?"

"இல்லை. அவர்கள் மௌனமாக இருந்து விட்டார்கள். உங்கள் சகோதரர்களுக்கு எந்த கட்டளையும் தராமல் சோர்ந்து போய் உட்கார்ந்து விட்டார். உங்கள் சகோதரர்களும் தானாக எந்த முயற்சியும் எடுக்கவில்லை. அப்பா என்ன கட்டளையிடுவார் என்று எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்தார்கள். அதற்குள் அரசன் தன் படைகளோடு காமதேனுவோடு வெகுதூரம் போய் விட்டான்."

"நல்லது. நான் அந்த அரசன் இருக்கிறானோ அங்கு போய் அவனிடமிருந்து அந்தக் காமதேனுவை மீட்டு வருகிறேன்."

"ஐயா, ஜமதக்கினி முனிவர் உங்களை ஆசிரமத்திற்கு வரச் சொன்னாரே தவிர அரசனிடம் போய் இதைச் சொல்லவில்லை. எனவே தயவு செய்து ஜமதக்கினி முனிவரின் கட்டளை ஏற்று ஆசிரமத்திற்கு வந்து விடுங்கள்."

"இல்லை. என்ன நடந்தது என்று தெரிந்தபிறகு இதுதான் நடந்தது என்று எனக்குப் புரிந்த பிறகு நான் ஆசிரமத்திற்கு வந்து அதற்குப் பிறகு அரசனிடம் போவதில் என்ன பயன். நான் அரசனுடைய தலைநகரை நோக்கித்தான் போகப் போகிறேன்" என்று பரசுராமன் திசை திரும்பினார்.

"நாங்கள் என்ன செய்ய வேண்டும்."

"வாருங்கள். என்னோடு வாருங்கள். என் கூடவே வந்து நான் என்ன செய்கிறேன் என்று பார்த்து என் தந்தையிடம் தெரிவியுங்கள்" என்று சீடர்களை அழைத்துக் கொண்டு பரசுராமர் திசை திரும்பினார்.

சீடர்கள் சந்தோஷமாக அவருக்குப் பின்னே வந்தார்கள்.

"நீங்கள் எங்கு போயிருந்தீர்கள் பரசுராமரே" என்று பணிவாகக் கேட்டார்கள்.

"நான் ஆயுதங்கள் தயார் செய்வதற்காக போயிருந்தேன். வெறும் புற்களிலிருந்தும், குச்சிகளிலிருந்தும் விதம் விதமான ஆயுதங்கள் தயார்

செய்த, அவைகளை நான் நினைத்த மாத்திரத்தில் எடுக்கக் கூடியபடியாக இடையிலே வைத்திருக்கிறேன்."

"எவ்விதமான ஆயுதங்கள்?"

"நினைத்ததை தெளிவாக [illegible] பொழியும் [illegible] மொழியையும், [illegible] அறிவையும் பல வேறு ஆயுதங்கள் அடக்கி வைத்திருக்கிறேன். இது [illegible] இருந்தால் [illegible] வெளியில் [illegible] அள்ளி வீசிக் கொண்டு போதும் [illegible] தான் [illegible] உடைத்தெறியும் [illegible] [illegible] உண்மையை நிலைநிறுத்தி வெளிப்படுத்த முடியும்."

"ஒரு அந்தணனுக்கு இப்பொழுது [illegible] பயங்கரமான ஆயுதம் தேவைதானா?"

"சில சமயம் தேவைதான் இப்பொழுது [illegible] அந்த [illegible] [illegible] [illegible] இல்லை [illegible] வலிமையாக இருப்பதே [illegible] [illegible] வலிமையாக இருப்பதே உயர்வாகப் போய் விட்டதே. [illegible] [illegible] [illegible] தங்கி [illegible] வேண்டியிருக்கிறதே. யார் அதைத் [illegible] அவனே உயர்ந்தவன் என்ற நிலை வந்து விட்டதே. அடுத்து [illegible] வேறு [illegible] புத்தி சொன்னால் அமைதியான ஆயுதம் எதிர் [illegible] அன்பு [illegible] [illegible]. [illegible] நிரம்பிய வார்த்தைகளை [illegible] எதைச் சொல்லி [illegible] அடிக்கு அடிதான் சரியான விஷயம். மற்றவரை [illegible] பண்ணுகிறவனை [illegible] [illegible] செய்தால்தான், வலியின் வேதனையை தெரிவித்தால்தான் அதனுடைய வேகம் புரியும்.

அரசன் இந்த தேசத்தின் முதல்வன் அல்ல. ஒரு தேசத்தின் கபிட்டத்தை விரும்பும் ஞானிதான் முதல்வனாகத் திகழக் கூடியவர். எவன் ஒரு தேசத்தின் சபிட்டத்தை விரும்புகிறானோ அவனேதான் உயர்ந்தவன். அரசனை விட ஞானி உயர்ந்தவன் என்பதை நாம் நிரூபித்துத்தான் ஆக வேண்டும்."

"எப்படி நிரூபிப்பது?"

"அரசனுக்கு எந்த மொழி தெரியுமோ அந்த மொழியில் நிரூபிக்க வேண்டும்."

"[illegible] மொழி [illegible]"

"[illegible]"

[illegible]

இது [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] முடியாது.

அரசன் [illegible] [illegible] சாணக்கிய [illegible]

[illegible] வந்தார்.

இப்பொழுது [illegible] [illegible] [illegible] கொண்டு [illegible] படை வீரர்கள் [illegible] சாணக்கிய அரசனை [illegible]

வேலிருந்து பரசுராமரைப் பார்த்தான். திகைத்துப் போனான்.

ஒல்லியான உருவம். உயரம். நீண்ட கால்கள். நீண்ட கைகள். முடிந்து வைத்த சடாமுடி. கூரிய மூக்கு. அகன்ற தோள். பரந்த மார்பு. சிறுத்த இடை. உருண்டையான பிருஷ்டம். இறுகக் கட்டிய வேட்டி. அதற்கு மேல் புலித்தோல். கையில் தனுசு. முதுகில் அம்பறாத் தூணி. காலில் மெல்லிய மரச் செருப்பு. அதைப் பிணைத்துள்ள கட்டுக் கொடிகள். இடுப்பில் நாப்பைக் கயிறு. அம்பறாத் தூணிகளில் சில அம்புகளே இருந்தன.

எந்தப் படையுமின்றி எவர் துணையுமின்றி தனி ஒருவனாய் பரசுராமர் நிற்கிற கோலம் கண்டு கார்த்த வீர்ய அர்ச்சுனன் கலங்கினான்.

என்ன நம்பிக்கையில் என் பெரும் படைகளை, என் பலத்தை இவன் எதிர்த்து நிற்கிறான். இவனிடம் அதீதமாய் இருப்பது என்ன என்று மறுபடியும் கூர்ந்து நோக்கினான். உடம்பின் வடிவழகு தானா. அவனிடத்தே மிகப் பெரிய ஒளி இருந்ததைக் கண்டுபிடித்தான். ஜெயிப்போம் என்ற அசாத்திய நம்பிக்கை கண்களில். உதடுகளின் இறுக்கத்தில் தெரிந்தது. நெற்றியின் கோடுகளில் படிப்பு தெரிந்தது. படிப்பு மட்டும் போதுமா என்று உற்றுப் பார்த்த போது விரல்களின் இறுக்கத்தில் உறுதி தெரிந்தது. கால் அகட்டி நின்றதில் கம்பீரம் தெரிந்தது. இத்தனை படைகளை என்னால் திட்டவட்டமாக எதிர்க்க முடியும். உன்னைக் கதற அடிக்க முடியும் என்று நினைப்பிலேயே பரசுராமன் நிற்கிறான் என்று கார்த்த வீர்ய அர்ச்சுனனுக்கு புரிந்து போயிற்று. இன்னும் உற்றுப் பார்க்க அந்த அம்பறாத் தூணிக்குள் கோடாரியை வைத்திருப்பது தெரிந்தது. அந்தக் கோடாரியின் பளபளப்பை கவனிக்கிறபொழுது, உறுதியைப் பார்க்கிறபொழுது இந்தக் கோட்டை முழுவதும் அந்த ஒற்றைக் கோடாரி தகர்த்து விடும் என்று புரிந்தது.

பரசுராமன் வாசலுக்கு வந்து சங்கு முழங்கி விட்டான். இனி வேறு வழியில்லை. சமாதானத்திற்கு இடமில்லை. காமதேனுவை தானமாகக் கேட்டிருந்தால் கொடுத்திருக்கலாம். ஆனால் வருபவன் தானம் கேட்க வரவில்லை. அடித்து எடுத்துப் போவேன் என்கிற உறுதியோடு நிற்கிறான். இனி யுத்தத்தைத் தவிர வேறு வழியில்லை. கார்த்த வீர்ய அர்ச்சுனன் தன் படைகளை அனுப்பினான்.

படைகள் வெளியே வந்து வரிசையாக நின்று ஒரே

நேரத்தில் பரசுராமன் மீது ஆயுதங்களை பிரயோகம் செய்தன. பரசுராமர் விரைவு நேரத்தில் கோடரியை அம்பறாத் தூணியிலிருந்து எடுத்து தன் மீது வருகின்ற ஆயுதங்களை ஒரே வீச்சில் தடுத்தார். வில்லை வளைத்து நாணேற்றி அம்பு தொடுத்து மந்திரம் ஜபித்து படை மீது எய்த கடும் உஷ்ணம் அங்கு பரவியது. அலை அலையாய் உஷ்ணம் எழுந்தது. சூழ்நிலை முழுவதும் தகிக்க ஆரம்பித்தது. மரங்கள் பட்டுப் போய் விழுந்தன. புற்கள் பற்றி எரிந்தன. வெப்பம் தாங்காது வீரர்கள் சுருண்டு விழுந்தார்கள். மற்றவர்கள் கோட்டையை நோக்கி ஓட வந்தார்கள். கோட்டையின் முகப்பை இன்னொரு அம்பால் அவர் உடைக்க கோட்டைக்குள் அவர்களால் நுழைய முடியவில்லை. மறுபடியும் திரும்பி பரசுராமரைப் பார்க்க அந்த நெருப்பு அலை அவர்களைக் கபளீகரம் செய்தது. கால் நாழிகைக்கும் குறைவான யுத்தத்தில் கார்த்த வீர்ய அர்ச்சுனனின் படைகள் அழிந்தன.

கார்த்த வீர்ய அர்ச்சுனன் திகைப்போடு நின்று கொண்டிருந்தான்.

யுத்தம் செய்வது என்பது க்ஷத்திரியர்களின் பிறப்புரிமை. இங்கேயும் வந்து விட்டார்களா. அங்கேயும் இவர்கள்தான் முதன்மை வகிக்கிறார்களா. அந்தணர்தான் இங்கு எல்லாமுமா. அவருக்கப்பால்தான் மற்றவரா. என்ன அகம்பாவத்தனம் இது. உன்னை அழிக்காமல் விட மாட்டேன் என்று ஆவேசம் கொண்டான். வாள் உருவினான். யுத்த களத்தில் இறங்கினான்.

தன்னுடைய ஆயிரம் சிந்தனைகளால் ஆயிரம் விதமான ஆயுதங்களை உருவாக்கி வெகு வேகமாக ஆயிரம் கார்த்த வீர்ய அர்ச்சுனனாக தன்னை மாற்றிக் கொண்டு பரசுராமரைக் கடுமையாகத் தாக்கினான்.

பரசுராமர் இம்முறை காற்று அஸ்திரத்தைப் பிரயோகம் செய்தார். கண்மண் தெரியாமல் தூசி கிளம்பியது. காற்று நாலாபக்கமும் வீசி அடித்தது. எங்கு குறி வைத்து அம்பு தொடுத்தாலும் அம்பு வெகு வேகமாக காற்றில் திசை தப்பி விலகிப் போனது. அஸ்திரத்தைத் தடுக்க காற்று சட்டென்று இடைவெளி விட்டது.

நகர முடியாமல், அஸ்திரம் தடுக்கி விழுந்தது. ஜலாயுதங்கள் பிரயோகம் பண்ண அலைகள் வெகு வேகமாக மேலே எழுப்பப்பட்டு கடலுக்குள் தள்ளப்பட்டன. புயலால் தாக்குப்பிடிக்க முடியாமல் அலைகளின் வேகத்தில் பரசுராமர் அந்தப் புயலுக்கு நடுவே கடலுள் நீந்தும் திமிங்கலம் போல நடந்து வந்தார்

கார்த்த வீர்ய அர்ச்சுனனின் படை முழுவதும் அடியோடு நிர்மூலமாய்ப் போயிற்று. கழுத்தில் எங்கே காமதேனு என்று கேட்டார். கார்த்த வீர்ய அர்ச்சுனன் வாய் திறக்கும் முன்பு ஏழு வயிற்றில் உதைத்தார். கீழே விழுந்தவர் நெஞ்சில் கால் வைத்து மிதித்தார். கையிலிருந்த கோடரியால் பலமாக அடித்தார். தோளை அடித்து ஒடித்தார். ஒரு கண்ணை குத்தி வெளியே எடுத்தார். மறுபடியும் எழுந்து நிற்க வைத்து [illegible] என்று விலாவில் அடித்தார்.

கார்த்த வீர்ய அர்ச்சுனன் வேறு வழியின்றி காமதேனு இருக்குமிடத்தை காட்டினான்.

காமதேனு கயிற்றை அறுத்துக் கொண்டு பரசுராமரை நோக்கி ஓடி வந்தது.

கார்த்த வீர்ய அர்ச்சுனன் தன் கைகளால் பரசுராமரை பிடித்துக் கொள்ள, உலுக்கி அவனை கீழே போட்டார். மறுபடியும் அவன் கை நீட்ட வாள் உருவி அந்த கைகளை வெட்டினார். மிக கோபமாக கத்தினார். அவன் திரும்பவே மொத்தமாக மிதித்தார். வெறும் பேச்சு பராக்கிரமான கார்த்த வீர்ய அர்ச்சுனன் மரணமடைந்தான்.

காமதேனு பரசுராமர் பின்பு அமைதியாக நடந்து போயிற்று.

பரசுராமர் ஜமதக்னி முனிவரின் ஆசிரமத்திற்குப் போய் அவர் காலில் விழுந்து நமஸ்கரித்தார்.

"இது தவறு பரசுராமா. உன்னை யார் போய் யுத்தம் செய்யச் சொன்னார்கள். எவரின் உத்தரவினால் நீ இந்தக் காரியத்தைச் செய்தாய். நீயே முடிவு செய்து, நீயே காமதேனுவை கார்த்த வீர்ய அர்ச்சுனனிடமிருந்து உன் வலிவு காட்டி பறித்து வந்தாய் என்றால் நீயே வைத்துக் கொள். எனக்குத் தேவையில்லை. நம் ஆசிரமம் காமதேனுவை நம்பியில்லை. காமதேனு வருவதற்கு முன்பும் இந்த ஆசிரமம் இருந்தது. காமதேனுவின் வருகையால் செழிப்படைந்தது உண்மையெனினும், காமதேனு இல்லையெனினும் இந்த ஆசிரமம் நாசமடையாது. ஒரு வெள்ளைப் பசுவுக்காக நீ யுத்தம் செய்ததும், அந்த வெள்ளைப் பசு எனக்கு வேண்டும் என்று இழுத்து நீ ஓட்டிக் கொண்டு வந்ததும் எனக்கு விருப்பமில்லாத செய்கைகள்.

பொருளின் மீது ஆசை வைப்பவர் க்ஷத்திரியர், வைசியர். நமக்கு அந்தணர்களுக்கு அவ்வித ஆசை இருக்கலாகாது. காமதேனு இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும்

நம் குலம் அழிந்து விடுமா, என் தபசைப் பிட அதிகமான சக்தியுள்ள பொருட்கள் மிக முக்கியமானது என்று நினைக்கிறாய். நீ என் உள்ளை முனிவனா? படுத்துக் கிடக்கிறாய். கார்த்த வீர்ய அர்ச்சுனனை அடித்து வீழ்த்தி விட்டதால் உனக்கு ஆயுள் [illegible] பெரிய நாசியை அரசர்களின் பகைமையை என் விரும்பியது [illegible]

உன் வயது என்னவென்று எனக்குத் தெரியும் பரசுராமா. ஆனால் உன்னை [illegible] யார் அனுப்பச் சொன்னது? [illegible] முடிவான பிறகு [illegible] வேலையில் இருந்து [illegible] நீ உன்னை [illegible] திருப்பிச் செல்ல வேண்டும். கார்த்த வீர்ய அர்ச்சுனனை விட நான் வலிமையானவன் என்று கார்த்த வீர்ய அர்ச்சுனனுக்கு தெரிய வைத்தால், என்ன பயன் இருக்கப் போகிறது? மரணமடைந்த கார்த்த வீர்ய அர்ச்சுனன் புரிந்து கொண்டு [illegible] என்று யாருக்கும் தெரியும்.

கார்த்த வீர்ய அர்ச்சுனனின் நடவடிக்கைகளை பார்த்துக் கொண்டு நீ போகலாம். இல்லை கார்த்த வீர்ய அர்ச்சுனன் என்கிற தொல்லை போய், அவன் மகன்கள் என்கிற இன்னொரு தொல்லை அந்த மக்களுக்கு வரும். அதே போல் கார்த்த வீர்ய அர்ச்சுனனையும் தெரிந்தே நீ இப்பொழுது தெரியாத புதல்வர்கள் அந்த மண்ணின் ஆட்சி செலுத்துகின்றனர். மக்கள் இன்னும் அதிகமான அவஸ்தைகளுக்குத் தள்ளப் போகிறார்கள்.

அடுத்த தேசத்திலுள்ள அரசர்களுக்கு கார்த்த வீர்ய அர்ச்சுனன் அழிந்தான் என்கிற நிம்மதியை கொடுத்து விட்டாயா? அதுவும் இல்லை. இப்பொழுது அவர்கள் அந்தணர்களைக் கண்டு பயந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

யாரோ ஒரு அந்தணன் கையில் கோடரியுடன் சிவனுடையதும் ஏந்தி கார்த்த வீர்ய அர்ச்சுனனைக் கதற அடித்தானாமே. கொன்றானாமே. பராக்ரமி [illegible] நாட்டை நகரத்தைத் தரை மட்டமாக்கினானாமே. நீங்கள் என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்று அமைதியாய் ஹோமம் செய்து கொண்டிருக்கின்ற அந்தணர்களை கேட்கிறார்கள். ஹோமத்தை [illegible] தனக்கிறார்கள் ஏதேனும் அழிவுக்கான விஷயமாக இருக்குமோ என்று பூஜை நடக்கும் இடத்தை பூட்டிப் போட்டுப் பார்க்கிறார்கள். இனிமேல் பூஜை செய்ய வேண்டும் என்றால் ஏன், எதற்கு என்று அரசாங்கத்திடம்

உதறிவிட வாய்க்கி கொண்டுதான் அந்தணர்கள் பூஜை செய்ய வேண்டும் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டு விட்டது.

இன்னொரு தேசத்தில் இருந்தும் விட மோசமான ஒரு நிலைமை, சமஸ்கிருதத்தில் பேசவோ, படிக்கவோ, எழுதவோ கூடாது. ஏனெனில் அதில் பிரயோகங்களும், யுத்த முறைகளும் அழுத்தமாக தெளிவாக எழுதப்பட்டிருக்கின்றன என்பதால் அந்த மொழியை உடனடியாக தடை செய்து தேசத்திலிருந்து ரத்து செய்து விட்டு, அந்த மொழி பேசுகிறவர்களை வெளியேற்றி விட்டு, அந்த மொழி பேசக்கூடாது என்று சட்டங்கள் பிறப்பித்து விட்டு பிராகிருத மொழியையே தேசத்தின் மொழியாக அறிவிக்கப்பட்டு விட்டது. மொழியைத் தடை செய்தால், அறிவை தடை செய்து விடலாம் என்று நினைக்கிறார்கள். மொழியை அழித்தால் ஒரு கலாசாரத்தை முடித்து விடலாம் என்று நினைக்கிறார்கள்.

பராசரா, உன்னால் பாரத கண்டத்தில் மிகப் பெரிய குழப்பம்தான் ஏற்பட்டதே தவிர எந்த நன்மையும் விளையவில்லை. காமதேனு ஒரு வேளை சொந்தமென்று கொண்டாடினால் நாமதான் கொண்டாடலாம். எனக்காக நீ ஏன் போருக்குப் போனாய், அவமானம் என்று நீ ஏன் கருதினாய். ஒரு அரசன் இது உன்னிடம் இருக்கக்கூடாது என்னிடம் தான் இருக்க வேண்டும் என்று இழுத்துக் கொண்டு போனபோது, நான் நினைத்திருந்தால் தடுத்திருக்க மாட்டேனா. நான் நினைத்து தடுத்திருப்பது இருக்கட்டும் காமதேனு நினைத்திருந்தால் தடுத்திருக்க முடியாதா. காமதேனுவை விடவா நீ பெரியவன்? என்னை விடவா நீ சிறந்த அறிவாளி. அறிவிருக்கும் இடத்தில் அனுபவமில்லை. பொறுமை இல்லை. தெளிவு இல்லை.

பராசரா நீ இடையறாது கோபத்திலே இருக்கிறாய். இது நல்லதல்ல. உணர்ச்சிப் பிரவாகமாக இருக்கிறாய். இது உத்தமம் அல்ல. அன்பரின் உன் திறமை முழுவதும் நன்கு உபயோகப்பட வேண்டுமென்றால் நீ அமைதியாக இருத்தல் முக்கியம். ஆத்திரப்படுபவன் திறமை இருந்தாலும் அசிங்கப்படுவான்.

ஆளுமை செய்ய ஆசைப்படுபவர்கள் அதிகமாய் பெருமை ஆத்திரப்படுவார்கள். ஏனெனில் எல்லாவற்றையும் ஆளுமை செய்து விட முடியாது என்று அவர்களுக்குத் தெரிந்திருப்பதால் அவர்கள் ஆத்திரம் மனத்தொலைவின்றி நாலா பக்கமும் பாயும்.

ஏழை எளிய மக்களை வெளியேற்றி விடலாம். வீரர்களை துரத்திப் போட்டு விடலாம். கவிஞர்களை, புலவர்களை தனக்கேற்றாற் போல உட்கார்ந்து பாடும்படி செய்து விடலாம். அழகான மங்கைகளை ஆடும்படி புதிய அனுபவங்கள் தருவதாக வற்புறுத்தலாம். ஆனால் மனத்தை வெல்ல முடியாது. அனுபவங்கள் சேரச் சேர மரண பயம் அதிகமாகும். ஆனா, இன்னும் எத்தனை புலன்களை இருக்கிறார்கள் அடுத்தது. இறந்து விட்டால் ஆனா, இன்னும் எத்தனை செல்வங்கள் இருக்கிறது அனுபவிப்பதற்கு, அதற்குள் நான் மரித்துப் போய் விட்டால். இன்னும் எத்தனை தேசம் இருக்கிறது நான் பார்ப்பதற்கு. அதற்குள் என் வாழ்க்கை முடிந்து விட்டால் என்கிற பயம் ஏற்பட்டு, அனுபவிக்கும் பொழுது அனுபவம் அழிந்து போய், அனுபவம் அல்லாத ஒரு அனுபவத்தை அடைகிற அபத்தம் ஏற்பட்டு விடும். மரணத்திற்கு முன்பே பலமுறை இறந்துபோவது என்பது இதுதான். ஒவ்வொரு க்ஷத்திரியனும் இந்த பேராபத்தினை உணராததினால் அதனாலேயே அதிகம் ஆத்திரப்படுகிறான்."

நீண்ட மூச்சுக்குப் பின் முனிவரின் உரையைக் கவனமாய் கேட்டபடி, பராசரர் நின்றிருந்தார். அவருக்கு தான் செய்த தவறு புரிந்தது. மௌனமாய் தலை குனிந்திருந்தவர் விம்மல் முதுகில் சார்ந்திக் கொண்டு தகப்பன் காலில் நெடுஞ்சாண்கிடையாக விழுந்து "நான் செய்த தவறு எனக்குப் புரிகிறது. இனி என்ன செய்ய வேண்டும் என்று நினைக்கிறீர்கள்" என்று கேட்டார்.

"எழுந்திரு பராசரா. நீ மிகவும் இனிமையானவன். உண்மையானவன். சத்திய சந்தன். நான் வருத்தப்பட்டேன் என்று சொன்னவுடன் உனக்கு உடம்பு துடித்து விட்டது. என் தந்தையை அவமானப்படுத்தினாயா. நான் விட மாட்டேன் என்று என் மீது உள்ள ஆசையினால் என் மீது உள்ள பாசத்தினால் கோபமுடைந்து விட்டாய் பராசரா. நல்ல அந்தணன் தாய் மீதும், தந்தை மீதும் கூட இறுக்கமான பாசத்தை ஏற்படுத்திக் கொள்ள மாட்டான்.

தனியனாய் இருப்பதுதான் அத்வைதியாக இருப்பதினுடைய அற்புதமான நிலை. தனியாக இருப்பதுதான் உண்மையாக இருப்பது. உண்மைக்கு மாறாக இருக்கிறபொழுதுதான் எவரையேனும் சார்ந்திருக்க வேண்டுமென்ற மயக்கம் மாயை ஏற்பட்டு விடுகிறது. உடம்பைப் பற்றிய சிந்தனை இருக்கும் பொழுதுதான் நான், நீ என்கிற பேதம் ஏற்படுகிறது. நான்

[illegible]

[illegible]

தன்னை அறிதல் என்பது தன் உடம்பு பற்றிய சிந்தனை அல்ல. தன் உடம்பு மீறிய சிந்தனை. [illegible] என்று தெரிந்தவனால்தான் வாழ்க்கையை நன்கு புரிந்து கொள்ள முடியும். [illegible]

"[illegible] நான் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லுங்கள் குருதேவா. நீங்கள் சொல்லுகின்ற பிரபஞ்ச ரகசியம் வாழ்க்கையின் உண்மை எனக்குப் புரிகிறது."

நான் என்பது என் உடம்பல்ல நான் என்பது என் மனமல்ல நான் என்பது பிரபஞ்ச சக்தி. அந்த சக்தி [illegible]

சிறு சிற்றெறும்பு தான்தான். எல்லாமும் நான்தான். என்னுடைய சக்தி பல ரூபங்களாக, பல வடிவங்களாக இங்கு எரிந்துக் கொண்டிருக்கிறது. மரம் அறிய, நான் அறிய, நானும் அந்த மரமும் ஒன்றாகி விடுகின்றோம். மரம் ஒரு உரு எடுக்க என் சக்தி என்பது நானாக உருக்கொண்ட நானும் மரமும் வெவ்வேறாக தோற்றமளிக்கிறோம். உடம்பு எடுத்ததால் இந்தப் பிரிவினை வந்து விட்டது. உடம்பை நான் என்று கொண்ட போது பிரிவினையும் இருக்கும். உடம்பை இயக்குகின்ற உணர்வு உடம்பை இயக்குகின்ற சக்தி எதுவென்று பார்க்கிற பொழுது அதே சக்தியே மரத்திலும், விலங்கிலும், பறவையிலும், புழு பூச்சியிலும், உயிர்களிலும் உலகத்தின் எல்லா பொருள்களிலும் இருப்பதை நான் உணர்கிறேன். இவை யாவற்றையும் தாங்கள் எனக்கு விளக்கி விட்டீர்கள். இது அனுபவமாக நான் என்ன செய்ய வேண்டும் தந்தையே?" என்று கைகூப்பி கேட்க ஞானத்தங்கினி முனிவர் மெல்லச் சிரித்தார்.

"க்ஷேத்திராடனம் போய் வா பரசுராமா. பல ஊர்களுக்கு தனிமையில் நடந்துபோ. க்ஷேத்திரம் என்பது ஊர் அல்ல. எந்த இடத்தில் உன் மனம் அமைதியாகிறதோ அதுவே க்ஷேத்திரம். எந்த இடத்தில் உனக்கு நிம்மதி கிடைக்கிறதோ அதுவே கோயில் பரசுராமா. கோயில் என்கிற இடத்தில் நம்முடைய முன்னோர்கள் அடக்கமாகியிருக்கிறார்கள். அதனால் அங்கு போகும் போது நிம்மதி கிடைக்கிறது. ஆனால் பல முன்னோர்கள் கோயில்களற்ற இடத்திலும் அடக்கமாகியிருக்க கூடும். எனவே வனாந்தரங்களில் எங்கேனும் போகும் போது உனக்கு அமைதி ஏற்பட்டால் அங்கு நின்று அந்த அமைதியை அனுபவித்து வா. இப்படி அமைதியை அனுபவிப்பதற்குப் பெயர்தான் க்ஷேத்திராடனம். ஆரவாரப்படுவதல்ல. ஆரவாரங்கள் மேலும் அமைதியின்மையைக் கொடுத்து வாழ்க்கையைப் பற்றிய சிந்தனைகளைச் சிதைத்து விடும். உன் மனம் அமைதி அடைய அமைதியான இடங்களுக்கு இடையறாது பிரயாணம் செய். ஒரு அமைதியிலிருந்து இன்னொரு அமைதிக்கு நகர்ந்து போ. எவ்வளவு தூரம் அந்த அமைதி கூடுகிறது என்று உற்றுப்பார். உன்னை உற்றுப் பார்த்தல் எங்கு நன்கு பலப்படுகிறதோ அந்த இடம் சீரிய க்ஷேத்திரம் என்பதை புரிந்துக் கொள். அந்த இடத்திலேயே அதிகம் தங்கியிருந்து உன் அமைதியை இன்னும் கெட்டிப்படுத்திக் கொண்டு வா. க்ஷேத்திராடனம் என்பது

தனித்து செய்யக்கூடியது. எல்லா இடத்திலும் போய் பிச்சை வாங்கி கிடைத்த போது உண்டு. கிடைக்காத போது பட்டினி இருந்து இறையையே இடையறாது நினைத்துக் கொண்டு. உனக்கு உண்மை புரியும்" என்று சொன்னார்.

"நான் சொன்ன வார்த்தைகளை உனக்கு அனுபவமாகும்" என்று ஆசீர்வதித்தார்.

பரசுராமன் தந்தையை வலம் வந்து விழுந்து வணங்கி க்ஷேத்திராடனம் புறப்பட்டான்.

6

தந்தை சொல்லிக் கொடுத்தார் முதல் குருவாக நின்று வாழ்க்கையின் ஆரம்ப பகுதிக்கு அழைத்துப் போய் எழுத்துக்களும், எண்களும், இலக்கணங்களும் கற்று மொழி வளம் ஏற்படுத்தி மொழி வளர்ந்தால் தத்துவ சிந்தனைகள் கூட்டி ஆசிரமத்தில் மிகச் சிறந்த மாணவனாக அவரை உருவாக்கி எல்லா வித்தைகளும் கற்பித்து, அமைதிகளை எப்படி உருவாக்குவது என்பதையும் விளக்கி அவன் தன்னை அறியும் மகத்தான பாடம் படிக்க தனியே அனுப்பினார்.

குரு என்பவர் வழிகாட்டி என்றால் ஒரு மனிதனுக்கு முதல் வழிகாட்டி தந்தையே. நல்ல வழிகாட்டியாக ஒரு தந்தை அமைந்து விட்டால் அதைவிட மிகப் பெரிய பேறு ஒரு மனிதனுக்கு இருக்க முடியாது. எவருக்கு புண்ணியம், பூர்வ புண்ணியம் அதிகம் இருக்கிறதோ எவர் முற்பிறவியில் நல்ல மகனாக தொண்டாற்றி வந்தாரோ எவருக்கு தாய், தந்தையரை போற்றுகின்ற குணம் இருந்து வந்ததோ மறுபிறவியில் அவருக்கு மிகச் சிறந்த வழிகாட்டியாக தந்தையும், தாயும் அமைவார்கள். தாயும், தந்தையும் மிகச் சிறப்பாக அமையப் பெற்று விட்டால் வாழ்க்கையின் எல்லா பகுதிகளையும் மிக மென்மையாக, திறமையாக பிரச்சினைகளை எதிர்கொள்ள ஒருவனுக்குத் தெரிந்து விடும்.

குழந்தைப் பருவம் முதல் இளமைப் பருவம் வரை தாயால் போஷிக்கப்பட்டு, இளம் பிராயத்திலிருந்து வாலிபப் பருவம் வரை தந்தையால் வளர்க்கப்பட்ட மகன் மிகவும் கொழித்து வளர்ந்தான். அறிவும், ஞானமும், அமைதியும், பண்பும் கொண்ட பெற்றோர்கள் இருப்பின் இந்த குணங்கள் அவனுக்கு இயல்பிலேயே இருப்பதுமின்றி இயல்பிலேயே இருக்கின்ற அந்தக் குணங்கள் போற்றத்தக்க வகையில் வளர்ந்தும் விடுகின்றன.

கர்வான தன்மானமுக் கொண்டவன், தகாத
ர்வைக் கொண்டவன் வாழ்க்கையில் பிரச்சினையை
அதிகம் சந்திக்கிறான் அதிகம் குழம்பிப் போகிறான்
அதிகம் தவறுகள் செய்கிறான். அவனுக்கு காயம்
ஏற்படும் அவன் கவலையோ ஆகி விடுகிறான்
கவலைகளிலிருந்து விடுபடாமல் தவிக்கிறான்
தன்னுடையதை அவனைப் போலவே வளர்கின்றன. அந்த
கவலைகளிலிருந்து அவன் அகலவில்லை என்றால்
அவனுக்கு கதி மோட்சமே இல்லை.

நல்ல செய்யாமல் மெல்ல மெல்ல தன்னைப்
பக்குவப்படுத்த நாயி மிருகத்தை தருவும் மிருகத்தை
புதுமையான பரவசமான வாட்டமே இயல்பானவரை நோக்கி
நடந்து போய் அங்கு சஞ்சாரம் செய்து கொண்டிருந்த
அழகும் இளமையும் மிக்க ஒரு துறவியை சந்தித்தார்.

பார்த்த மாத்திரத்தில் மனம் ஒருமைப்பட்டது.
அவரையே பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் ஆவலை ஏற்பட்டது.
அந்தத் துறவி ஒரு மலைமுகட்டில் நின்று உலகத்தை
அமைதியாக பார்த்துக் கொண்டிருக்க, சற்றுத்
தொலைவிலிருந்து பாகராயர் அந்தத் துறவியை
பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். இடுப்பில் கோவணம், அதற்கு
மேல் கட்டப்பட்ட புலித்தோல் ஆடை. சடை முடி.
கையில் திரிசூலம். இன்னொரு கையில் மண்டையோடு. அருகே
நான்கு நாய்கள். கம்பீரமான தோற்றம். கனிந்த உதடுகள்.
உறுதியான முகவாய். நல்ல உயரம். நீண்ட பாதங்கள்.
நீண்ட கைவிரல்கள். அகன்ற மார்பு. உட்குழிந்த வயிறு.
மலர்ந்த கண்கள். பேரான நெற்றி. விரிந்த காதுகள். உடம்பு
முழுவதும் ஒரு வெள்ளைக் கட்டை போல் ஒரு பரவசப்பு
பரவியிருந்தது. பாகராயர் உற்றுப் பார்த்ததைப் பார்த்து
மெல்ல அந்தத் துறவி திரும்பி சிரித்தார். பாகராயர்
அருகே போய் கை கூப்பினார். பாகராமனை நோக்கி
அந்தத் துறவி இரண்டு அடி எடுத்து வைக்க அவருக்கு
முன்னால் நாய்கள் ஓடி வர நாய்களுக்கும் அந்தத்
துறவிக்கும் சேர்த்து பாகராயர் நீண்ட
நெடுஞ்சாண்கிடையாய் விழுந்து வணங்கினார்.

"நல்லது, எழுந்திரப்பா. உன் பெயர் என்ன" என்று
துறவி கேட்க, பாகராயர் தன் பெயரையும், தன் தந்தையின்
பெயரையும் தான் ஜனித்த கோத்திரத்தின் பெயரையும்
தன்னுடைய வேலையையும் சொன்னார். துறவி
சந்தோஷமானார்.

"நான் யார் என்று பதிலுக்கு உனக்குச் சொல்ல
வேண்டுமா" என்று பாகராமனை துறவி புன்சிரிப்போடு

...து, புகழாமா தேவையில்லை என்று சொல்வார்.
"தலைப்பா தேவையில்லை என்று சொல்கிறார்"
"நீங்கள் மிகுந்த உயர்ந்த நிலையிலே இருக்கிறீர்கள்.
கட்டையை ஆனந்தத்தில் உங்கள் முகம்
மலர்ந்திருக்கிறது தீவிரத் தொண்டிருக்கிறது.
வழிதொழுகின்றனவாம் மிகப் பெரிய துறவியாக
இருக்கிறீர்கள் மிகப் பெரிய யோகியாக நீங்கள்
இருக்கிறீர்கள் என்பதை உங்கள் முகமொழி அதைப்
புரிந்தது. என் தாய் சொன்னதைப் போல மிக அழகான
மனிதர் என்று நினைத்தும் கொண்டாடுகிறேன். என்
தாயார் ஜாதகத்தில் முனிவரைவிட மிக அழகான ஒரு
துறவி ஒரு சேதுபதியை இப்பொழுது
பார்த்திருக்கிறேன். நீங்கள் பேர் வைத்து எனக்குச் சொல்ல
வேண்டிய அவசியமில்லை. உங்களை குரு என்று
நானாகவே நான் மனதில் வரித்துக் கொள்கிறேன்.

எந்த இடத்தில் நீ அமைதி உணர்கிறாயோ எந்த
இடத்தில் பரிபூரணமாக உன் மனம் உருகுகிறதோ
இருக்கிறதோ அந்த இடம் அற்புதமானது என்று என்
தாயார் சொல்லியிருக்கிறார். உங்களைப் பார்த்ததும்
உங்களைப் பார்ப்பதைத் தவிர வேறு எந்த சிந்தனையும்
என்னுள் ஓடவில்லை. உங்கள் மீது என் மனம்
மாத்திரமும் தவிர்த்து எல்லாவற்றையும் செய்கிறதும்
என்று போய், நான் யாரென்பதும் மறந்து போய் வெறுமனே
இந்த நிலைப்பும் இன்றி உங்களைப் பார்த்துக்
கொண்டிருந்தேன். நான் எனவோ அமைதியை அடைந்தேன்.
இப்பொழுது அதுமாதிரியை நான் அடைந்ததில்லை.
மையமான மாலையிலிருந்து செவ்விருட்டாக எனக்குச்
சாலித் தாரப்பட்டன. ஆனால் முதன்முதலில் நான்
முற்றும் போனதை, நான் இல்லாதிருப்பதை, இருந்தும்
இறந்து போனதை நான் உணர்ந்தேன்.

எனவே எனக்கு நீங்களே குரு. நீங்கள் யார் என்று
உங்களை அறிமுகப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டிய
அவசியமில்லை. குரு என்று தெரிந்த பிறகு குரு என்ன
பெயர் சொன்னாலும் குருதான். எந்த கோத்திரத்தில்
இருந்தாலும் குருதான். எப்படிப்பட்ட ரூபமாக இருந்தாலும்
குருதான். என்னவித வாழ்க்கை வாழ்ந்தாலும் அவர்
குருதான். உங்களைப் பற்றிய மற்ற எந்த விஷயங்களும்
எனக்குத் தேவையில்லை. நீங்கள் குரு என்கிற இடத்திலே
எனக்கு இருக்கிறீர்கள். என்னை சீடன் என்று
அங்கீகரித்தால் போதுமானது" என்று கை கூப்பினார்.
பாகராயரின் பணிவு அந்தத் துறவிக்கு சந்தோஷம்

கொடுத்தது.

"அப்படியே ஆகட்டும்" என்று சுவாமிகள் சொல்ல, மறுபடியும் பரகாமர் விழுந்து வணங்கினார். [illegible] விஷேசத்தை சொல்லத் துவங்கினார்.

"நன்னிரிய திருக்கிடம் [illegible] மேடையை யாமக்ருக்கிறேனாம் அதற்காக போக என் அகங்காரம் என்கிற அதிகாரத்தை தன் சொறுத்தோடக்கொள்ள நீக்குகின்றயே உன்னதமான குரு அந்தக் குருவை நான் நமஸ்கரிக்கிறேன்" என்று வந்தனம் சொன்னார்.

அந்த குரு சந்தோஷமானார்.

"பரகாமா ஏன் வேண்டாம் என்னிடம் வந்திருக்கிறாய் என்னை துதிக்கிறாய் உனக்கு என்ன வேண்டும் என்று கேள்" என்று ஆசி சொல்ல பரகாமர் "அனைத்தும் நீங்களே தீர்மானம் செய்யுங்கள் நான் எது கற்க உரித்தானவன், எது கற்றால் என் வாழ்க்கை சரியாகும் என்பதையும் நீங்களே முடிவு செய்து விடுங்கள் உலகத்தில் நான் எந்த செயலும் அறியவில்லை செய்யவேண்டும் இல்லாத தன்மையுடையவனாக இருக்கவே விரும்புகின்றேன்" என்று சொல்ல அந்தக் குரு மெல்லிதாய் மந்திர உபதேசங்கள் சொல்லத் துவங்கினார்.

"அத்வைதம் என்கிற நிலையே மிக உயர்ந்தது. இரண்டில்லாத என்கிற நிலையே மனிதன் அடைய அடைய வேண்டியது. இந்த இரண்டுமில்லாமை கடவுள் என்கிற விஷயத்தோடும் பிரபஞ்ச சக்தியோடும் பரமாத்மா என்று அழைக்கப்படுகின்ற அந்தப் பேரொளியோடு கலப்பதற்குத்தான் பலவேறு விதமான பிறவிகளை மனிதன் எடுத்து அதை நோக்கி நகர்ந்து கொண்டிருக்கிறான் பிறவி என்கிற பெருங்கடலை மறுபடி மறுபடி நீந்தி எப்போது கரையடைவோம் என்று அலுத்துப் போய் இருக்கிறான். நல்ல குருவை அடைந்தவர்களும் அன்பானவர்களும், உண்மையானவர்களும் மிக எளிதில் நீந்தி கரையை அடைந்து அந்தப் பேரொளியில் கலந்து விடுகிறார்கள்.

இப்படி பேரொளியில் கலந்து விடுவதற்கு துவைதம் என்கிற ஒரு வழி இருக்கிறது. அது இரண்டானது என்று சொல்கிறது. இரண்டு அல்லாதது என்கிற இடத்திற்கு இரண்டாக இருந்தால்தானே போக முடியும் என்று முடிவு செய்து. நான் வேறு, பரமாத்மா வேறு. பரமாத்மா உயர்வானது. நான் என்கிற ஜீவாத்மா அதற்கு கீழானது. ஜீவாத்மா இடையறாது பரமாத்மாவை நினைத்துக் கொண்டு அதற்கு அருகே போய் வசிக்கலாமே தவிர,

[illegible] இடையாது என்று தீர்மானம் செய்யும். அந்த [illegible] என்கிற விஷயத்திற்கு அன்பு பணிவு என்கிற [illegible] கொள்கிறது சரணாகதி என்கிற [illegible] எதை நோக்கி சரணாகதி [illegible] பூரணமான நோக்கி சரணாகதி.

இறைவன் எப்படி இருப்பான் ஒரு அர்ச்சாரூபம் [illegible] செய்யப்படுகிறது நான்கு கைகளோடு, சங்கு [illegible] சக்கரங்களோடு கிரீடத்தோடு இப்படியே அழகிய பட்டு உடையோடு தோளிலே துண்டோடு [illegible] நீண்ட விரல்களோடு அழகிய [illegible] மலர்ந்த முகத்தோடு மென்மையான [illegible] அந்த சமயம் தலை செய்தவ [illegible] உருவம் இருப்பான [illegible] அந்த கருப்பிரகத்திற்குள் [illegible] தான் காணாது [illegible] முழுவதும் [illegible] கற்பனைகளும் [illegible] மனிதன் [illegible] ஜீவாத்மா மறுபடியும் பரமேஸ்வரனை நோக்கி [illegible] சேர்ந்து அந்த [illegible] வைத்து விடுகிறது.

அத்வைதம் என்பது ஒரு வகை நிலைக்கும் எட்டுகிற வழி. இதே போல இன்னொரு வழியும் இருக்கிறது. [illegible] அதற்கு சாக்தம் என்று பெயர்.

சக்திதான் உலகத்தின் அசைவு. சக்திதான் பிரபஞ்சத்தின் இயக்கம். சக்தியின் பலவேறு வடிவங்கள்தான் பூமி, இந்த கிரகங்கள் அதற்கு நடுவே இருக்கின்ற இடைவெளியும் சக்தி நிரம்பியது. எங்கும் சக்தி நிரம்பியிருக்க அந்த சக்தியின் வடிவமாய் நீயும் நானும் இருக்க இந்த மலையும், புல்லும் இருக்க அந்தப் புழுவும் பூச்சியும் இருக்க இந்த விலங்குகளும், பறவைகளும் நீரும், அக்னியும், வானமும் இருக்க நாம் அதை நோக்கி [illegible] திரும்புவது நல்லது.

எப்படி திரும்புவது என்ற ஒரு கேள்வி வரும். சக்தி [illegible] அதற்கு என்ன ஒரு வடிவம் கொடுப்பது என்று ஒரு [illegible] யோசனை வரும்.

வைணவர்கள் அர்ச்சா ரூபமாக, சங்கு சக்கரதாரியாக இடுப்பில் கை வைத்து குழல் ஊதுபவனாக, [illegible] பசுவை அணைத்துக் கொண்டிருப்பவனாக, [illegible] நிற்றிருப்பவனாக கற்பனை செய்தது போல சாக்தம் கற்பனை செய்யவில்லை. மாறாய் அது சக்தி என்பது ஒளி ரூபம் என்று கண்டுபிடித்து விட்டது. எல்லாவற்றையும்

விஷயங்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து மந்திரவாதி
உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

மயில் புகழ் விழுந்தால் வாழ்க்கை
அபத்தமாக்குவதே போதும். உலகுக்கு மகன் என்றே
பொய்யான் பல வழிகளில் அந்தத் தூண்டிவிடும் பாடமாக
கேட்டு பரசுராமர் தன்னை திடப்படுத்திக் கொண்டார்.

"போதும் பரசுராமா. வேண்டிய அளவு உனக்கு
நான் தந்துக் கொடுத்து விட்டேன். உன் தகப்பனாருக்கு
வள்ளபசு சொல். எதேனும் கேட்க வேண்டியது இருந்தால்
ஒரு கேள்வியில் கேட்டு விட்டுத் தீர் பேரவாம். நாம் பிரியுந்தாமங்கள்
வேளை வந்து விட்டது" என்று சொல்ல பரசுராமர்
குருவை வலம் வந்து நமஸ்கரித்து "நான் யாரிடமிருந்து
டித்த வித்தையை தருக் கொண்டேன் என்று உலகம்
கேட்கும் அதற்கு பதில் சொல்லியாக வேண்டும் எனவே
தீங்கள் யார் என்று எனக்கு சொல்ல வேண்டும்" என்று
கேட்க இப்பொழுதுதான் சிவருபம்கொண்டதும் தனதுடைய
இப்போதைய வடிவிற்குப் பெயர் தக்தரத்ரேயர் என்பதும்
நான்னைச் சுற்றி இருக்கிற நாலு நாய்களும் நாலு
வேதங்கள் என்பதும் கூட்ட பரசுராமர் எனகிற விஷ்ணு
அம்சம் நெகிழ்ந்து சிவனை சுற்றி வந்து வணங்கி
யாயுப் புகழ்ந்தது.

பரசுராமர் குருவைப் பிரிய வனங்கியபொழுது
தத்தாத்ரேயர் பரசுராமரை அணைத்துக் கொண்டு
ஆசீர்வதித்தார்.

"படிப்பு என்பது அனுபவத்தின் பாரபட்டு விலங்க
வேண்டும். எந்த நேரத்திலும் உன் படிப்பு உனக்கு உதவ
செய்ய வேண்டும். உன்னுடைய முடிவுகளை உன் படிப்பு
உறுதிபடுத்த வேண்டும். எனவே நீ எதைச் செய்தாலும்
ஒரு ஞானியைப் போல் செய் என்று ஆசீர்வதித்தார்.
உலகம் பிரம்மமயம் என்பதைப் புரிந்து கொண்டு செய்
என்று சொல்லிக் கொடுத்தார்.

பரசுராமர் குருவிடம் விடைபெறுக் கொண்டு தன்
தந்தையின் ஆசிரமம் நோக்கி நடந்தார்.

7

மனிவருக்கு வாழ்க்கைப் படுதல் போல் ஒரு
தகம் உலகத்தில் எதுவுமில்லை. அரசன்
என்பவன் பயங்கரமானவன். எப்பொழுதும்
ஆயுதங்களோடு இருப்பவன். அவட்டமாக
இருப்பவன். அகங்காரமாக இருப்பவன்.

வைசியன் என்பவன் எப்பொழுதும் வியாபார
சிந்தனையாக இருப்பவன். வீட்டில் உள்ளோரை விட தன்

வியாபாரமும், பொருளும் முக்கியம் என்று நினைப்பவன்.
புலவர்கள் மாதை - கொண்டவர்கள். தனை
டும் தன் மொழி பெரிது என்று நினைப்பவர்கள். தன
ழிக்கு இழுக்கு என்றால் உயிரையும் பலி
ுக்கத் தயாராக இருப்பார்கள். எவர் எவைஞராகளும்
னை விட நாங்கள் கலை பெரிது என்ற எண்ண
ுப்பதை. மிக முக்கியமாக மனவிலை மாறாம்
மாக நடந்துகொள்வார்கள். ஆனால் முனிவர்கள
ப்படியல்ல. யாகம் செய்வதும் அவமான
ுத்துக் கொண்டு போகிறவர்கள அவர்களுக்கு
ாங்கள் ரக்கியமென்று மனவிலில்லாத
ாமோ யாகமோ நிறைவு பெறாது என்பதை தெரிந்து
ர்களை அழைத்து அவர்கள் இருக்கிற பொழுது
ாமம் செய்பவர்கள்.

தாட்ட, காய்ந்தா வாழ்க்கை நடத்த வேண்டும்,
ட்டிலுள்ள புல்வெளியில் குடிசை போட்டுக் கொண்டு
ுதேயா தங்க வேண்டும். மழைக்கு குடிசை தாங்குமா,
ரில் பெய்தால் கொள்ளாமல் இருக்குமா விலங்குகள்
து சுற்றிக் கொண்டால் குடிசையில் ஒளிந்து
ள்ளலாமா. யானைகள் மிதித்தால் குடிசையிலிருந்து
படி வெளியேறுவது, கோட்டையும், அகழியுமாய்
ருந்து விட்டால் எப்படி குடிசைக்குள் குடித்தனம் செய்வது
ுமனமால நேரத்தில் சோனுகா கலவைப்பட்டாள்.

ஆனால், ஒரு அற்புதமான கனவன்
னைவியிருப்பின் உலகத்தில் எதுபற்றியும் ஒரு மனைவி
ும் கொள்ள வேண்டியதில்லை என்பதை வெகு சீக்கிரம்
ிந்து கொண்டாள்.

வனவிலங்குகள் ஆசிரமத்தை சுற்றி வந்தன.
னால் ஒரு விலங்கு கூட அத்துமீறவில்லை. ஒரு சிறிய
ச்சி கூட உள்ளே நுழையவில்லை. ஓலைக் குடிசைதான்.
ுலே புற்கள் வேய்ந்த கூரைதான். ஆனால்
வையிலுக்கு குருனமயாக இருந்தது. பனிக்காற்று
ண்டமே இல்லை. மழை உள்ளுக்குள் ஒரு துளி கூட
ழவேயில்லை. இப்படிப் பாய்கள் தயார் செய்து அந்த
ிறவேயில்லை. இப்படிப் பாய்களை ஒன்றின் மேல் ஒன்றாகப் போட்டு
ுக்கி, நாறடது அடுக்கு உளாயாக அது திருந்தது.

ஒன்றரை முழ மண் சுவர் தானடி குளிர். வெய்யில
ரமும் நுழையவில்லை. பாசலும், சாளரமும் தெற்கு
ுவும் நுழையவில்லை. எனவே இதமான காற்று அற்கான
ர்த்து வைத்திருந்தன. எனவே இதமான காற்று அற்கான
ளே வந்தது. கதவு திறக்கின்ற விதத்தில் காற்று உளளே

மூன்று நாட்கள் வீட்டின் பக்கம் வரவேயில்லை. இவன் வாசலில் காத்திருந்தாள் மிச்சம். சிறிது நேரம் உட்கார்ந்து விட்டு பல பிள்ளைகள் அம்மாவை நோக்கி ஓடி வந்து விடும். ஆனால் பரசுராமன் அப்பாவிற்கு அருகிலேயே படித்துக் கொண்டான். அப்பா உணவை கலத்திலிருந்து தானே எடுத்து உண்டான். அப்பா ஆற்றங்கரைக்குப் போக அவனும் போனான். அப்பாவின் துணிகளை துவைத்துக் கொடுத்தான். அப்பா சாப்பிடும் வரை கை கட்டி காத்திருந்தான். அந்த இந்த வயதில் மற்றவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்று உற்றுப் பார்த்து தானும் அவ்விதமே செய்யத் துவங்கினான். அம்மா என்கிற விஷயத்தை, அம்மா கொடுத்த சௌகரியத்தை, அவள் உணவு ஊட்டலை, அவள் அணைப்பை, அவள் கதகதப்பை, அவள் கொஞ்சலை, அவளோடு சாய்ந்து சாய்ந்து ஆடியதை சுலபமாக மறந்து விட்டு விலகிப்போகி விட்டான்.

ரேணுகாவுக்கு இது வருத்தம் கொடுத்தது. ஆனால் ஒரு நல்ல பிள்ளை இப்படித்தான் இருக்க வேண்டும். பாடத்தில் கவனம் செலுத்தாமல் பாதியில் எழுந்து அம்மாவை வந்து 'கட்டிக் கொள்ளுகிற பிள்ளை அவ்வளவு வலுவானவன் இல்லை. இந்த உலகத்தை எதிர்கொள்ள, இந்த உலகத்தின் சூட்சமங்களை முறியடித்து அதை நல்லதாக்க அவன் அதிகம் படிக்க வேண்டும் அதிகம் உழைக்க வேண்டும் என்று ரேணுகாவுக்குத் தெரிந்தது.

மூன்று நாள் கழித்து தகப்பனோடு வந்து உட்கார்ந்து, கலயத்தில் சோறு வைத்ததும் யாரும் ஊட்டாமல் தானே உண்டு கலயத்தை சுத்தம் செய்து தகப்பனார் கலயத்தையும் சுத்தம் செய்து கவிழ்த்து வைத்துவிட்டு அம்மாவுக்கு அருகில் உட்கார்ந்து கொண்டான்.

"என்ன படித்தாய்" என்று கேட்டதும் மடமடவென்று தான் படித்ததை அனைத்தையும் அம்மாவிடம் சொன்னான்.

இவன் சாதாரண பிள்ளை இல்லை என்று மறுபடியும் தெள்ளத் தெளிவாய் தெரிந்தது. இவன் படித்ததற்கு அப்பாலும் தெரிந்து வைத்திருக்கிறான் என்று புரிந்தது. அவர்களுடைய மற்ற பிள்ளைகளைக் காட்டிலும் பரசுராமருடைய உடம்பிலும், முகத்திலும், மனதிலும் உறுதி ஜொலிப்பதை உணர முடிந்தது. இவன் வரம். இவன் முன்னோர்களின் மூலம் கிடைத்த பொக்கிஷம். இவன்

ஆசீர்வாதம் செய்யப்பட்ட குழந்தை. இவன் இந்த உலகத்தில் மிகப்பெரிய காரியங்களை நிகழ்த்துவதற்காக பெரியோர்களால் தூண்டப்பட்ட வித்து என்று புரிந்தது.

இவன் பிறப்பு ரகசியம் தெளிவாய்ப் புரிந்திருந்தாலும் அதை அவள் யாரோடும் பகிர்ந்து சொல்லவில்லை. அத்தனையையும் அவள் கோபமுள்ளவளாக, மிகுந்த கம்பீரமுடையவளாக, வேகமாய் காரியம் செய்பவளாக இருந்தாள். விவேகமாக நடந்தாள். துணிவாக நின்றாள். திறமையாக செயலாற்றினாள்.

ஜமதக்னி முனிவர் விதம் விதமாக அவன் மேனியை மெருகேற்றினார். நல்ல மழை அடிக்கும்போது "பரசுராமா" என்று கூப்பிடுவார். பரசுராமர் தூங்கிக் கொண்டிருந்தாலும் சட்டென்று எழுந்து அப்பாவுக்கு அருகே வந்து நிற்பான். வெளியே மழை பெய்கிறதப்பா என்று தந்தை சொல்வார். சொல்லுங்கள் அப்பா என்று மகன் கை கட்டி நிற்பான். "போய் மழையில் நில்" என்று அப்பா கட்டளையிடுவார். பிள்ளை எந்தப் பேச்சும் கேட்காமல் நேரே போய் கொட்டுகின்ற மழையில் நிற்கும். கடும் இருட்டில் கொட்டுகின்ற மழையில் அசையாமல் நிற்பான்.

ஒரு விளக்கேற்றி வீட்டு வாசலில் ரேணுகா வைப்பாள். அவன் விடியலில் எழுந்து வந்து அம்மாவை நமஸ்கரிப்பான்.

"அம்மா நீங்கள் விளக்கு வைத்தது எவ்வளவு சந்தோஷமாக இருந்தது தெரியுமா. என் உடம்பு குளிரால் நடுங்கியது. அந்த விளக்கிலிருந்து வரும் வெளிச்சத்தை நான் உஷ்ணமாக மாற்றிக் கொண்டு என் உடம்பு உஷ்ணத்தை பெருக்கிக் கொண்டேன். எனக்கு குளிரே தெரியவில்லை" என்று சந்தோஷத்துடன் சொல்வான். ரேணுகா அவன் தலையைத் தடவி நெற்றியில் முத்தமிடுவாள்.

எப்படி உன்னால் இருக்க முடிந்தது என்று வியப்போடு பார்ப்பாள்.

கடும் கோடையில் கனலோடு அவனை வெகுதூரம் போய் வரச் செய்வார். அவனும் போய் வருவான் உடம்பு முழுவதும் வியர்வை பெருக சுருண்டு போய் தோல் உரிய நிற்பான்.

நான் குளிப்பாட்டி விடுகிறேன் என்று ரேணுகா முன் வரும்போது மறுத்து விடுவான். அப்பா கொடுத்த

வேலையை முடித்து விட்டு ஓடிப்போய் நண்பர்களோடு விளையாடி [illegible] ஆடிப்பான். முங்கிக் குளிப்பான். கூட மலை முகில்களை போட்டு தேய்த்துக் கொண்டு விட்டு வந்து உணவருந்திக் கொண்டு விறகுக் கட்டையாய் விழுந்து தூங்க படுத்துக் கொண்டு அயர்ந்து தூங்கப் போவான். தூங்கும் பிள்ளைக்கு அருகே போய் விசிறி எடுத்து மெல்ல ரேணுகா விசிறுவாள்.

எது குறித்தும் பயமில்லாதவன். எது குறித்தும் கவலையில்லாமல், தகப்பனார் வாக்கையே தெய்வ வாக்காக கொண்டு வளருவது அவளுக்கு சந்தோஷமாக இருந்தது.

எல்லோரும் உன்னைப் பார்த்து ஏதாவது கட்டளையிட வேண்டும் நீ அதை உடனே நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று ஆசைப்படுவார்கள் உண்டு. ஆனால் எவரை கட்டளையிடுவது என்றுதான் தெரியவில்லை. மனதுக்குள் கொண்டாடுவாள்.

பத்து வயதில் நல்ல நாள் பார்த்து வைதிக அந்தணர்கள் கொடுத்தார்கள். வில்லை ஏந்தி தகப்பனை வணங்கி பிறகு தாயிடம் வந்து அந்த வில்லை அவளிடம் கொடுத்து அவள் பாதங்களில் நெற்றியை பதிய வைத்து "நான் நன்கு படிக்க வேண்டும் என்று ஆசீர்வாதம் செய்யம்மா" என்று சொன்னான்.

சரி என்று ரேணுகா சொல்லவில்லை. அவன் தலையில் கை வைத்து "எல்லா வெற்றிகளும் உன்னை வந்து அடையட்டும்" என்று வாழ்த்தினாள். "தர்மத்தின் பாதுகாவலனாக நீ திகழ வேண்டும்" என்று சொன்னாள்.

அஸ்திரங்களைப் பற்றி முதல் பாடம் பரசுராமனுக்கு ஜமதக்னி முனிவர் கற்றுத் தந்தபோது ரேணுகாவும் அருகில் இருந்தாள். அருகில் இருந்த தர்ப்பையை [illegible] வெட்டி பாய்ச்சி இப்பொழுது இவை புற்கள் வெறும் புற்கள். இந்த புற்களை சரியான திக்கிலே வைத்து சரியானபடி மந்திரம் உச்சரித்து சரியானபடி வீசினால் இவை அஸ்திரங்களாகும். பெரிய இரும்பு உலக்கையை இந்த புற்கள் துண்டு துண்டாய் உடைக்கும். இதனுள் சக்தி ஏற்படுத்துவது நம்முடைய வேலை. மெல்லிய பிரம்புகளை நாணில் ஏற்றி நுனையிட்டு அதற்குள் நெருப்பு அடைத்து காற்று விதம் விதமாக பறந்து போகும் [illegible] செய்து மந்திர ஒலியை அந்த இடத்திலே பரவச் செய்து அந்த மந்திர ஒலி இதனுள் புகுந்து நெருப்பையும் [illegible] தூண்ட இது சீறிப் பாய்ந்து எதிரே இருக்கும்

[illegible] முழுமையையும் நாசம் செய்யும்.

அஸ்திரங்களையே தயாரித்து இந்த அஸ்திர வித்தையும் தெரிந்திருக்க வேண்டும். நாம் பிரயோகப்படுத்த இது மற்றவருக்கு தெரியாதபடி நாம்தான் தயார் செய்ய வேண்டும். யார் இதற்குத் தகுதியுடையவரோ அவருக்கு இதை அளிக்க வேண்டும். தவறான இடத்தில் அப்பாவி மக்கள் மீது பிரயோகிக்க மாட்டேன் என்று சத்தியம் வாங்கிக் கொள்ள வேண்டும். உதாரணத்திற்கு தர்ப்பைப் புல்லை நீவி நான் அந்த மரத்தில் [illegible] விடுகிறேன் பார் என்று சொல்லி தர்ப்பைப் புல்லை வீசி மிகுந்த சீறலுடன் போய் மரத்தில் ஒரு சாண் ஆழம் புதைந்து இதுவே ஒரு மனிதனுடைய நெஞ்சாக இருந்தால் [illegible] விலா எலும்புகளில் அவன் மரணமடைந்திருப்பான். [illegible] ஒருவனைக் கொல்லப் போதும்.

ஒரு மனிதன் ஆயுதம் எடுத்து அலைய வேண்டிய அவசியமில்லை. வழியில் கிடைக்கும் புற்களோ, கற்களோ, [illegible] ஏன் சில சமயம் வெறும் தூசி கூட ஆயுதமாகலாம். கருவிகளில் எதுவும் இல்லை. [illegible] அந்த கருவிகளிடம் மந்திரம் [illegible] விஷயம் இருக்கிறது. அவன் [illegible] வித்தையை தெரிந்து கொள்வதும், விதம் விதமாக பயிற்சி செய்வதையும் ரேணுகா அருகே இருந்து பார்த்தாள்.

"அஸ்திரங்களை விடுவது போல அஸ்திரங்களை தடுப்பது பற்றியும் சொல்லித் தருகிறேன். மந்திரத்தால் உன்னைச் சுற்றி ஒரு வெற்றிடம் ஏற்பட்டு விடலாம். இந்த வெற்றிடம் ஏற்படுத்தி விட்டால் எந்த விஷயமும் இந்த வெற்றிடத்தைத் தாண்டி இங்கு வராது. வெற்றிடத்தை [illegible] வெளி விட்டு சாதாரண அம்புகள் போதும் செய்து விடலாம். அப்போதும் பெரிய கதை போன்ற விஷயங்கள் உன்னைத் தாக்காது. நீ எதிராளியை பார்க்கவும் முடியும். இந்த ஆயுதமும் உன்னை தாக்கவும் தாக்காது. இந்த வெற்றிடம் இல்லாத நடுவே நீ அம்பு செலுத்தும்படியாக [illegible] காற்றுள்ள இடத்தையும் நீ உருவாக்கிக் கொள்ளலாம். காற்றுள்ள இடத்தின் வழியாக நீ ஆயுதத்தைச் செலுத்தலாம். பிறகு வெற்றிடத்தை உன் எதிரே நிறுத்திக் கொள்ளலாம். மிக அற்புதமாக தனி ஒருவனாக ஒரு பெரும்படையை நீ எதிர்கொள்ள முடியும்.

பரசுராமர் சிறிது கூட சிந்தனை சிதறாமல் தகப்பன் சொல்வதைக் கேட்டுக் கொண்டான். அப்பாவைத் தவிர

வேறு எவர் முகத்தையும் ஏறிட்டுப் பார்க்காமல் இருந்தாள்
அவள் அலுத்தும் சலுகுக் கொள்வதை தாயும், மாமியும்
தோழிகளும் மற்ற மாணவர்களும் உறுதி பார்க்கிறார்கள்
என்பது பற்றி ரெஜி கூட லட்சியம் செய்யாதிருக்கான, தன்
பாடம். தன் தகப்பன் தவிர வேறு எதிலும் அவனுக்கு
நித்தனையில்லை.

ஒரு ஆண எவ்வளவு வேகமாக ஒரு
பெண்ணிடமிருந்து விலகுகிறான் ரேணுகாவுக்கு
கவலையாக இருந்தது. தன் மடியில் கொஞ்சி சீராடிய
பிள்ளை தன்னை தவிர்க்க பட்டினியோ வந்து போகிறான்
என்பது சற்று ஆதங்கமாக இருக்கிறது.

இவ்வளவுதானா உன்னை வளர்த்து ஆளாக்கி விட்
தூக்கவும், அம்பு தொடுக்கவும் வைத்துவிட்டேன் நினை
தகப்பன்தான் முக்கியமா, நான் இப்படியா எப்பொழுதும்
..துவர் முகத்தைத்தான பார்த்துக் கொண்டிருப்பாயா
பிள்ளை திரும்பிக் கூட பார்க்க மாட்டாயா நான் எப்படி
இருக்கிறேன் என்று விசாரிக்க மாட்டாயா என்று
மனசுக்குள் பொருமினாள். அப்படியென்ன ஒரு தகப்பன
என்று ஜமதக்கினி முனிவரை இளகாரமாகவும் நோக்கத்
துவங்கினாள். இது எப்படியடி நியாயம் என
தோழிகளோடு பேசத் துவங்கினாள். தோழியும் வேறு
வழியில்லாமல் ஆமாம் நீங்கள் சொல்வதுதான் சரி என்று
ரேணுகாவுக்கு ஆமாமுகப் போனாள்.

"நான் கஷ்டப்பட்டு பத்து மாதம் குழந்தை சுமந்து
அந்த சுமப்பதினால் ஏகப்பட்ட உபத்திரவங்கள் பட்டு தாங்க
முடியாமல் அலைந்து வயிறு புரட்டி வாந்தி எடுத்து
மயக்கமாகி, தள்ளாடி பெருமூச்சு விட்டு திரும்பவும்
சூழ்வதற்கு வலிக்குமே என்று இருமாமல் அடக்கி நம்
ஆசைகளை ஒதுக்கி வைத்து விட்டு சுழற்சிக்கு என்ன
ஆகும், என்ன ஆகாது என்று பார்த்து உணவு எடுத்து
கொண்டு சகல நேரமும் அவளையே நினைத்துக்
கொண்டிருக்க அவள் ஒரு எல்லைக்கும் பிறகு வேறு
பக்கம் போவது ஆத்திரமாகத்தான் இருக்கிறது" என்று
வேலைக்காரி சரஸ்வதி சொன்னாள்.

"அதுமட்டுமல்ல, பிறந்த பிறகு எத்தனை இம்சை
ஒவ்வொரு அசைவையும் கவனித்து முழு நேரமும் வேறு
எந்த வேலை செய்து கொண்டிருந்தாலும் இவன்
நினைவோடு இருந்து இவள் பால் குடிக்கிறேன் என்று
மிரை உறிஞ்சுவது போல நம் சக்தை உறிஞ்சி எடுத்து
ரிய ஒரு அவஸ்தையை அடுத்து நமது உடுப்புகளை

நாக்கி நம் உருசுத்தை அடிக்கு வைத்து, எத்தனை
பாடுகள் கொடுத்திருக்கிறான், ஆனால் இவைகளை
பாடுகள் என்று என்னுவதற்கு கூட முடியவில்லையே.
டி வளர்ந்த குழந்தை பத்து வயதிற்குப் பிறகு தாயும்,
தகப்பனும் மட்டுமே முக்கியமென்ற வேறு ஒரு
நத்திற்குப் போவது என்ன நியாயம் இது இயற்கை
ன சதியா அல்லது இந்த மனிதர்கள் வகுத்த திட்டமா
நான் சமயம் சொல்லிக் கொடுக்கா விட்டால் கன
ருடிக்க சொல்லித் தராவிட்டால், நான் எப்படித்
தெரிவது, எப்பொழுது கண் விழிப்பது என்று சொல்லித
ராவிட்டால் இவன் அல்துாப் பயிற்சியோ, ஆயுதப்
யிற்சியோ கற்றுக் கொள்ள முடியுமா. முதன் முதலில
னவு உட்கொள்வது என்பதை நாம் சொல்லித்
ரிவனையா இந்த நன்றியை இவன் வைத்திருக்கிறான
தப் பிள்ளையும் தாயிடம் நன்றியோடு இவை
ரிபதுதான் என் அபிப்ராயம் என்று ரேணுகா பொருமிக்
ாவை வேலைக்காரி சரஸ்வதி ஆமோதித்தாள்.

"ஆனால் அவனை இனிமேல் நினை திருப்ப
டியுமா

"முடியாது அவன் தனது பக்கம் திரும்பி
தையும், அவனும் வேறு பக்கம் நடந்து போய்க்
ண்டிருக்கிறார்கள். இந்த உலகத்தில் பிழைப்பது பற்றி
ோசித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தர்ம நியாயங்கள்
றியும், வேத விசாரங்கள் பற்றியும், வாழ்க்கை
ாயிருந்தது பற்றியும், எப்பொழுது மறையும் என்பது
றியும், பிரபஞ்சம் தோன்றியது பற்றியும், வளர்வது
றியும் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்

"இதெல்லாம் படிக்கிற அந்தப் பையனுக்கு
ஷயங்கள் பற்றி எதேனும் சொல்லித் தருவார

"மாட்டார் என்று தோன்றுகிறது. படிக்க
ண்களுக்கு பெண்கள் மீது ஒரு அலட்சியம் வெறும்
ாகப் பொருள் என்பதாக ஒரு எண்ணம் வெறும்
தவிக்காக நிறுத்திக்கொள்ளவே இவர்களுக்கு விருப்பம்
தும் சொல்கிறது என்பதாலேயே நம்மை அருகே
ைத்து யாகம் செய்கிறார்கள். மறுபடிக்கு நாம்
வங்காப் பொருளே தவிர வேறு எதுவுமில்லை.
தக்கினி முனிவரிடம் இதுபற்றி ரேணுகா பேச
ற்சித்தபொழுது அவர் விழி உயர்த்தி போதும் என்று
டக்கினார்.

"இதுபற்றி பேச வேண்டுமென்றால் சரியாகச்

சிந்திக்க வேண்டும். சரியாகச் சிந்திக்க வேண்டுமென்றால் நடுநிலைமையிலே இருக்க வேண்டும். நடுநிலைமையிலே இருக்க வேண்டுமென்றால் எது குறித்தும் ஆசையற்று வாழ வேண்டும். ஆசையோடு இருப்பவர்கள் நடுநிலைமையில் இருப்பவர்கள் அல்ல. நடுநிலைமையில் இல்லாதபொழுது எந்த விஷயத்தைப் பற்றியும் முழுதாக தெரிந்து கொள்ள முடியாது. முழுதாக தெரிந்து கொள்ளாத விஷயத்தைப் பற்றி நீ என்னோடு பேசுவதில் எந்தப் பயனும் இல்லை" என்று சொல்ல ரேணுகா வாயடைத்துப் போனாள்.

பதினாறு வயது வந்ததும் பரசுராமர் தந்தையை வணங்கி நின்றார்.

"நல்லது இருந்தான் ஒரு நல்ல நாள். எனவே நீ என்னையும், உன் தாயையும் இந்த ஆசிரமத்தையும் விட்டு இமயமலை பக்கம் போ. வனாந்திரங்களில் சஞ்சரித்து அங்குள்ள தாவரங்களைப் பற்றியும், விலங்குகளைப் பற்றியும் தெரிந்து கொள். நான் சொல்லிக் கொடுத்த வித்தைகளை தனியே பயிற்சி செய். நகரங்களுக்குப் போய் மக்களுடைய வாழ்க்கையை கவனி. அவர்களுடைய குணங்கள் மாறுவதை உற்றுப் பார். அரசர்களுடைய செருக்கை, அந்தணர்களுடைய அகட்டலை, வைசியர்களுடைய தந்திரத்தை, சாதாரண மக்களின் கள்ளத்தனத்தை நன்கு பார்த்து அதில் நல்லவர்கள் இருக்கிறார்களா என்று தேடி அவர்களை உற்சாகப்படுத்து.

எல்லா வர்ணத்திலும் நல்லவர்களும் கெட்டவர்களும் இருக்கிறார்கள். அதில் நல்லவர்களை உற்சாகப்படுத்த, அவர்களின் சிறப்பால் இன்னும் நல்லவர்கள் அதிகப்படுவார்கள். கெட்டவர்கள் அவர்களாலேயே விலக்கப்படுவார்கள் எனவே ஒரு அந்தணன் இடையறாது இதைச் செய்து கொண்டிருக்க வேண்டும்.

நாம் வெறும் அந்தணர்களாக இல்லாமல் இன்னும் ஒரு படி மேலே போய முனிவராக, மந்திரங்களை கவிகரிக்கின்ற ரிஷியாக வாழ்வதற்கு முயற்சிக்கிறோம். எனவே இந்த மனித குலத்தை வழி நடத்த வேண்டியது நம்முடைய கடமை. வழி நடத்துவதற்குப் பின் எந்த வழியில் இவர்களை நடத்துவது என்பதை உற்றுப் பார்த்து நீயாக கற்றுக் கொள். இனி நான் சொல்லித் தரும் பாடம் முடிந்தது. ஒவ்வொரு முடிவும் இனி எடுக்க வேண்டியது நீயே நீ மட்டுமே

பரசுராமா அந்த வித்தைகளில் மிகச் சிறந்தவனாக இருக்கிறாய். காலம் சொன்னாற்போல எல்லா விஷயமும் உனக்கு தெளிவுறத் தெரிந்திருக்கிறது. வெளியே அதை பயன்படுத்த செல்லாதே. அவசரப்பட்டு காரியம் பண்ணாதே. [illegible] இரு நல்லவர்கள் யார் என்று உறுதியாக [illegible] அவர்களை நிலை திருப்ப நல்லவர்களைக் கொண்டாடு. [illegible] அந்தணனாகவே இருப்பதற்கு முயற்சி செய்" என்று சொல்ல, பரசுராமர் தகப்பன் கோரிக்கை ஏற்றுக்கொண்டு தாயை வந்து வணங்கினார்.

விடை பெறுகிறேன் ஆசீர்வதிக்க வேண்டும் என்றார்.

"எப்போது வருவாய் பரசுராமா" ரேணுகா கேட்க பரசுராமர் தலை நிமிர்த்தி "தெரியாதம்மா எப்பொழுது தோன்றுகிறதோ அப்போது வருவேன்."

"இது என்ன புதிய பரசுராமா நீ இன்று வருவாய், நாளை வருவாய் என்று ஒரு இலக்கு இருந்தால் அந்த நாளுக்காக நான் காத்திருப்பேனல்லவா."

"அம்மா நீங்களும் நானும் மறுபடியும் நிச்சயம் சந்திப்போம் சந்திக்காமல் போக மாட்டோம். ஆனால் எப்பொழுது எந்தச் சூழ்நிலையில் என்று எனக்குச் சரியாகத் தெரியவில்லை. சொல்ல வேண்டிய அவசியமும் இல்லை. எனக்காக காத்திருக்காதீர்கள் தாயே. உங்கள் வேலை என்னை பெற்றதும் முடிந்து விட்டது. என் தகப்பனின் வேலை எனக்கு வித்தைகள் கற்றுக் கொடுத்ததும் முடிந்துவிட்டது. நீங்கள் என் எல்லாம் பிரிய [illegible] இருக்கிறீர்கள் என்று தெரியவில்லை. இதோ அப்பா மிக [illegible] உனக்கும், எனக்கும் எந்த உறவுமில்லை. நீ [illegible] பிள்ளை. ஆனால் உள்ளே உன்னுடைய [illegible] களை நீயே [illegible] கொள்ள வேண்டும். நீயே [illegible] காரணமாக வேண்டுமென்று என்னை [illegible] விடுவது போல நீங்கள் ஏன் அழுக்கவில்லை என்று எனக்குத் தெரியவில்லை அம்மா.. எனக்குத் தோன்றியபோது வருகிறேன். நான் வந்தாலும் வராதுபோனாலும் எங்கு வாழ்ந்தாலும் இவரே எனக்குத் தந்தை. நீங்களே எனக்குத் தாய். எனவே நாம் சந்திப்பதும் சந்தித்து மறுபடி பேசுவதும் முக்கியமில்லை" என்று சொல்ல ரேணுகா நாணத்தால் தலை குனிந்தாள்.

ஜமதக்கினி முனிவர் வாய் விட்டுச் சிரித்தார். பிள்ளையை ஆசீர்வதித்தார்.

பிள்ளை வடக்கே போயிற்று.

எவருக்கும் சொல்லிக் கொடுக்க கூடாது [illegible] தம்பிகளுக்கு தியானம் எதுக்கு என்று அவர்கள் [illegible] மனமினைப்பித்தான இருக்க வேண்டும் என்னை [illegible] இந்த வகில் தியானம் செய்வதே [illegible] படியான ஆள் நான்தான். எனவே நீங்கள் சொல்வது [illegible] கொடுத்தால் இருக்கவே உங்கள் நாக்கை அறுக்கிற [illegible] என்று சொல்லி விட்டனர்.

அந்தணர் தன் பிறப்பை நினைந்து [illegible] கிடக்கிறார். அவருக்கு [illegible] நெஞ்சும் [illegible] போய்க் கொண்டிருக்கின்றன ஆனாலும் அவருடைய [illegible] ஒளி மங்கிவிட்டது.

இளவரசர்களால் மிகவும் கஷ்டப்பட்டு [illegible] ஆட்டுப்பெண்களுக்கு தினசரி அந்த வீட்டில் [illegible] பிறப்பால் அந்தணன் "ஆம்பளை அடிப்பதும் பெண்களை இழிப்பதும் அவர்கள் அவமானமும் அவர்கள் அவலமானது பேடிகளை பார்ப்பதுபோலவும் நடந்து கொண்டிருக்கிறது இதே பாதிரி [illegible] கொடுமைகளைப் பார்த்த இவைகளை எல்லாம் பார்க்கும் பொழுது காங்களைப் போல் நீட் எடுத்துக் கொண்டு விடுவது நன்றுக் கொண்டு, தெருவில் இறங்கி [illegible] என்று தோன்றுகிறது. வெறும் அந்தணனாக இருப்பதில் எந்தப் புண்ணியமும் இல்லை. அவர்கள் அடுக்கும் அநாகரிகங்களை இரப்பதில் எந்த மரியாதையும் இல்லை. நமது வித்தை நம் எதிரேயே நம்மை [illegible] விடுவதைப் பார்க்கும்பொழுது குலத்தில் சிறுமை, குலத்தின் [illegible] மீதும் எனக்கு அவ நம்பிக்கை ஏற்படுகிறது.

இந்த குலத்தோன் என்று சொல்வதை விட எனக்கு எந்த குலமும் இல்லை. எந்த நெறிமுறைகளும் இல்லை என்று நாஸ்தியாய் அலைபவரே என்று தோன்றுகிறது.

வீட்டுப் பெண்களை நாசித்தொண்டு போய் விடுகிறார்கள். சொத்துப் பத்துகளை பிடுங்கிக் கொள்கிறார்கள். தம் இருப்பைப் [illegible] செய்கிறார்கள் என்கிற பொழுது துறவு தானே உயர்ந்த விஷயம் இன்னொருவர் நொந்தபடி சொன்னார்.

பரசுராமர் அந்த இடத்தைத் விட்டு [illegible] வேறு தேசம் போனார்.

இளவரசர்களால் பெண்கள் அவமானப்பட அந்த வீட்டு ஆண்கள் அந்த அவமானத்தைத் தடுக்க முடியாமல் அரச குடும்பத்தினரை தண்டிக்க முடியாமல் தங்கள் வீட்டுப் பெண்களை நீ ஏன் வெளியே வந்தாய் [illegible]

ஏன் அழகாக இருக்கிறாய் என்று அவர்களின் அழகை நிந்தித்தார்கள். அதிகம் உண்ணாதே என்று [illegible] கட்டளையிட்டார்கள் விரதங்களும் நோன்புகளும் தோன்றியது. [illegible] இருக்கும்படி வைத்து [illegible] கொண்டார்கள் ஒரு சிறிய வீட்டுக்குள்ளேயே வாழ்க்கை முழுவதும் இருக்கும்படி [illegible] வைத்திருக்கிறீர்களே என்று பெண்கள் [illegible] படிப்பிலாததாலே [illegible] வேண்டாம் படித்தால் முகத்தில் [illegible] பயம் போய் விடும் [illegible] இன்னும் அவலத் துயரம் விடுவாய் நீ இன்னும் பிள்ளையும் அவலந்தான் அது எங்கு [illegible] என்று அவளை [illegible]

படிப்பிலலாதவர்களை [illegible] படிப்பிலாதவர்கள் படித்தோர் வாழும் அறிஞர்களை பெரியவர்களின் பலவிதமான குழப்பங்கள் [illegible] ஞாபகசக்தி இல்லாத நல்ல போக்கில்லா [illegible] எப்பொழுதும் மிகவும் பர்த்தியும் [illegible] அதிகமாயிருந்தார்கள். பாரி [illegible] போனாலும் ஆட்சி மகனுக்கு [illegible] தொடர்ந்தார்கள் பயந்த மைமனைகளுக்கு [illegible] கொடுக்காதவர்களாய் இருந்த வியவர்கள் [illegible] வேடம் போட்டார்கள். பெரிய வீரர்களை [illegible] சொன்னார்கள் அவரது வேதம் [illegible] படைகளியாய் அவர்கள் முன்னே [illegible] தோல்வியுறும் மக்களிடையே [illegible] பேசுபவர்களில் பொய்களை [illegible] மிக உத்தமர்கள் என்று கொண்டாடினார்கள்.

அந்தணர்களிலும் [illegible] வைசியர்களிலும் இம்மாதிரி பயந்த பக்குவமில்லாத குழந்தைகள் அதிகம் பேர் இருந்தார்கள். தேசம் மொத்தமுமே மிகவும் நிறம் [illegible] தெளிவாக பரசுராமருக்குத் தெரிந்தது.

கடினமான குழந்தைகளை ஒழுக்க கோட்பாடுகளை வாழ முடியுமே தவிர ஒழுக்கத்தை உறுதியாக கடைப்பிடிக்க முடியவில்லை. வைராக்கியம் இல்லை. வைராக்கியம் இல்லாததால் மனனம் செய்வதும், தெளிவாகப் புரிந்து கொள்வதும் பிரச்சினையாகி விட்டது. தெளிவான புரிதல் இல்லாததால், அதே சமயம் படிப்பில் தலை உயர்வு தேவைப்பட்டதால் ஆசிரியர்களை வேறு விதமாக

அறுகி. அவர்களுக்குப் பல்வேறு உதவிகள் செய்து அவர்களை சந்தோஷப்படுத்தி தன் படிப்பின் தேவை விட்டு அவர்களை செல்ல வைத்து. அப்படி தேடிய மாணவர்கள் பெரிய வேலையில் அமர்ந்து அந்த வேலையையும் [illegible] கொண்டிருந்தார்கள்.

சில [illegible] இல்லை. [illegible] இல்லை. நேர்மையான பணியாளர்கள் இல்லை. [illegible] இல்லை [illegible] அமைச்சர்கள் இல்லை. [illegible] அதிகாரிகள் இல்லை [illegible] இல்லை. எல்லாரும் பல [illegible] ஒரு குழப்பமாய் அந்த நேரம் இருந்தது. [illegible] மக்களை [illegible] புரிந்தது.

[illegible] நல்லவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து [illegible] அவர்களை தனியே [illegible] நல்ல [illegible] நல்ல ஜோசியர்களை, நல்ல [illegible] நல்ல [illegible] நல்ல மருத்துவர்களை [illegible] மந்திரங்கள் சொல்லிக் கொடுத்து வைராக்கியம் ஏற்படுத்தி ஒழுக்கத்தின் சிறப்புகளைச் சொல்லி [illegible] வெளிப்படுத்தி [illegible] அதிகரித்து தன் [illegible] அவர்களின் [illegible] தாண்டி விட்டு நாட்டுக்கு அனுப்பினார்.

நகரம் சந்தோஷப்பட்டது. அவர் அனுப்பிய கவிஞர்களும், கதைக்காரர்களும், நாட்டியக் கலைஞர்களும், மருத்துவர்களும் மக்களிடையே போய் நல்ல செய்திகளை சொன்னார்கள். பொய்யர்களை இனம் காட்டினார்கள். உண்மையாய் இருப்பதின் நன்மையைச் சொன்னார்கள். [illegible] பலநூறு வருடங்களின் பொய்யில் வாழ்ந்திருந்த அந்த நகரம் நல்ல திசை நோக்கி திரும்பியது.

யார் உன் குரு. எங்கே இருக்கிறது அவரது இருப்பிடம். எவ்விதம் கற்றாய் இவ்வித விஷயங்களை அவரிடம் நானும் கற்றுக் கொள்ள வேண்டுமே. அந்த குருவை எனக்கும் அறிமுகப்படுத்து. அவர் பெயரை நானும் சொல்ல விரும்புகின்றேன். அவரை வணங்க விரும்புகின்றேன். அவர் பட்டத்தை, அவர்

[illegible]

பெண்களை ஆண்கள் அதிகரிப்பதும் தான் கற்று சிறந்ததை மற்றவருக்கு உபதேசிப்பதும் செல்வமும் அவர்களுடைய கற்றுக் கொண்டதும் இந்த தொடர்ந்து நடைபெறுவதை அறிந்தது. சுந்தரசேனர் கற்றுக் கொடுத்த காதை உபதேசத்தை மெல்ல மெல்ல அவரும் முக்கியமானவர்களுக்கும் சொல்லிக் கொடுத்தார்.

அம்மையைப் போல நீ என்று வலியுறுத்தினார். அம்மா பாவமின்றி இருந்தால்தான் நல்லது என்று மாணவர்களுக்கு மனதில் பதியும்படி விளக்கிச் சொன்னார். அறிவாளிய போற்றுகின்ற மாணவர்கள் ஆனையிடையும் பேறும் ஏற்றுக்கொண்டனர்.

அரசர்கள் அதைவிரும்பும்போது எக்காலத்திலும் நிறுத்தப்பட்டார்கள். அரசர்களுடைய ஆணை மதிக்கப்பட்டது. அரசர்களுக்கும் இந்த விஷயங்கள் சொல்லித் தரப்பட்ட அவர்களும் பெண்களை மரியாதையாக நடத்துகின்ற நியமனங்களை கொண்டவர்கள். இவ்வாறு பல மாறுதல்களை ஏற்படுத்தி பரசுராமன் தன் தேசம் நோக்கி திரும்பினார்.

அந்த ரேணுகா விடியல் நேரத்தில் குளிக்கப் போகையில் நதியில் சலசலப்பு அதிகமிருந்தது. மூங்கில் தோப்பிலிருந்து முன்னேறுகையில் அங்கு ஒரு கந்தர்வன் தன் மனைவியோடு எதிர்க்கரையில் குளித்துக் கொண்டிருப்பதை பார்த்தாள்.

கந்தர்வனைப் பார்த்ததும் ஆச்சரியமாக இருந்தது. அந்த கந்தர்வன் இளமையாக அழகாக இருந்தான். அவன் மனைவி அவனருகே இருந்து தலையில் எண்ணெய் தடவி முதுகுக்கு வெண்ணெய் தடவி, விரல்களை சுத்தம் செய்து, கால்களில் அழுக்கு எடுத்து அவனை குளிப்பாட்டிக் கொண்டிருந்தாள். குடத்தில் நீர் எடுத்து அவன் தலையில் ஊற்றினாள். வாசனைப் பொடிகளை தடவினாள்.

கந்தர்வர்கள் பல ரூபம் எடுக்கக் கூடியவர்கள். மான்களாக, யானைகளாக, நாரைகளாக, தேனீக்களாக உருவெடுத்து சுற்றுகிறவர்கள். இடையறாது ஆணும், பெண்ணுமாய் குதூகலித்திருப்பவர்கள். இந்த கந்தர்வர்கள் மனிதர்கள் ரூபம் எடுத்து சந்தோஷமாய் குளியல் நடத்திக் கொண்டிருந்தார்கள்.

கந்தர்வன் குளித்ததும் பாதியில் எழுந்து தன் மனைவியை அருகே உட்கார வைத்து, நீர் மொண்டு அவள் தலையில் ஊற்றி, அவளுக்கும் வாசனைப் பொடி

தடவினான். இரண்டுபேரும் ஒருவருக்கொருவர் வாசனைப் பொடி தடவிக் கொண்டு சிரித்து பேசிக் கொண்டிருந்ததை ரேணுகா தொலைவிலிருந்து பார்த்தாள்.

என்ன அற்புதம்! எவ்வளவு அன்யோன்யம், எத்தனை அன்பு. இவனைப் பார்த்தால் பரசுராமனைப் போலவே இருக்கிறது. பரசுராமன் வீட்டை விட்டுப் போய் ஆறு வருடங்கள் ஆகிவிட்டன. பதினாறு வயதில் போன பிள்ளை இப்பொழுது இருபத்திரண்டு வயதாக வளர்ந்திருப்பான். இன்னும் அகலமாகியிருப்பான். இன்னும் உறுதியாகியிருப்பான். இன்னும் கிசை நீண்டு வளர்ந்திருக்கும். அந்த பரசுராமன் இப்படி ஒரு பெண்ணோடு குதூகலித்து குடித்தனம் நடத்துவதை பார்க்க வேண்டும். பார்த்துவிட்டுத்தான் இந்த உலகம் விட்டுப் போக வேண்டும். இந்த கந்தர்வனை விட பரசுராமன் இன்னும் அழகாக இருப்பான் என்று தோன்றுகிறது. இந்த கந்தர்வியை விட இன்னும் தனிமையான, இளமையான, அழகான ஒரு பெண் பரசுராமனுக்குக் கிடைக்க வேண்டும். அவர்கள் இப்படி குளிப்பதையும், பேசுவதையும், சல்லாபிப்பதையும் பார்க்க வேண்டும் என்று ரேணுகா யோசனை செய்தாள்.

வெயில் மேலேறியது. ஜமதக்னி முனிவர் ஆசிரமத்து பூஜைக்கு வேண்டிய நீரோடு திரும்ப வேண்டிய மனைவி இன்னும் ஆற்றங்கரையிலேயே இருப்பதை உணர்ந்தார். என்ன செய்கிறாள் என்று உற்றுப் பார்த்தபோது அவள் கந்தர்வனும் கந்தர்வியும் சல்லாபிப்பதை திகைத்து பார்த்துக் கொண்டிருப்பது தெரிந்தது. இன்னும் ஆழ்ந்து நோக்கியபோது மகன் மீது உண்டான பாசத்தால் எல்லா இடங்களிலும் மகனைப் பார்க்கின்ற மனோநிலைக்குத் தள்ளப்பட்டிருப்பது புரிந்தது.

உன்னுடைய வேலைகளை விட்டு விட்டு மகன் என்கிற விஷயத்தில் மாட்டிக் கொண்டு தவிக்கிறாய். மகன் என்ற ஒருவன் பிறந்து விட்டால் புருஷன் அடுத்தபடியான விஷயம் என்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறாய். ஒரு பெண்ணுக்கு வாழ்க்கை முழுவதும் புருஷன் மட்டுமே துணை. மகன் அல்ல. மகன் என்பவன் புருஷனின் ஒரு சிறிய பகுதி. அவ்வளவே. எவ்வளவு உயர்வாக மகன் இருந்தாலும், புருஷனை விட பிரபல்யமாக இருந்தாலும் புருஷனே ஒரு பெண்ணுக்கு தெய்வம் போன்றவன். அவனே குரு. அவனே பாதுகாப்பு. அவனே அவளுக்கு உரிமையானவன். புருஷனைப் புறக்கணித்து தெய்வத்தை வணங்கினாலும் அது தவறாகத்தான் இருக்கும்

நிலைமையை விசாரிக்க ஏதுவாக வீடு [illegible] வழிவகையாக இருக்கும். புருஷனைத் தவிர ஒரு பெண்மணி வேறு எவராயும் கொண்டு விடக்கூடாது. எல்லாக் கொண்டாடுவதில் அவருக்கு உரிமை இருக்கிறது என்று ஒரு பெண் நினைத்துக் கொண்டிருந்தாள். அவளை தண்டிக்க வேண்டியது புருஷனுடைய கடமை.

"சேஷுக்க இங்கு வா" என்று அழைத்தார். சேஷுவாவுக்கு [illegible] போட்டது. [illegible] இருந்தவள், [illegible] பார்த்துக் கொண்டிருந்தவள் திரும்பி ஆசிரமம் நோக்கி வந்தாள். இருப்பில் குடம் இருந்தது.

ஜமதக்னி முனிவர் வாசலில் வந்து நின்று சேஷுவாவை எதிர்கொண்டு பார்த்தார்.

ஜமதக்னி முனிவரின் ஆசிரமத்தை நெருங்கிக் கொண்டிருந்த பரசுராமருக்கு [illegible] தோன்றின.

ஏதேனும் ஆசிரமத்தில் கலவரங்கள் நடந்திருக்குமோ எல்லோரும் [illegible] எதனால் மனம் அமைதியின்றி தவிக்கிறது. எதனால் இடதுகண் துடிக்கிறது. எதனால் இடது புறத்தில் ஒரு அதிர்வு ஏற்படுகிறது. ஏன் பறவைகள் தரையில் இறங்கி உட்காருகின்றன. நரிகள் ஊளையிடுகின்றன மனிதர்களைப் பார்க்கப் போகிறோம் என்பதற்கான அறிகுறிகள் தென்படுகின்றனவே.

"[illegible] மன்னர்ந்து கிடக்கும் [illegible] கூடுகளிலிருந்து கீழே விழுகின்ற பறவை முட்டை என்று எல்லா குறிகளும் துர்சகுனமாகவே இருக்கின்றனவே என்று கவலையோடு ஆசிரமத்தை நெருங்கினார்.

ஆசிரமத்துக்கு வெளியே உட்கார்ந்திருந்த அம்மாவைப் பார்த்து திகைத்துப் போனார். விழுந்து நமஸ்கரித்தார்.

'என்ன ஆசிரமத்துக்கு வெளியே உட்கார்ந்திருக்கிறீர்களே' என்று விசாரிக்க எத்தனித்த போது அம்மா கை உயர்த்தினார். உள்ளே போய் அப்பாவைப் பார் என்று சைகையில் சொன்னார். அவர் தயங்க, மீண்டும் வற்புறுத்தினாள். அவர் வேகமாக அப்பாவைப் பார்க்க உள்ளே போனார்.

உள்ளே அப்பாவுக்கும் சகோதரர்களுக்கும் கடும் வாக்குவாதம் நடந்து கொண்டிருந்தது. உள்ளே நுழைந்தவரை எல்லோரும் அயர்ந்து திரும்பிப் பார்த்தார்கள்.

தந்தை எழுந்து நின்றார். பெரிதாக சிரித்தார்.

"வா, பரசுராமா வா" என்று கை நீட்டினார். பரசுராமரை ஆரத் தழுவிக் கொண்டார்.

"விஷ்ணுவைப் போல ஜொலிக்கிறாய் பரசுராமா. என்னிடம் பாடம் கேட்டும் உன் சகோதரர்களுக்கு அறிவில்லை. குருவிடம் நம்பிக்கையில்லை. குருவும் தந்தையுமாய் இருக்கின்ற என்னை எதிர்த்துப் பேசுகிறார்கள். நான் சொன்ன கட்டளையை நிறைவேற்ற மறுக்கிறார்கள். நீ என்ன செய்யப் போகிறாய் பரசுராமா" என்று கேட்க "உங்கள் கட்டளையைத் தவிர வேறு எதுவும் எனக்கு முக்கியமில்லை. வேறு எந்த சித்தாந்தமும் உணர்வுமில்லை. என்னை இந்த உயரத்திற்கு கொண்டு வந்து வைத்ததும் என்னை வழிப்படுத்தியதும் நீங்களே. உங்களுடைய அன்பு இல்லாவிடில் இல்லாவிட்டால் என்னால் இந்தளவு சிறப்பு அடைய வளர்ந்திருக்க முடியாது.

நீங்கள் அளித்த அத்தனை வித்தைகளையும் எனக்கு நீங்கள் கற்றுக் கொடுத்ததை நான் நன்கு அறிவேன். இதற்கு பிரதி உபகாரமாய் நான் என்னையே கொடுத்தாலும் தீராது. கார்த்த வீர்ய அர்ச்சுனன் போல வலிமையுள்ள அரசர்களை தனி ஒருவனாய் அடித்து வீழ்த்த முடியும் என்றால் அதற்கு நான் காரணமல்ல. நீங்கள் எனக்கு போதித்த வித்தைகளே காரணம்.

தகப்பன்தான் மிகப் பெரிய குரு. தகப்பன்தான் மிக முக்கியமான குரு. தந்தையின் ஆசீர்வாதம் இல்லையெனில் வேறு குரு [illegible] அமைந்திருக்க [illegible].

இமயமலைச் சாரல்களில் என்னை யாத்திரை போகச் செய்து அங்கு நான் தத்தாத்ரேயரை சந்திக்க அவர் மூலம் எனக்கு பல மந்திர உபதேசங்கள் நடந்தன. சாக்த வழிபாட்டை நான் முறையாக கற்றுக் கொண்டேன். இவ்வளவு பெரிய விஷயம் எனக்கு கிடைப்பதற்கும் நீங்களே காரணமாக இருந்திருக்கிறீர்கள். அதுவும் தவிர நீங்கள் கட்டளையிட்டு மறுப்பதற்கு எனக்கு ஒன்றுமில்லை. நீங்கள் எது செய்தாலும் நியாயமாகச் செய்வீர்கள். எது செய்தாலும் தெளிவாகச் செய்வீர்கள். நாம் அந்தணர்கள். எதற்காக நாம் சண்டையிட வேண்டும் என்று நீங்கள் தெளிவாகச் சொல்லி விட்டீர்கள். கார்த்த வீர்ய அர்ச்சுனனை ஜெயித்தது ஒரு பெரிய காரியமல்ல என்று என் வேகத்தைக் குறைத்த என்னை

கொண்டிருக்கவேண்டும் விட்டார்கள் என்ன காரணம் இல்லாமலேயே மாற்றினீர்கள்.

எனக்கு நீ ஒரு நீதி தருவாய். நீதி என்பதும் நான் உங்களையும் உங்கள் வாசனையும் தெய்வத்தை விட அதிகமாக மதிக்கிறேன். இந்த பெண்ணை எனையும் உங்களுக்கு சந்தேகம் வேண்டாம் என [illegible] மறுக்கிறார்கள் என்று எனக்குத் [illegible] இல்லை. உங்களுடைய குணத்தை. உங்கள் [illegible] அர்த்தம் முழுமையாக புரிந்திருக்க முடியாது [illegible] அது ஏதேனும் சந்தேகம் வந்திருக்கும். அப்படியே அவர்கள் உங்களை மறுத்துக் [illegible] எனக்கு அந்த சந்தேகங்கள் [illegible] இல்லை.

உலகம் முழுவதும் யாத்திரை செய்து விட்டு [illegible] உன்னை விட [illegible] ஒரு அந்தணனை நான் பார்க்கவில்லை. நீங்கள் [illegible] என்னுடைய அரைக்க முடியாத அபிப்பிராயம். என்ன செய்ய வேண்டும் என்று கட்டளையிடுங்கள் நான் உடனே நிறைவேற்றி வைக்கிறேன்" என்று பரசுராமர் வணங்கிச் சொல்ல [illegible] ஜமதக்னி முனிவர் ஆரத் தழுவிக் கொண்டார்.

"பரசுராமா உன் தாய் [illegible] பால் [illegible] விட்டாள் எனக்குக் கொண்டு வந்து சேர்க்கவேண்டிய பூஜா திரவியங்கள் குளிக்க நேரத்தில் கொண்டு வந்து தவறிவிட்டாள் எங்கோ யாரையோ வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருந்து இங்கு நடக்க வேண்டிய தினசரி அனுஷ்டானங்களை மறந்து விட்டாள். தன்னுடைய புருஷனை அவனுடைய கடமை என்று இருக்க வேண்டியவள், தான் காலப்படி நடந்தவள் என்று நினைத்து அவனுக்கு போகிறதை இல்லாது காலத்தை கடந்துகொண்டு இங்கே வருவதற்கு தாமதித்து விட்டாள். இந்தக் குற்றம் மன்னிக்கப்பட முடியாது. பரசுராமா போ. உன் தாயின் சிரத்தை கொய்து எறி. அவளைக் கொன்றுபோடு" என்று கட்டளை யிட்டார்.

பரசுராமர் தந்தையை வணங்கினார். வாளை உருவினார். வெகு வேகமாக ஆசிரம வாசலுக்குப் போனார்.

தந்தைக்கும் மகனுக்கும் இடையே நடக்கின்ற பேச்சை வேலைக்காரி கேட்டுக் கொண்டிருந்தாள்.

இருந்திட்டதால் வாசலில் உள்ள ரேணுகாவிடம் இதைச் சொல்ல பரசுராமரை தாண்டிக் கொண்டு ஓடினாள். பரசுராமரை தாண்டிக் கொண்டு ஓடும்போது அவளை [illegible] வேண்டாம் என்று மறுத்தாள். பரசுராமர் வேகமாக நடக்க இவள் ஓடிப்போய் ரேணுகாவின் முன் நின்று மறித்துக் கொண்டாள்.

"மிக நல்லவரும், உன்னைப் பற்றி மிக உயர்வாக நினைத்துக் கொண்டிருப்பவரும் உன் புருஷனை மதிப்பவரும் இந்த ஆசிரமத்து போக்கிஷமான ரேணுகா தேவியை எப்படிக் கொல்ல மனம் வந்தது. அவள் எப்படி வேண்டுமானாலும் இருக்கட்டும். அவள் உன் தாயல்லவா. தாயைக் கொல்வது பாபம் என்று சாத்திரங்கள் சொல்லவில்லையா. தயவு செய்து தந்தையின் கட்டளைதான் முக்கியமென்ற நினைத்ததை விட்டு விடு. எது நியாயம் எது சாஸ்திரம் என்பதைப் பார். அந்தணர்கள், சொல்படி கேட்டுப் போகும் போர் வீரர்களை இருக்கக்கூடாது. ஆராய்ந்து தெளிந்து செய்யும் அவர்களாகத்தான் இருக்க வேண்டும். நீ நடுநிலை யுடையவனாக இருந்தால்தான் அந்தணன். கட்டளையிடும் விஷயத்தை நிறைவேற்றுபவனாக இருந்தால் க்ஷத்திரியன். நீ யாராக இருக்க விரும்புகிறாய். அந்தணனுக்குப் பிறந்து ஏன் க்ஷத்திரியனாக ஆகிறாய். நீ அந்தணனாக இரு" என்று அவள் தனக்குத் தெரிந்த சாஸ்திரத்தை முன் வைக்க, அவர் அவளை பிடித்துத் தள்ளினார். தாயை வெட்ட ஓங்கினார். அந்த வேலைக்காரிக்கு பிடிக்கவில்லை. என்னை வெட்டி விட்டு உன் தாயை வெட்டு என்று குறுக்கே வந்து நின்றாள்.

பரசுராமர் வெட்டமாட்டார் என்கிற எண்ணத்தில் அவ்விதம் தடுத்தாள். ஆனால் பரசுராமர் சற்றும் யோசிக்காமல் வேலைக்காரியின் சிரத்தைக் கொய்தார். அடுத்த அடி எடுத்து வைத்து தாயின் சிரத்தையும் கொய்தார். உடல்கள் தள்ளாடின. தலைகள் உருண்டன. துணைக்கொன்றாய் போய் விழுந்தன.

பரசுராமர் மீண்டும் தந்தையை நோக்கி வந்தார். வணங்கினார்.

"என்ன நடந்தது."

பரசுராமர் விஷயத்தைச் சொன்னார்.

"அப்படியா மிக்க சந்தோஷம். உன்னைப்போல ஒரு பிள்ளை பெற நான் பாக்கியம் செய்திருக்க வேண்டும். உனக்கென்ன வரம் வேண்டும் கேள். தருகிறேன்" என்று

மன சிரமே கை வைத்தார்.

"என் தாய் எனக்கு வேண்டும். கொல்லப்பட்ட இன்னொரு பெண்மணியும் பிழைத்தல் வேண்டும்" என்று வணங்கினார்.

சிறும் தயங்காமல் 'பரசுராமர் இதைக் கேட்டது பார்த்து முந்த பிள்ளைகளும் திரும்பினார்கள்.

"பரசுராமனுக்கு நான் யார் என்று தெரிந்திருக்கிறது. நீங்கள் எதைத் தவறு என்று சொல்கிறீர்களோ அதை நான் செய்யச் செயலேன். அதை சரியாகவும் செய்வேன் என்கிற நம்பிக்கை பரசுராமனுக்கு இருக்கிறது. உங்களுக்கில்லை. நான் இன்னும் உலகளுக்கு தற்தையாகவே இருக்கிறேனே தவிர என பலம் என்ன என்று உங்களுக்குப் புரியவில்லை பரசுராமன புரிந்து வைத்திருக்கிறான்.

யார் குரு என்பதில் மயக்கமில்லாதவனும், அப்படித் தேர்ந்தெடுத்த குருவுக்கு நெல்முனையளவும் மாறு சொல்லாமல் இருப்பவனும், அவர் கட்டளையை இடையறாது சிரமேற்கொண்டிருப்பவனுமே உயர்வாகத் தருந்தவன். பரசுராமனுக்கு இனை இந்த எவரும் இல்லை பரசுராமா, நீ விரும்பிய வரத்தை நான் தருகிறேன்" என்று சொல்லி தன்னுடைய கமண்டல நீரைத் அவளிடம் கொடுத்து "இதைக் கொண்டுபோய் வெட்டப்பட்ட இடத்தில் தெளித்து சிரசை உடம்போடு சேர்த்துவிட்டால் இருவரும் உயிர் பிழைப்பார்கள்" என்று சொல்ல, பரசுராமர் கமண்டலம் வாங்கிக்கொண்டு தாயை நோக்கி ஓடினார். இரண்டு தலைகளையும் எடுத்து உடல்களில் பொருத்தி வைத்தார். நீர் தெளித்தார். நகர்ந்தார். தாயும் வேலைக்காரியும் உயிர்பெற்று எழுந்தார்கள். ஆனால் ஒரு சிறிய மாற்றம் அங்கு நடந்திருந்தது. வேலைக்காரியின் தலையில் தாயிருந்தாள். வேலைக்காரியின் உடம்பில் தாயின் தலை இருந்தது.

இப்பொழுது யார் தாய், பரசுராமர் நினைத்தார். தாய் எனபவள் நாமா அவளது உடம்பா. எந்த முலை வழியே பாலருந்தி வளர்ந்தேனோ அந்த உடம்பு தாயா. எது என்னைப் பார்த்து கனிவோடு பேசுகிறதோ அது தாயா. கனிவோடு பேசும் முகத்துக்குக் கீழே வேலைக்காரியின் உடம்பு இருக்கிறது. அனைத்து ஆதரவு கொடுத்த அம்மாவின் உடம்புக்கு மேலே வேலைக்காரியின் முகம் இருக்கிறது. இப்பொழுது யார் தாய். எது தாய் என்று சிந்தனை அருகே ஜமதக்கினி முனிவர் வந்தார்.

தாய் வழிபாடான சாக்தமே முக்கியம் என்று

நினைத்தாய் அவளவர். தாய வழிபாடே சிறந்தது என்று உனக்கு போதிக்கப்பட்டதல்லவா. இப்பொழுது யா தாய் என்று என் தமையரி நிறுகிறாய். எதைத் தாய் என்று தேடுகிறாய். முகமா முலையா என்று புன் தடுமாறுகிறாய். தாய் என்பவள் உருவமல்ல. மாத்திர ரூபம் அல்ல. அது ஒரு தனித்த சக்தி. அந்த சக்திக்கு பராசக்தி என்று பெயர். அந்த பராசக்தி அனைவரையும் அனைத்து உடையது. அந்த பராசக்தி அனைவரையும் தோன்று அளிக்கும் போது ரூபங்கள் எடுக்கிறது. அந்த பராசக்தி அசைவில்லாத இடத்திலே இருக்கிறது. அந்த அசைவில்லாத சிவ ரூபத்திற்கு நடுவே இருக்கின்ற அந்த சக்தி அசைந்தால் உலகம் இயங்குகிறது. எனவே அனைத்தும் ரூபமெடுக்கும் சக்தியைத் தாண்டி அசைவில்லா பரம்பொருளான சிவனை அடைவது பற்றி நீ யோசிக்க வேண்டும். நீ எடுத்துக்கொண்டதாய்வழி மார்க்கம் சாக்த உபதேசம் சரியானது. ஆனால் அனைத்தானையும் போகவேண்டும் என்று உனக்குணர்த்துவதற்காக இந்த விஷயம் நடந்தது.

இருவருமே உன் தாய்தான். உலகத்திலுள்ள அத்தனை பெண்களும் உன் தாய்தான். உலகத்திலுள்ள அத்தனை சக்திக்கும் நீ வணக்கம் சொல்ல வேண்டியிருக்கும். எனவே தாய் என்பவளை உருவமாக தொலையாமல் சக்தியாகக் கொண்டு எவ்வாறு இடத்திலே அமர்ந்திருக்கின்று சக்தியை வழிபடச் சுற்றுச்சொல. உலகத்தில் நடக்கின்ற ஒவ்வொரு காரியமும் நமக்குப் பாடம் சொல்லத்தான் இருக்கின்றன. உனக்கு நூல்களிலிருந்து பாடம் சொல்வதை விட, உட்காரவைத்து உபதேசம் செய்வதை விட, இதோ வாழ்க்கையில் நடக்கின்ற சம்பவங்கள் சிவ சுற்றுக்கொடுத்திருக்கின்றன. அதைக் கற்றதை வைத்து உன்னுடைய வேலை என்னவோ அதைத் தெளிவாகச் செய்யும். குழப்பமின்றி செய்யுவா. நீ, தவறு என்ற எண்ணத்துக்கு இடமின்றி முழுவீச்சில் ஈடுபடு" என்று கட்டளையிட்டார்.

பரசுராமர் தன்னுடைய ஆயுதங்களோடு வனத்திற்குப்போய் தவம் செய்ய உட்கார்ந்தார். இதுபற்றி தீவிரமாய், இடையறாது யோசித்துக்கொண்டிருந்தார்.

இறந்துபோன கார்த்த வீரிய அர்ச்சுனனின் மகன்கள் பதவிக்கு வந்தார்கள். ஒருவர் அரசர்க்கு இல்லாமல் ஒரு தழுவாக ஜமதக்கினியை கவனித்து வந்தார்கள். கார்த்தவீரிய அர்ச்சுனனைக் கொன்றதற்கு பழிவாங்க

மேலாறு இறைவு ஆத்திரப்பட்டார்கள். ஒருவர் ஆத்திரத்தைவிட அடுத்தவர் ஆத்திரம் அதிகமாக இருந்தது. ஆத்திரம் வன்மமாகத் தொடர்ந்து வளர்ந்தது.

ஒருநாள் இரவோடு இரவாக ஆஸ்ரமத்தினுள் புகுந்து ஆசிரமவாசி குழந்தைகளைக் கொண்டார்கள். உள்ளேயிருந்த [illegible] அங்கிருந்த அத்தனை பேரையும் அடித்து இம்சை செய்து வெட்டி நூறுக்கும் மேலானவர்களை இருந்த இடத்திலேயே வெட்டிச் சாய்த்துவிட்டுப் போனார்கள்.

பரசுராமர் தேடி ஆஸ்ரமத்திலுள்ள எல்லாப் பெண்களும் அபயக் குரல் கொடுத்தார்கள். பரசுராமர் காதில் இந்த அபயக் குரல் விழுந்தது. பரசுராமர் சீடர்களுடன் ஆயுதங்களுடன் ஆசிரமம் நோக்கிப் போனார். அங்கு நடந்த கோரக் கொலைகளைக் கண்டு மனம் வெதும்பினார்.

இந்த அரசன் தலைவன். அந்த அரசன் பெயரைத் தவிர இந்த அரசன் பற்றி நல்லவன் அந்த அரசன் பற்றி பெருமையாய் சொல்ல இனி இல்லை. அரசு என்கிற திமிர் க்ஷத்திரியன் என்கிற ஆணவம் முழுவதும் அடக்கப்பட வேண்டும். முளையிலேயே அடக்கப்பட வேண்டும். இந்த திமிரை, இந்த ஆணவத்தை, இந்த ஆரம்பத்தை இந்த அரசன் அழிப்பான். இது மனிதர்களை நேரடி தாக்கும் யுத்தமல்ல. ஒரு திமிர்த்தனமான அரக்கத்தனத்தை எதிர்த்து நடத்தும் யுத்தம். அந்த அரக்கத்தனம் மனித ரூபமாய் வெளியே வந்து கொண்டிருக்கிறது. அரசாளும் நடைமுறைக்கொண்டிருக்கிறது. ஒரே பெருமை வாய்ந்த குலம் மிக்க அந்தணர்களையே இந்த அரக்கத்தனம் வெட்டிப்போட முற்படுமென்றால் சாதாரண மக்களை அடக்கி எத்தனையோ இம்சை செய்வார்கள். இந்த மக்கள் நன்கு வாழவேண்டுமெனில் இந்த மண் செழிப்பாக இருக்கவேண்டுமெனில் இங்கு தர்மம் தழைக்க வேண்டுமெனில் இந்த க்ஷத்திரிய கர்வம், இந்த அரசாங்கத் திமிர், இந்த அரசு ஆத்திரம் நிச்சயம் அடக்கப்பட வேண்டும்.

இவர்களுக்கு அருமையாய் உட்கார்ந்து கதை சொன்னால் புரியாது. நீதி நெறிகள் சொன்னால் நெஞ்சில் ஏறாது. இவர்களை அடித்தாலொழிய அடங்க மாட்டார்கள். அதற்கு மட்டும்தான் இவர்கள் மசிவார்கள். இவர்களுக்குக் கொலைதான் முடிவு. இவர்களைக்

கொல்லுகிறான் பிறப்பு என்று செய்வதே [illegible] எந்த க்ஷத்திரியர் அரசனை நினைத்துப் போரிடு அவர்கள் பிள்ளைகளை அடுத்து இருக்கும் தர்மம் அதை அரசர்க்கும் தலைமை தொடர்ந்த காரியமாக இருந்து கொண்டிருக்கும் போர். அதுதான் அரசர்கள் கட்டிடும் இவன் க்ஷத்திரிய வம்சமே. பூமியில் இருக்கக்கூடாது. ஆயுதம் எடுத்த அரசே அரசன் என்று நிச்சயிக்கும் எந்த மனிதனும் இருக்கக்கூடாது என்று சொல்லி அவர்களை அடித்து நொறுக்குவேன். சிறு துரும்பும் விட்டுவிட்டு குத்திக் கொல்வேன்.

பூமியில் எவர் ஞாயமாகவும் இந்த அரச வம்சங்கள் போரும் அந்த குழந்தைகளைப் பறித்து [illegible] தாங்கள் கொள்ளும் போர். அந்த குழந்தைகளை மறித்து சிலர் ஒளித்துக்கொண்டார்கள்.

இங்கு நான் சொல்வது மனிதர்களையல்ல. நான் சொல்வது குழந்தைகளை அல்ல. வாலிபர்களை அல்ல. நான் சொல்வது க்ஷத்திரியத் திமிரை என்று தெளிவாக எடுத்துரைத்தார். கோபம் அடங்காமல் பல்வேறு க்ஷத்திரியர்களை வதைத்தார். மறுபடியும் மைந்தர்கள் தங்கள் நிலைக்குப் போனார்.

மனம் வெறுமையில் ஆழ்ந்தது. எத்தனை முயன்றாலும் க்ஷத்திரியர்கள் எங்கோ, எவராலோ பாதுகாக்கப்பட்டு பத்திரமாக இருக்கிறார்கள் என்று புரிந்துகொண்டார்.

அயர்ந்துபோய் தவத்தில் அமர்ந்தார். தன் மனதை விசாரித்தார்.

இதற்குக் கவலை கொள்ளவோ, இப்படிப்பட்ட காரியம் செய்துவிட்டோமே என்று அயர்ந்து போகவோ அவசியமில்லை. பரசுராமா நீ எதையும் செய்யவில்லை. ஒரு விஷயம் மோசமானதாக உருவெடுக்க தவறாக வளர, இன்னொரு விஷயம் அந்த விஷயத்தைக் கண்டித்து நீயே அனுப்புகிறது. தர்மம் மறுபடியும் நிலை நாட்டப்படுகிறது.

அரக்கத்தனமான விஷயங்கள் அழிந்துபோக தர்மம் மறுபடியும் திரும்ப மோசமான அரசர்கள் என்னைப்போன்று தர்மம் தெரிந்த அந்தணர்களால் தண்டிக்கப்பட அங்கு நல்ல அரசர்கள் தோன்றுவார்கள். அப்படி நல்ல அரசர்கள் தோன்றினால் பரசுராமா நீ என்ன செய்வாய் என்று மனம் கேட்டது.

பரசுராமர் விடை தெரியாமல் விழித்தார். க்ஷத்திரியர்களைக் கொல்ல வேண்டும் என்பது சபதமல்ல.

அந்த முகத்தில் [illegible] இல்லை[illegible] வணங்குகின்றானே. கோதண்டத்தை [illegible] வைத்துக்கொண்டு நிற்கின்றானே தவிர, அதை நாண் பூட்டுகின்ற முயற்சியை, மனதால் கூட செய்யவில்லையே. நான் வருகின்ற வேகத்தைப் பார்த்து பதட்டமடையவில்லையே. இப்படி க்ஷத்திரியனை [illegible] எல்லா க்ஷத்திரியர்களும் என் வருகையைக் கண்டு பதட்டமாகி கோட்டைக்கதவை சாத்தி [illegible] என்னிடம் பலியாகிறார்கள். ஆனால் இந்த இளைஞனோ [illegible] என்னை வணங்குகின்றான். தன்னுடைய கோதண்டத்தை மார்போடு அணைத்துக்கொண்டு வாருங்கள் என்று இனிமையாக மொழி பேசுகிறான். ஆனால் [illegible] இவனிடம் இளகிவிடக்கூடாது என்று மனதை சமாதானப்படுத்தி அவனை கூர்மையாகப் பார்க்க ஆரம்பித்தார்.

"நீதான் ராமன் என்பவனோ" மறுபடியும் கேட்ட[illegible]

"ஆமாம். தசரதனுடைய மூத்தமகன் ராமன் நா[ன்]. என்னுடைய குரு வசிஷ்டர். விஸ்வாமித்திர முனிவ[ர்] எங்களை காட்டிற்கு அழைத்துச்சென்று அவர் செய்யு[ம்] யாகத்திற்கு உதவியாக காவலாக இருக்க நியமித்தார். பி[ற]கு மிதிலைக்கு அழைத்துச் சென்றார். அங்கே ஒரு தனுசை உடைக்கும்படி நேரிட்டது. அதற்கு பரிசாக சீதை என்னு[ம்] இந்த கன்னிகையை நான் திருமணம் செய்து கொண்டே[ன்]. தந்தையின் உத்தரவுப்படியும் ஆசிரியர்களி[ன்] ஆணைப்படியும் இவை நடந்தன. நீங்கள் யார் என்[று] எனக்குச் சொல்லவேண்டும்.

தூதுவர்கள் உங்களை பரசுராமா என்[று] சொல்கிறார்கள். க்ஷத்திரிய குலத்தை வேரறுக்க[illegible] அந்தணர் என்று பயத்தோடு தெரிவித்தார்கள். உங்களுடைய தேஜஸைப்பார்க்க சந்தோஷமா[க] இருக்கிறது. வேலும், வீரம்மிக்க உடம்பும், தெறிக்கின்[ற] பார்வையும், சிவந்த கண்களும் குத்திட்டு நிற்கின்[ற] ரோமங்களும். கோபமான முகமுமான ஒரு அந்தணரை நான் இதுவரை சந்தித்ததே இல்லை.

அந்தணர்கள் அமைதியாகவும், இனிமையாகவு[ம்] இருப்பார்கள் என்றுதான் எனக்குச்சொல்லித் தரப்பட்ட[து]. முதன்முதலாக ஆயுதங்களோடு, போர் குணத்தோடு, [illegible] நடையோடு ஒரு அந்தணன் வருவதை பார்க்கிறே[ன்]. வியக்கிறேன். அந்தணரே... அந்தணரே... உங்களுக்[கு] என்ன வேண்டும். எது சொன்னாலும் செய்ய[illegible]

காத்திருக்கிறேன்" என்று [illegible]

"[illegible] இருக்கிறது ராமா. [illegible] அந்தணன் என்று சொல்லி [illegible] என்று நினைக்கிறாயா. நான் அந்தணன்தான். [illegible] க்ஷத்திரிய [illegible] அந்தணருக்கு உண்டு.

க்ஷத்திரியன் இராமனுக்கு அந்தணனைக் [illegible] அந்தணர் [illegible] க்ஷத்திரியனைக் [illegible]"

"பரசுராமரே [illegible] வேண்டுமானாலும் மாறலாம். உயர்வதும் தாழ்வதும் தவத்தினால் அல்ல. ஒருவருடைய செய்கைகளால் என்பது எப்பொழுதோ எழுதப்பட்ட விஷயம். [illegible] தொண்டுவந்து தருமே தவிர அதிலே முழுமையாக [illegible]. ஒரு குலத்தில் [illegible] அவன் செய்யும் செயல்தான் அவனுக்கு ஒரு குலத்தையும், அடையாளத்தையும், மக்களிடையே நற்பெயரையும், கொடுக்கின்றன.

உங்களைக் கண்டு அரசர்களும், படைவீரர்களும், பொதுமக்களும், நடுங்குகிறார்கள். உங்கள் குலத்திற்கு ஒப்பான சாந்த குணத்தை உதறிவிட்டு நீங்கள் ரௌத்திரமாகி விட்டீர்கள். இது விநோதமாக இருக்கிறது. பயமுறுத்துகிற அந்தணர் என்பது உலகத்திற்கு ஒவ்வாத ஒரு விஷயமாக இருக்கிறது. தீயவர்களை தண்டிக்க யார் வேண்டுமானாலும் கிளம்பலாம்.

கடவுள் எல்லா உருவமாகவும் இருக்கிறார். நல்லவராகவும் இருக்கிறார். தீயவராகவும் இருக்கிறார். அவரே அசுர குணத்தவராகவும் இருக்கிறார். அவரே தேவ குணத்தவராகவும் இருக்கிறார். அவரே மனிதராகவும் வந்து பிறக்கிறார். எனவே இது அனைத்துமே என்னுடைய சங்கல்பமே தவிர யாரோ தவறு யாரோ சரி என்று நினைக்கவில்லை.

தவறு ஏற்படும் போது சரி செய்ய நீங்கள் வந்திருக்கிறீர்கள். நீங்கள் தவறு இழைக்கிறபோழுது யாராவது உங்களை வந்து சரிசெய்வார்கள் என்றுதான் கருதுகிறேனே தவிர இங்கு நான், நீ, மற்றவர், க்ஷத்திரியன் அந்தணர் என்கிற பேச்சு இல்லை.

ராமம் இடையறாது அவ்வப்போது தலைதூக்கி தன்னைச் சுற்றியுள்ள அதர்மத்தை வென்று தன்னை நிலைநிறுத்திக்கொள்கிறது. இது ஒரேபோது சக்தி இடையறாது இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதைக் காட்டிக்காட்டுகிறது." "எல்லா தத்துவ ஞானத்தையும் கற்றறிந்துவிட்டதுபோல பேசுகிறாய் இளையவா"

பரசுராமர் முறைத்துப் பார்த்தார். உள்ளுக்குள்ளே குதூகலித்து பொங்கினார்.

ஆனால் எவ்வளவு தெளிவு. இந்த சக்தி ஓயாது இயங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. சலனமற்ற நிலையிலிருந்து சலனமாகி தன்னைத்தானே சரிசெய்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை எத்தனை தெளிவாகப் புரிந்து கொண்டு எவ்வளவு எளிதான வாக்கியங்களில் எனக்கு பதில் சொல்லுகிறான். இந்த எல்லாருமே கடவுள் ரூபம் பிரம்ம சொரூபம் என்பதை எத்தனை அழுத்தமாக புரிந்து வைத்திருக்கிறான். இது புரியாமல்தானே இந்த க்ஷத்திரியர்கள் ஆடுகிறார்கள்.

தான், தன் வம்சம், தன் உடம்பு, தன்னுடைய ராஜ்ஜியம் என்று கொதித்துப் போய் அலைகிறார்கள். இதோ இந்த ஞானவான் க்ஷத்திரியனாய்ப் பிறந்தாலும் எல்லாம் பிரம்ம மயம் என்று உணர்ந்து அதே விதமாகப் போராட்டம் செய்யாமல் நடந்துகொள்ளவும் முடிகிறது. இது எத்தனை அற்புதம். இதுவும் இறையருள் அல்லவா என்று சொல்லி உள்ளுக்குள் உருகினார்.

"நீ எதற்காக அரசவேஷம் பூண்டிருக்கிறாய் என்று தெரியவில்லை. நீ க்ஷத்திரியன் என்று சொல்லிக் கொண்டு தத்துவ ஞானம் பேசிக்கொண்டிருக்கிறாய். இது தவிர நீ செய்த காரியம் என்ன. எங்கோ ஒரு வனத்தில் ஒரு பெண்ணைக் கொன்றாயே தாடகையென்று. அவ்வளவுதானே இதைத்தவிர வீரமான காரியம் நீ ஒன்றும் செய்துவிடவில்லையே" வார்த்தைகளால் ராமரை குத்தினார்.

ராமர் மெல்லப் புன்முறுவல் செய்தார்.

"எனக்கு கோபம் உண்டாக்க நினைக்கிறீர்கள் போலும். எனக்கு ஒரு பொழுதும் உங்கள் மீது கோபம் வராது. அந்தணர் என்போர் அறவோர். அவரை க்ஷத்திரியர்கள் எதிர்த்து வாதிடல் தகாது. அறவழி நிற்பவர்களை உணர்ந்து கேட்பதுதான் பொருத்தமான விஷயம். நீங்கள் சொல்வது உண்மை. நான் ஒரு பெண்ணைத்தான் இதுவரை கொன்றிருக்கிறேன். ஆனால்

நான்வேண்டுமென்றே அவளை நான் கொல்லவில்லை. [illegible] நீங்கள் [illegible] சொன்னதையே [illegible] [illegible] கொல்ல [illegible] அவளை [illegible] [illegible] ஏற்பட்டது [illegible] செய்தேன் [illegible] எதிரே [illegible]

"வெறும் பேச்சு எத்தனை நாள் [illegible] சொன்னார்கள் என்று [illegible] தீர்த்துக்கொள்ளலாம். நீ என்னைக் கொல்ல முடியுமா உனக்கு அந்த வலுவுண்டா. [illegible] வளைத்துவிட்டு. [illegible] செலுத்து [illegible] சொல்லிக்கொண்டு அலைகிறாயே இதோ விஷ்ணுவின் தனுசு இருக்கிறது. உன்னால் இதை ஏற்றி செய்து விட முடியாது. [illegible] முடியாது. வா போருக்கு வா"

"அந்தணரான உங்களோடு நான் போர் புரிவது இயலாத காரியம். [illegible] க்ஷத்திரியன் என்று சொல்லிவிட்டால் நான் ஒருவேளை உங்களோடு போர்புரியலாம். நல்லவர்களை, பெண்களை, அபலைகளை, யாசகம் கேட்பவர்களை, அபயம் கேட்பவர்களை, வலுவில்லாதவர்களை, வீரம் இல்லாதவர்களை, அந்தணர்களை க்ஷத்திரியனான அரசன் ஒருபோதும் துன்புறுத்தக்கூடாது.

எவ்வளவு கோபமுடையவராயினும் அவன் ஆயுதம் ஏந்தி அவர்களை துன்புறுத்த விடக்கூடாது. அவர்களுக்கு சமாதானம் ஏற்படும்படி பேசவேண்டுமேயொழிய [illegible] பிரம்பு போன்று சிறு தண்டனை [illegible] கொடுத்துவிடலாமே தவிர உயிர்ச்சேதம் ஏற்படுத்தக் கூடாது. அந்தணரான உங்களை பிரம்பால் அடிப்பதும் தகாது. உங்களை நான் காத்தலையேயொழிய வேறு எந்த தண்டனையும் தருவதற்கில்லை. உங்களோடு போர் செய்வதற்குமில்லை."

"ராமா... வாயுள்ளவனே என்ன பேசுகிறாய். உன் எதிரே ஒருவன் வில்லோடு நின்று வா என்று போருக்கு அழைக்கிறான். நீ ஏதோ சமாதான வசனங்களை பேசுகின்றாய். போருக்கு வா. எடு உன் வாளை. எடு உன் வில்லை. என்னை அடித்து துவம்சம் செய்துவிட்டு இந்த இடத்தை விட்டு தாண்டிப்போ" என்று உரக்கக் கூவ தசரதரும் மற்றவர்களும் அவர் கோபத்தின் அக்கினியைத் தாங்க முடியாமல் [illegible]

[illegible] கைகூப்பினார்.

"ராமா! [illegible] உங்களை விருப்பமின்றியே [illegible] கட்டாயத்தின் [illegible]. ஆனால் இப்போது உங்களைக் [illegible]

[illegible]

[illegible] ஒரு இலக்கு [illegible] அந்த [illegible] இலக்கு [illegible]

[illegible]

இப்படி [illegible] வேண்டுமென்றுதான் [illegible]

[illegible] இவனை விட உயர்ந்த மனிதன் உண்டோ? ராமா... ராமா! [illegible] ராமா! நீ [illegible] உன்னுடைய தோற்றத்திற்காகவே நான் [illegible]

யாரை இங்கு அழிக்க வேண்டுமோ அவரை [illegible] யார் அழிவில் எது [illegible] வேண்டுமோ

அது வளர்ந்து விட்டது. [illegible]

[illegible]

அவர் இடதுபுறம் இருந்த அம்பறாத் தூணியை வலதுபுறம் மாற்றிக் கொண்டார். அம்பறாத் தூணியை [illegible]

[illegible]

"உனக்கு இலக்கு வேண்டுமென்றுதானே கேட்கிறாய். இதோ என் வலதுபக்கம் அம்பறாத் தூணி மாறியிருக்கிறது. என்னுடைய [illegible] இந்த அம்பறாத்தூணி மீது அம்பைச் செலுத்து. [illegible] உன் அம்பு [illegible] என்று சிரிப்புடன் சொன்னார்.

ராமர் சரி என்று தலையசைத்தார். [illegible] பரசுராமரை வணங்கினார். [illegible] நாணேற்றினார். [illegible] தியானித்தார். [illegible] பரசுராமர் [illegible]

"அடடா... இவ்வளவு சாந்தமாக இருக்கிறீர்களே [illegible] இப்படி ஒரு [illegible] இவ்வளவு ஞானவானாக இருக்கிறீர்களே இவ்வளவு சக்தியோடு உள்ள [illegible] இருக்கிறீர்களே

என்று என்னை வழிமறித்து ஒரு கொள்ளைக்காரனைப் போல் நிற்கிறீர்கள்' என்று பணிவோடு கேட்டார்.

'ராமா... என் அவதாரம் முடிந்து உன் அவதாரம் துவங்குகிறது. எனவே என்னிடம் மிஞ்சியிருக்கின்ற சக்திகளை நீ வாங்கிக்கொண்டு தொடர்ந்து அழிவு சக்திகளை நீக்குவதற்கு பயன்படுத்து' என்று உள்ளுக்குள் பரசுராமர் சொல்ல, ராமர் கண்திறந்து சுகமாய் தனியாக பரசுராமரின் அம்பறாத் தூணிக்கு இலக்கு வைக்க, அங்குள்ள அந்தணர் அனைவரும் கண் நோக்கிய காணாமல் போயின. அம்பறாத் தூணி அழுந்து கீழே விழுந்தது.

வில் நடுங்கத் துவங்கியது. பரசுராமர் அதை அணைத்து தள்ளாடினார். வில்லை ஊன்றி நின்றார். மெல்ல நடந்துபோய் வில்லை ராமரிடம் கொடுத்தார். வணங்கினார்.

"என் வேலை முடிந்தது. நான் வருகிறேன்." என்று அவருக்கு மட்டும் கேட்பதாகச் சொன்னார்.

சகலரும் பயந்து என்ன நடக்கிறது என்று தெரியாமல் அரை மயக்கத்தில் இருக்க ராமரும், பரசுராமரும் மட்டும் ஒருவரையொருவர் தீர்க்கமாக பார்த்துக்கொண்டார்கள். ராமர் சரி என்று தலையசைக்க, மெல்ல பரசுராமர் திரும்பி புல்வெளிகளூடே நடக்கத் துவங்கினார்.

பரசுராமர் போன திக்கை ராமர் நமஸ்கரித்தார்.

புல்வெளிக்கு நடுவே போய் பரசுராமர் நின்றார். ஊர்வலம் தொடர்ந்து போவதைப் பார்த்தார். ஊர்வலம் போன தூசு அடங்கி தரையில் படிந்து கிடந்தது. அந்த தூசுகளை எடுத்து முகத்தில் தேய்த்துக்கொண்டார்.

ராமர் போன திசைநோக்கி விழுந்து வணங்கினார்.

உன் அவதாரம் சிறப்படையட்டும் எது மிகப்பெரிய சக்தியோ அது இன்னொரு சக்தியை இங்கு வணங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. எது தர்மத்தை நிலைநாட்ட புறப்பட்டு வந்திருக்கிறதோ அது தர்மத்தை நிலைநாட்டியதற்கு விடை கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது.

ராமா... நலமாக இரு. ராமா எல்லா சோதனைகளிலும் வெற்றி பெறு. ராமா தர்மம் நீ. நீதான் தர்மம்.

இந்த உலகில் தர்மத்தைத் தவிர வேறொன்றுமில்லை. இந்த பிரபஞ்ச சக்தியுள் இங்கு உள்ள சக்தி ரூபம் தர்மம். அதர்மம் சக்தியாக இருப்பினும் தர்மத்தை

இருந்தாலும் அதனால் அழிக்கமுடியாது. அதர்மம் எவ்வித சக்தி தாங்கும் சக்தியாய் மறுபடி மறுபடி அழிக்கப்படும். இனி நான் பெறும் அந்தணர் ஆசாரியன் நான் வருகிறேன் என்று சொன்னார்.

ராமர் போனதும் அயோத்தி தெற்கில் நோக்கி நடந்தார்.

இந்தப் பக்கமெல்லாம் ராமர் வருவார் கவனமாக இருங்கள் என்று மரங்களுக்கும் மலைகளுக்கும் குளங்களுக்கும் நதி தீரங்களுக்கும் செய்தி சொன்னார்.

கோகர்ணத்துக்குள் புகுந்தார்.

அந்த க்ஷேத்திரத்திலுள்ள அந்தணர்கள் வேதவிற்பன்னர்களிலும், ஒழுக்கத்திலும் சிறந்தவர்களாகத் திகழ்ந்தார்கள். அந்த க்ஷேத்திரத்திற்குள் வந்து நுழைந்து அங்குள்ள அந்தணர்களை அழைத்து தனக்கு புதிய வித்தை தெரியுமென்றும் அதற்கு சாக்த வழி என்று பெயரென்றும் அது தாய் வழிபாடு என்றும் சக்தியின் வழிபாடு என்றும் அதை கற்றுக்கொள்ள முன்வருபவருக்கு கற்றுத்தருவதாக பிரியப்படுவதாகச் சொல்ல, ஒரு பெரிய குழு அவருக்கெதிரே வந்து அமர்ந்து கொண்டது.

சாக்த வழிபாட்டை கோகர்ணத்து மக்கள் ஆவலோடு கற்றுக்கொண்டார்கள். இன்றளவும் கோகர்ணம் பரசுராமர் க்ஷேத்திரமாக இருக்கிறது. இன்றளவும் கோகர்ணம் சாக்த வழிபாட்டில், சக்தி வழிபாட்டில் திளைத்திருக்கிறது.

வெளிப்பார்வைக்கு முரடராக, முன்கோபராகத் தோன்றினாலும் பரசுராமர் உத்தமன். தந்தை சொல் பிறழாத மகன். ஞானவான். தர்மத்தை நிலைநாட்ட தன்னை பலியெடுத்த அந்தணன். சாக்த உபாசனை மிக வேகமாகப் பரப்பி, அதை நிலை நிறுத்திய உத்தமன்.

...சுபம்...

கதை, கவிதை மற்றும் கடிதப் போக்குவரத்து, டிடி அனைத்தும் எம்.ஓ. இவைகளை SREE AISHWARYA PUBLICATION லேடீஸ் நாவல், 29, ... தெரு, அபிராமபுரம், சென்னை-600 018. என்ற விலாசத்துக்கு முகவரியிட்டு அனுப்பவேண்டும்.

போன் : 4614779 ஆசிரியர் : பொன்.சந்திரசேகர

Owner & Published by M.P. Chandra Sekaran at 50/1, Pycrafts Road, 1st Street, Royapettah, Chennai -14 and Printed by M.P.Chandrasekaran at Wonder Printers 14, Weavers Street, Triplicane, Chennai-5.

Editor: Pon. Chandrasekar